

Ο περί της Διεθνούς Συμβάσεως περί Αστικής Ευθύνης και Αποζημίωσης για Ζημιά σε σχέση με τη Θαλάσσια Μεταφορά Επικίνδυνων και Επιβλαβών Ουσιών του 1996 (Κυρωτικός) και περί Συναφών Θεμάτων Νόμος του 2004 εκδίδεται με δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της Κυπριακής Δημοκρατίας σύμφωνα με το Άρθρο 52 του Συντάγματος.

Αριθμός 21(ΙΙΙ) του 2004

**Ο περί της Διεθνούς Συμβάσεως περί Αστικής Ευθύνης
και Αποζημίωσης για Ζημιά σε σχέση με την Θαλάσσια
Μεταφορά Επικίνδυνων και Επιβλαβών Ουσιών του 1996
(Κυρωτικός) και περί Συναφών Θεμάτων Νόμος του 2004**

Για σκοπούς εναρμόνισης με την πράξη της Ευρωπαϊκής Κοινότητας με τίτλο Απόφαση 2002/971 του Συμβουλίου της 18^{ης} Νοεμβρίου 2002 με την οποία επιτρέπεται στα κράτη μέλη να επικυρώσουν ή να προσχωρήσουν, προς το συμφέρον της Κοινότητας, στη Διεθνή Σύμβαση του 1996 για την Αστική Ευθύνη και Αποζημιώσεις για Ζημιά σε σχέση με την Θαλάσσια Μεταφορά Επικίνδυνων και Επιβλαβών Ουσιών,

Η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:

Συνοπτικός
τίτλος.

1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί της Διεθνούς Συμβάσεως περί Αστικής Ευθύνης και Αποζημίωσης για Ζημιά σε σχέση με την Θαλάσσια Μεταφορά Επικίνδυνων και Επιβλαβών Ουσιών του 1996 (Κυρωτικός) και περί Συναφών Θεμάτων Νόμος του 2004.

Ερμηνεία.

2.-(1) Στον παρόντα Νόμο, εκτός αν από το κείμενο προκύπτει διαφορετική έννοια-

«Απόφαση 2002/971/ΕΚ» σημαίνει την πράξη της Ευρωπαϊκής Κοινότητας με τίτλο Απόφαση 2002/971 του Συμβουλίου της 18^{ης} Νοεμβρίου 2002 με την οποία επιτρέπεται στα κράτη μέλη να επικυρώσουν ή να προσχωρήσουν, προς το συμφέρον της Κοινότητας, στη Διεθνή Σύμβαση του 1996 για την Αστική Ευθύνη και Αποζημιώσεις για Ζημιά σε σχέση με την Θαλάσσια Μεταφορά Επικίνδυνων και Επιβλαβών Ουσιών, όπως η Απόφαση αυτή τροποποιείται

«Δημοκρατία» σημαίνει την Κυπριακή Δημοκρατία

«Διευθυντής» σημαίνει τον Διευθυντή του Τμήματος Εμπορικής Ναυτιλίας

«επικίνδυνες και επιβλαβείς ουσίες» σημαίνει επικίνδυνες και επιβλαβείς ουσίες σύμφωνα με τον ορισμό που αποδίδει στον όρο αυτό το Άρθρο 1 της Σύμβασης

«Κοινοτικοί Κανόνες» σημαίνει τους κανόνες που περιέχονται στον Κανονισμό 44/2001/ΕΚ του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ημερομηνίας 22 Δεκεμβρίου 2000, αναφορικά με τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, όπως ο Κανονισμός αυτός τροποποιείται

«κράτος μέλος» σημαίνει κάθε κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης εκτός της Δανίας

«πλοιοκτήτης» σημαίνει φυσικό ή νομικό πρόσωπο που έχει την κυριότητα του πλοίου και είναι ο εγγεγραμμένος πλοιοκτήτης στο Μηλόγιο του Κράτους της σημαίας των πλοίων

«Σύμβαση» σημαίνει τη Διεθνή Σύμβαση για την Αστική Ευθύνη και Αποζημιώσεις για Ζημία σε σχέση με την Θαλάσσια Μεταφορά Επικίνδυνων και Επιβλαβών Ουσιών η οποία υπογράφηκε στο Λονδίνο στις 3 Μαΐου του 1996

«Ταμείο» σημαίνει το Διεθνές Ταμείο Επικίνδυνων και Επιβλαβών Ουσιών που ιδρύεται σύμφωνα με το Άρθρο 13 της Σύμβασης

«Υπουργός» σημαίνει τον Υπουργό Συγκοινωνιών και Έργων και οποιοδήποτε άλλο γενικά ή ειδικά προς τούτο εξουσιοδοτημένο από τον Υπουργό πρόσωπο.

Κύρωση της
Σύμβασης.

Πίνακας,
Μέρος I
Μέρος II.

3. Με τον παρόντα Νόμο κυρώνεται η Σύμβαση, το πρωτότυπο κείμενο της οποίας εκτίθεται στην αγγλική γλώσσα στο Μέρος I του Πίνακα και σε μετάφραση στην ελληνική γλώσσα, στο Μέρος II του Πίνακα.

Νοείται ότι, σε περίπτωση διαφοράς μεταξύ του κειμένου του Μέρους I και εκείνου του Μέρους II, θα υπερισχύει το κείμενο που εκτίθεται στο Μέρος I του Πίνακα.

Αρμόδια Αρχή.

4. Αρμόδια Αρχή για την εφαρμογή των διατάξεων της Σύμβασης, του παρόντος Νόμου και των δυνάμει αυτού εκδιδόμενων Κανονισμών είναι ο Υπουργός.

Πεδίο εφαρμογής.

5.-(1) Οι διατάξεις της Συμβάσεως, του παρόντος Νόμου και των δυνάμει αυτού εκδιδόμενων Κανονισμών εφαρμόζονται:

- (α) Στα κυπριακά πλοία οπουδήποτε και αν βρίσκονται
- (β) στα αλλοδαπά πλοία που καταπλέουν σε κυπριακά λιμάνια ή άλλως πως, βρίσκονται εντός των χωρικών υδάτων της Δημοκρατίας ή στην Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη όπως κηρύχθηκε με τον περί της Αποκλειστικής Οικονομικής Ζώνης Νόμο του 2004, ανεξάρτητα αν οι χώρες, την σημαία των οποίων φέρουν, είναι μέρη στη Σύμβαση.

64(I) του 2004.

(2) Ο όρος «κυπριακό πλοίο» σημαίνει πλοίο το οποίο είναι εγγεγραμμένο στο Μηολόγιο κυπριακών πλοίων και φέρει τη σημαία της Δημοκρατίας, δυνάμει των διατάξεων των περί Εμπορικής Ναυτιλίας (Μηολόγηση, Πώληση και Υποθήκευση Πλοίων) Νόμων του 1963 έως το 2003.

45 του 1963
32 του 1965
82 του 1968
62 του 1973
102 του 1973
42 του 1979
25 του 1980
14 του 1982

57 του 1986
64 του 1987
28 (I) του 1995
37 (I) του 1996
38(I) του 2003.

Διατάξεις
αναφορικά με τα
πιστοποιητικά.

6.-(1) Οποτεδήποτε μετά την έκδοση ή επικύρωση του προβλεπόμενου στο Άρθρο 12 της Σύμβασης πιστοποιητικού, η Αρμόδια Αρχή μπορεί να ακυρώσει πιστοποιητικό που εκδόθηκε ή επικυρώθηκε από αυτήν νοουμένου ότι διαπιστωθεί κατόπιν νόμιμης διαδικασίας ότι-

- (α) εξασφαλίστηκε κατόπιν δόλου, ψευδούς δήλωσης ή απόκρυψης ουσιώδους γεγονότος ή
- (β) το ασφαλιστήριο έγγραφο είναι ή κατέστη άκυρο κατά τη διάρκεια ισχύος του πιστοποιητικού ή
- (γ) προέκυψαν κατά τη διάρκεια ισχύος του πιστοποιητικού οποιαδήποτε ζητήματα ή περιστάσεις, αναφορικά με τον ασφαλιστή ή τους ασφαλιστές που επηρεάζουν ή δυνατό να επηρεάσουν την αποτελεσματικότητα της παρεχόμενης ασφάλισης.

(2) Πρόσωπο το οποίο παρουσιάζει, προς έκδοση ή επικύρωση του προβλεπόμενου στο άρθρο 12 της Σύμβασης πιστοποιητικού, στοιχεία τα οποία εξασφαλίστηκαν κατόπιν δόλου, ψευδούς δήλωσης ή απόκρυψης ουσιώδους γεγονότος διαπράττει αδίκημα και, σε περίπτωση καταδίκης του, υπόκειται σε φυλάκιση για χρονική περίοδο που δεν υπερβαίνει τα δύο χρόνια ή σε χρηματική ποινή που δεν υπερβαίνει τις πέντε χιλιάδες λίρες ή και στις δύο αυτές ποινές.

(3) Ανεξάρτητα από την ημερομηνία εκπνοής του πιστοποιητικού που αναγράφεται σε αυτό, η ισχύς του πιστοποιητικού παύει αυτοδίκαια από τη στιγμή που το πρόσωπο

στο όνομα του οποίου εκδόθηκε το πιστοποιητικό παύσει να είναι ο εγγεγραμμένος ιδιοκτήτης του συγκεκριμένου πλοίου.

(4) Κάθε πρόσωπο, στην κατοχή ή τον έλεγχο του οποίου βρίσκεται οποιοδήποτε πιστοποιητικό που ακυρώθηκε ή έπαυσε να ισχύει σύμφωνα με τα εδάφια (1) και (3), οφείλει, μόλις πληροφορηθεί το γεγονός αυτό, όπως το επιστρέψει στην Αρμόδια Αρχή.

(5) Πρόσωπο το οποίο παραβιάζει το εδάφιο (3) του παρόντος άρθρου, είναι ένοχο αδικήματος και σε περίπτωση καταδίκης του, υπόκειται σε φυλάκιση για χρονική περίοδο που δεν υπερβαίνει τα δύο χρόνια ή σε χρηματική ποινή που δεν υπερβαίνει τις πέντε χιλιάδες λίρες ή και τις δύο αυτές ποινές.

(6) Για την έκδοση του πιστοποιητικού θα καταβάλλεται από τον ενδιαφερόμενο τέλος καθοριζόμενο εκάστοτε με διάταγμα του Υπουργού.

Υποχρέωση
καταβολής
συνεισφοράς.

7.-(1) Κάθε πρόσωπο που έχει υποχρέωση ετήσιας συνεισφοράς στο γενικό λογαριασμό και/ή σε χωριστούς λογαριασμούς με βάση το Άρθρο 18 και 19 της Σύμβασης αντίστοιχα και/ή υποχρέωση αρχικής συνεισφοράς με βάση το Άρθρο 20 της Σύμβασης, οφείλει όπως καταβάλλει στο Ταμείο εμπρόθεσμα την αναλογούσα σ' αυτό συνεισφορά σύμφωνα με τη Σύμβαση ή το Ταμείο.

(2) Για την εξακρίβωση των προσώπων που έχουν υποχρέωση συνεισφοράς, καθώς και του ύψους αυτής, κάθε πρόσωπο που παραλαμβάνει εντός της Δημοκρατίας επικίνδυνες και επιβλαβείς ουσίες, οφείλει όπως υποβάλλει στοιχεία στο Διευθυντή αναφορικά με τις παραλαμβανόμενες επικίνδυνες και επιβλαβείς ουσίες, κατά το προηγούμενο ημερολογιακό έτος, τα οποία

δύνатаι να οριστούν με γνωστοποίηση του Διευθυντή που δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας.

(3) Πρόσωπο το οποίο παραλαμβάνει εντός της Δημοκρατίας επικίνδυνες και επιβλαβείς ουσίες, δηλώνει δυνάμει του εδαφίου (2) του παρόντος άρθρου, αναληθή στοιχεία ή στοιχεία τα οποία εξασφαλίστηκαν κατόπιν δόλου, ψευδούς δήλωσης ή απόκρυψης ουσιώδους γεγονότος ή παραλείπει να δηλώσει τα στοιχεία αυτά, είναι ένοχος αδικήματος και σε περίπτωση καταδίκης του υπόκειται σε φυλάκιση για χρονική περίοδο που δεν υπερβαίνει τα δύο χρόνια ή χρηματική ποινή που δεν υπερβαίνει τις πέντε χιλιάδες ή και τις δύο αυτές ποινές.

Απαγόρευση
κατάπλου,
απόπλου ή
εκτέλεσης
πλόων χωρίς
πιστοποιητικό.

8.-(1) Απαγορεύεται ο κατάπλους σε ή ο απόπλους από λιμένες, εγκαταστάσεις ή χωρικά ύδατα της Δημοκρατίας-

- (α) πλοίου, κυπριακού ή άλλου συμβαλλόμενου κράτους, το οποίο έχει υποχρέωση δυνάμει της Σύμβασης να είναι εφοδιασμένο με πιστοποιητικό, νοουμένου ότι το πιστοποιητικό αυτό δεν έχει εκδοθεί ή δεν βρίσκεται σε ισχύ αναφορικά με το πλοίο αυτό·
- (β) πλοίου μη συμβαλλόμενου κράτους, εκτός αν αυτό είναι εφοδιασμένο με ασφαλιστική κάλυψη έναντι ζημιάς από επικίνδυνες και επιβλαβείς ουσίες.

(2) Απαγορεύεται σε οποιοδήποτε κυπριακό πλοίο, το οποίο έχει υποχρέωση δυνάμει της Σύμβασης όπως είναι εφοδιασμένο με πιστοποιητικό, να εκτελέσει πλουν οπουδήποτε στην υδρόγειο, νοουμένου ότι δεν έχει εκδοθεί ή δεν βρίσκεται σε ισχύ σε σχέση με το πλοίο αυτό ανάλογο πιστοποιητικό.

Διοικητικό
πρόστιμο.

9.-(1) Πρόσωπο το οποίο αδικαιολόγητα αρνείται ή καθυστερεί ή

παραλείπει να καταβάλει στο Ταμείο, μέχρι την καθορισμένη από τη Σύμβαση ή το Ταμείο τελευταία ημερομηνία πληρωμής, την αναλογούσα σ' αυτό συνεισφορά, διαπράττει αδίκημα τιμωρούμενο με διοικητικό πρόστιμο ύψους διπλασίου της οφειλής του.

(2) Παράβαση των υπολοίπων διατάξεων του παρόντος Νόμου, των διατάξεων της Σύμβασης και των δυνάμει αυτού εκδιδόμενων Κανονισμών τιμωρείται, ανεξάρτητα από το αν συντρέχει περίπτωση ποινικής ή πειθαρχικής ευθύνης δυνάμει του παρόντος ή άλλου νόμου, με διοικητικό πρόστιμο από χίλιες λίρες μέχρι πέντε χιλιάδες λίρες ανάλογα με τη βαρύτητα της παράβασης.

(3) Το διοικητικό πρόστιμο επιβάλλεται στον πλοιοκτήτη με αιτιολογημένη απόφαση της Αρμόδιας Αρχής που βεβαιώνει την παράβαση.

(4) Τα κριτήρια υπολογισμού του ύψους του κατά περίπτωση επιβαλλόμενου δυνάμει του εδαφίου (3) προστίμου θα καθορίζονται ενδεικτικά σε οδηγίες του Υπουργού, χωρίς τούτο να περιορίζει, μέσα στα πλαίσια των οδηγιών, τη διακριτική ευχέρεια της Αρμόδιας Αρχής, που βεβαιώνει τη συγκεκριμένη παράβαση, να αποφασίζει ελεύθερα με βάση τα κατά περίπτωση πραγματικά περιστατικά.

(5) Η Αρμόδια Αρχή κοινοποιεί στον πλοιοκτήτη την περί επιβολής διοικητικού προστίμου απόφασή της και δεν επιτρέπει άρση της κατά το άρθρο 8 απαγόρευσης απόπλου, κατάπλου ή εκτέλεσης πλόων μέχρις ότου καταβληθεί το διοικητικό πρόστιμο ή κατατεθεί τραπεζική εγγύηση αναγνωρισμένης τράπεζας για ίσο ποσό, και με όρους που ικανοποιούν την Αρμόδια Αρχή.

10.-(1) Ο πλοιοκτήτης έχει δικαίωμα ιεραρχικής προσφυγής ενώπιον του Υπουργού κατά απόφασης απαγόρευσης απόπλου, κατάπλου, εκτέλεσης πλόων ή επιβολής διοικητικού προστίμου, μέσα σε προθεσμία τριάντα ημερών από την κοινοποίηση της απόφασης, προκειμένου περί παράβασης που βεβαιώνεται σε λιμάνι της Δημοκρατίας ή εξήντα ημερών, προκειμένου περί παράβασης που βεβαιώνεται σε λιμάνι της αλλοδαπής.

(2) Η κατά το προηγούμενο εδάφιο προσφυγή δεν αναστέλλει την εκτέλεση της απόφασης.

(3) Ο Υπουργός εξετάζει την προσφυγή και, αφού ακούσει τους ενδιαφερομένους ή δώσει την ευκαιρία σ' αυτούς να εκθέσουν τις απόψεις τους γραπτώς, αποφασίζει για την έκβαση της, σύμφωνα με το εδάφιο (4), το αργότερο εντός προθεσμίας δέκα ημερών.

(4) Ο Υπουργός δύναται να εκδώσει μία από τις ακόλουθες απεφάσεις:

- (α) Να επικυρώσει την προσβληθείσα απόφαση
- (β) να ακυρώσει την προσβληθείσα απόφαση.
- (γ) να τροποποιήσει την προσβληθείσα απόφαση
- (δ) να προβεί σε έκδοση νέας απόφασης σε αντικατάσταση της προσβληθείσας.

(5) Οι επιθεωρητές πλοίων ενημερώνουν δεόντως τον πλοίαρχο του πλοίου για το κατά το εδάφιο (1) δικαίωμα προσφυγής.

(6) Το ποσό του διοικητικού προστίμου ή η τραπεζική εγγύηση καταπίπτει και περιέρχεται οριστικά στη Δημοκρατία, αν περάσει άπρακτη η προς άσκηση προσφυγής ενώπιον του Ανωτάτου

Δικαστηρίου προθεσμία των εβδομήντα πέντε ημερών, είτε από την κοινοποίηση της απόφασης για την επιβολή του διοικητικού προστίμου είτε, σε περίπτωση που ασκείται προσφυγή ενώπιον του Υπουργού, από την κοινοποίηση της επί της προσφυγής απορριπτικής απόφασης του Υπουργού.

Λήψη δικαστικών μέτρων προς είσπραξη του διοικητικού προστίμου.

11. Σε περίπτωση παράλειψης πληρωμής του κατά το άρθρο 9 επιβαλλόμενου διοικητικού προστίμου, η Αρμόδια Αρχή λαμβάνει δικαστικά μέτρα και εισπράττει το οφειλόμενο ποσό ως αστικό χρέος οφειλόμενο προς τη Δημοκρατία.

Διοικητικό πρόστιμο, επιβάρυνση επί του πλοίου.

12. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις οποιουδήποτε άλλου νόμου, το δυνάμει του άρθρου 9 επιβαλλόμενο πρόστιμο συνιστά επιβάρυνση επί του πλοίου σε σχέση με το οποίο διαπιστώθηκε η παράβαση, η οποία ικανοποιείται πρώτη κατά σειρά προτεραιότητας έναντι των άλλων δανειστών, έπεται όμως της τελευταίας υποθήκης.

Αρμόδιο Δικαστήριο.

13. Αρμόδιο Δικαστήριο, σύμφωνα με τις διατάξεις του Άρθρου 38 της Σύμβασης, για την εκδίκαση αγωγών στη Δημοκρατία εναντίον του πλοιοκτήτη και, σύμφωνα με το Άρθρο 39 της Σύμβασης, για την εκδίκαση στη Δημοκρατία αγωγών εναντίον του Ταμείου ή από το Ταμείο, είναι το Ανώτατο Δικαστήριο.

Αποφάσεις αλλοδαπών δικαστηρίων.

14.-(1) Αποφάσεις αλλοδαπών δικαστηρίων που έχουν δικαιοδοσία σύμφωνα με το Άρθρο 38 της Σύμβασης με την οποία επιδικάζονται αποζημιώσεις σύμφωνα με τη Σύμβαση για ζημιά από επικίνδυνες και επιβλαβείς ουσίες, αναγνωρίζονται και είναι εκτελεστές στην Κυπριακή Δημοκρατία, εκτός όπου:

(α) Η απόφαση επιτεύχθηκε με απάτη

(β) ο εναγόμενος δεν έλαβε γνώση της υπόθεσης και δεν του

παρασχέθηκε εύλογη ευκαιρία να παρουσιάσει την υπόθεση του.

(2) Με την επιφύλαξη οποιασδήποτε απόφασης σχετικά με τη διανομή που αναφέρεται στο Άρθρο 14(6) της Σύμβασης, αποφάσεις που εκδίδονται εναντίον του Ταμείου από αλλοδαπό δικαστήριο που έχει δικαιοδοσία σύμφωνα με το Άρθρο 39 της Σύμβασης, παραγράφους 1 και 3, αναγνωρίζεται και είναι εκτελεστή στη Δημοκρατία μόλις καταστεί εκτελεστή και τελεσίδικη στο κράτος όπου εκδόθηκε.

(3) Όταν εκδίδονται από Δικαστήριο κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο οποίο εφαρμόζεται η Απόφαση 2002/971/ΕΚ, εκτός της Δημοκρατίας και της Δανίας, οι αποφάσεις που αφορούν ζητήματα τα οποία καλύπτει η Σύμβαση, αναγνωρίζονται και εκτελούνται στη Δημοκρατία σύμφωνα με τους σχετικούς εν προκειμένω εσωτερικούς Κοινοτικούς Κανόνες.

Έκδοση Κανονισμών. 15.-(1) Το Υπουργικό Συμβούλιο δύναται να εκδίδει Κανονισμούς με σκοπό την καλύτερη εφαρμογή των διατάξεων της Σύμβασης και του παρόντος Νόμου.

(2) Ειδικότερα και χωρίς να επηρεάζεται η γενικότητα του εδαφίου (1), οι Κανονισμοί μπορούν να προνοούν για τα ακόλουθα:

(α) Τη διαδικασία ίδρυσης, διαχείρισης και κατανομής του κεφαλαίου περιορισμού της αστικής ευθύνης του πλοιοκτήτη για ζημιές ρυπάνσεως από επικίνδυνες και επιβλαβείς ουσίες

(β) τη διαδικασία και τα απαιτούμενα δικαιολογητικά για την

έκδοση του προβλεπόμενου από το Άρθρο 12 της Σύμβασης πιστοποιητικού

- (γ) τις προϋποθέσεις για τον κατάπλου και απόπλου πλοίων μη συμβαλλομένων στη Σύμβαση κρατών, στους λιμένες, εγκαταστάσεις ή χωρικά ύδατα της Δημοκρατίας
- (δ) τη διαδικασία καταβολής συνεισφορών στο Ταμείο
- (ε) τις ειδικότερες υποχρεώσεις κάθε προσώπου που έχει υποχρέωση συνεισφοράς προς το Ταμείο, ως και των συνεργαζομένων προσώπων
- (στ) τη διαδικασία ενημέρωσης της Αρμόδιας Αρχής για την παράλειψη καταβολής της συνεισφοράς από τα πρόσωπα που έχουν υποχρέωση
- (ζ) τον καθορισμό των οργάνων και γενικά της διοικητικής και δικαστικής διαδικασίας εκδίκασης υποθέσεων, στις οποίες το Ταμείο είναι ή παρεμβαίνει ως διάδικος.

Έναρξη της ισχύος
του παρόντος Νόμου.

16. Ο παρών Νόμος τίθεται σε ισχύ μετά από διάταγμα του Υπουργικού Συμβουλίου, το οποίο δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας.

ΠΙΝΑΚΑΣ

(Άρθρο 3)

ΜΕΡΟΣ Ι

INTERNATIONAL CONVENTION ON LIABILITY AND COMPENSATION FOR DAMAGE IN CONNECTION WITH THE CARRIAGE OF HAZARDOUS AND NOXIOUS SUBSTANCES BY SEA, 1996 (HNS CONVENTION)

THE STATES PARTIES TO THE PRESENT CONVENTION,

CONSCIOUS of the dangers posed by the world-wide carriage by sea of hazardous and noxious substances,

CONVINCED of the need to ensure that adequate, prompt and effective compensation is available to persons who suffer damage caused by incidents in connection with the carriage by sea of such substances,

DESIRING to adopt uniform international rules and procedures for determining questions of liability and compensation in respect of such damage,

CONSIDERING that the economic consequences of damage caused by the carriage by sea of hazardous and noxious substances should be shared by the shipping industry and the cargo interests involved,

HAVE AGREED as follows:

CHAPTER I

GENERAL PROVISIONS

Definitions

Article 1

For the purposes of this Convention:

1. 'Ship' means any seagoing vessel and seaborne craft, of any type whatsoever.
2. 'Person' means any individual or partnership or any public or private body, whether corporate or not, including a State or any of its constituent subdivisions.
3. 'Owner' means the person or persons registered as the owner of the ship or, in the absence of registration, the person or persons owning the ship. However, in the case of a ship owned by a State and operated by a company which in that State is registered as the ship's operator, 'owner' shall mean such company.
4. 'Receiver' means either:
 - (a) the person who physically receives contributing cargo discharged in the ports and terminals of a State Party, provided that if at the time of receipt the person who physically receives the cargo acts as an agent for another who is subject to the jurisdiction of any State Party, then the principal shall be deemed to be the receiver, if the agent discloses the principal to the HNS Fund; or
 - (b) the person in the State Party who in accordance with the national law of that State Party is deemed to be the receiver of contributing cargo discharged in the ports and terminals of a State Party, provided that the total contributing cargo received according to such national law is substantially the same as that which would have been received under (a).
5. 'Hazardous and noxious substances' (HNS) means:
 - (a) any substances, materials and articles carried on board a ship as cargo, referred to in (i) to (vii) below:

(i) any substance, material or article listed in Annex 1 to the International Convention for the Prevention of

- (ii) noxious liquid substances carried in bulk referred to in Appendix II to Annex II to the International Convention for the Prevention of Pollution from Ships, 1973, as modified by the Protocol of 1978 relating thereto, as amended, and those substances and mixtures provisionally categorised as falling in pollution category A, B, C or D in accordance with Regulation 3(4) of the said Annex II;
 - (iii) dangerous liquid substances carried in bulk listed in Chapter 17 of the International Code for the Construction and Equipment of Ships Carrying Dangerous Chemicals in Bulk, 1983, as amended, and the dangerous products for which the preliminary suitable conditions for the carriage have been prescribed by the Administration and port administrations involved in accordance with paragraph 1.1.3 of the Code;
 - (iv) dangerous, hazardous and harmful substances, materials and articles in packaged form covered by the International Maritime Dangerous Goods Code, as amended;
 - (v) liquefied gases as listed in Chapter 19 of the International Code for the Construction and Equipment of Ships Carrying Liquefied Gases in Bulk, 1983, as amended, and the products for which preliminary suitable conditions for the carriage have been prescribed by the Administration and port administrations involved in accordance with paragraph 1.1.6 of the Code;
 - (vi) liquid substances carried in bulk with a flashpoint not exceeding 60 °C (measured by a closed cup test);
 - (vii) solid bulk materials possessing chemical hazards covered by Appendix B of the Code of Safe Practice for Solid Bulk Cargoes, as amended, to the extent that these substances are also subject to the provisions of the International Maritime Dangerous Goods Code when carried in packaged form; and
- (b) residues from the previous carriage in bulk of substances referred to in (a)(i) to (iii) and (v) to (vii) above.

6. 'Damage' means:

- (a) loss of life or personal injury on board or outside the ship carrying the hazardous and noxious substances caused by those substances;
- (b) loss of or damage to property outside the ship carrying the hazardous and noxious substances caused by those substances;
- (c) loss or damage by contamination of the environment caused by the hazardous and noxious substances, provided that compensation for impairment of the environment other than loss of profit from such impairment shall be limited to costs of reasonable measures of reinstatement actually undertaken or to be undertaken; and
- (d) the costs of preventive measures and further loss or damage caused by preventive measures.

Where it is not reasonably possible to separate damage caused by the hazardous and noxious substances from that caused by other factors, all such damage shall be deemed to be caused by the hazardous and noxious substances except if, and to the extent that, the damage caused by other factors is damage of a type referred to in Article 4(3).

In this paragraph, 'caused by those substances' means caused by the hazardous or noxious nature of the substances.

- 7. 'Preventive measures' means any reasonable measures taken by any person after an incident has occurred to prevent or minimise damage.
- 8. 'Incident' means any occurrence or series of occurrences having the same origin, which causes damage or creates a grave and imminent threat of causing damage.
- 9. 'Carriage by sea' means the period from the time when the hazardous and noxious substances enter any part of the ship's equipment, on loading, to the time they cease to be present in any part of the ship's equipment, on discharge. If the ship's equipment is used, the period begins and ends respectively when the hazardous and noxious substances cross the ship's rail.
- 10. 'Contributing cargo' means any hazardous and noxious substances which are carried by sea as cargo to a port or terminal in the territory of a State Party and discharged in that State. Cargo in transit which is transferred directly or through a port or terminal, from one ship to another, either wholly or in part, in the course of carriage from the port or terminal of original loading to the port or terminal of final destination shall be considered as contributing cargo only in respect of receipt at the final destination.
- 11. The 'IHS Fund' means the International Hazardous and Noxious Substances Fund established under Article 13.
- 12. 'Unit of account' means the Special Drawing Right as defined by the International Monetary Fund.

13. 'State of the ship's registry' means in relation to a registered ship the State of registration of the ship, and in relation to an unregistered ship the State whose flag the ship is entitled to fly.
14. 'Terminal' means any site for the storage of hazardous and noxious substances received from waterborne transportation, including any facility situated off-shore and linked by pipeline or otherwise to such site.
15. 'Director' means the Director of the HNS Fund.
16. 'Organisation' means the International Maritime Organisation.
17. 'Secretary-General' means the Secretary-General of the Organisation.

Annexes

Article 2

The Annexes to this Convention shall constitute an integral part of this Convention

Scope of application

Article 3

The Annexes to this shall apply exclusively:

- (a) to any damage caused in the territory, including the territorial sea, of a State Party;
- (b) to damage by contamination of the environment caused in the exclusive economic zone of a State Party, established in accordance with international law, or, if a State Party has not established such a zone, in an area beyond and adjacent to the territorial sea of that State determined by that State in accordance with international law and extending not more than 200 nautical miles from the baselines from which the breadth of its territorial sea is measured;
- (c) to damage, other than damage by contamination of the environment, caused outside the territory, including the territorial sea, of any State, if this damage has been caused by a substance carried on board a ship registered in a State Party or, in the case of an unregistered ship, on board a ship entitled to fly the flag of a State Party; and
- (d) to preventive measures, wherever taken.

Article 4

1. This Convention shall apply to claims, other than claims arising out of any contract for the carriage of goods and passengers, for damage arising from the carriage of hazardous and noxious substances by sea.
2. This Convention shall not apply to the extent that its provisions are incompatible with those of the applicable law relating to workers' compensation or social security schemes.
3. This Convention shall not apply:
 - (a) to pollution damage as defined in the International Convention on Civil Liability for Oil Pollution Damage, 1969, as amended, whether or not compensation is payable in respect of it under that Convention; and
 - (b) to damage caused by a radioactive material of class 7 either in the International Maritime Dangerous Goods Code, as amended, or in appendix B of the Code of Safe Practice for Solid Bulk Cargoes, as amended.
4. Except as provided in paragraph 5, the provisions of this Convention shall not apply to warships, naval auxiliary or other ships owned or operated by a State and used, for the time being, only on Government non-commercial service.
5. A State Party may decide to apply this Convention to its warships or other vessels described in paragraph 4 in which case it shall notify the Secretary-General thereof specifying the terms and conditions of such application.
6. With respect to ships owned by a State Party and used for commercial purposes, each State shall be subject to suit in the jurisdictions set forth in Article 33 and shall waive all defences based on its status as a sovereign State.

Article 5

1. A State may, at the time of ratification, acceptance, approval of, or accession to, this Convention, or any time thereafter, declare that this Convention does not apply to ships:

- (a) which do not exceed 200 gross tonnage; and
- (b) which carry hazardous and noxious substances only in packaged form; and
- (c) while they are engaged on voyages between ports or facilities of that State.

2. Where two neighbouring States agree that this Convention does not apply also to ships which are covered by paragraph 1(a) and (b) while engaged on voyages between ports or facilities of those States, the States concerned may declare that the exclusion from the application of this Convention declared under paragraph 1 covers also ships referred to in this paragraph.

3. Any State which has made the declaration under paragraph 1 or 2 may withdraw such declaration at any time.

4. A declaration made under paragraph 1 or 2, and the withdrawal of the declaration made under paragraph 3, shall be deposited with the Secretary-General who shall, after the entry into force of this Convention, communicate it to the Director.

5. Where a State has made a declaration under paragraph 1 or 2 and has not withdrawn it, hazardous and noxious substances carried on board ships covered by that paragraph shall not be considered to be contributing cargo for the purpose of application of Articles 18, 20, Article 21(5) and Article 43.

6. The HNS Fund is not liable to pay compensation for damage caused by substances carried by a ship to which the Convention does not apply pursuant to a declaration made under paragraph 1 or 2; to the extent that:

- (a) the damage as defined in Article 1, paragraph 6(a), (b) or (c) was caused in:
 - (i) the territory, including the territorial sea, of the State which has made the declaration, or in the case of neighbouring States which have made a declaration under paragraph 2, of either of them; or
 - (ii) the exclusive economic zone, or area mentioned in Article 3(b), of the State or States referred to in (i);
- (b) the damage includes measures taken to prevent or minimise such damage.

Duties of State Parties

Article 6

Each State Party shall ensure that any obligation arising under this Convention is fulfilled and shall take appropriate measures under its law including the imposing of sanctions as it may deem necessary, with a view to the effective execution of any such obligation.

CHAPTER II

LIABILITY

Liability of the owner

Article 7

1. Except as provided in paragraphs 2 and 3, the owner at the time of an incident shall be liable for damage caused by any hazardous and noxious substances in connection with their carriage by sea on board the ship, provided that if an incident consists of a series of occurrences having the same origin the liability shall attach to the owner at the time of the first of such occurrences.

2. No liability shall attach to the owner if the owner proves that:

- (a) the damage resulted from an act of war, hostilities, civil war, insurrection or a natural phenomenon of an exceptional, inevitable and irresistible character; or
- (b) the damage was wholly caused by an act or omission done with the intent to cause damage by a third party; or
- (c) the damage was wholly caused by the negligence or other wrongful act of any Government or other authority responsible for the maintenance of lights or other navigational aids in the exercise of that function; or

(d) the failure of the shipper or any other person to furnish information concerning the hazardous and noxious nature of the substances shipped either

(i) has caused the damage, wholly or partly; or

(ii) has led the owner not to obtain insurance in accordance with Article 12;

provided that neither the owner nor its servants or agents knew or ought reasonably to have known of the hazardous and noxious nature of the substances shipped.

3. If the owner proves that the damage resulted wholly or partly either from an act or omission done with intent to cause damage by the person who suffered the damage or from the negligence of that person, the owner may be exonerated wholly or partially from liability to such person.

4. No claim for compensation for damage shall be made against the owner otherwise than in accordance with this.

5. Subject to paragraph 6, no claim for compensation for damage under this Convention or otherwise may be made against:

(a) the servants or agents of the owner or the members of the crew;

(b) the pilot or any other person who, without being a member of the crew, performs services for the ship;

(c) any charterer (howsoever described, including a bareboat charterer), manager or operator of the ship;

(d) any person performing salvage operations with the consent of the owner or on the instructions of a competent public authority;

(e) any person taking preventive measures; and

(f) the servants or agents of persons mentioned in (c), (d) and (e);

unless the damage resulted from their personal act or omission, committed with the intent to cause such damage, or recklessly and with knowledge that such damage would probably result.

6. Nothing in this Convention shall prejudice any existing right of recourse of the owner against any third party, including, but not limited to, the shipper or the receiver of the substance causing the damage, or the persons indicated in paragraph 5.

Incidents involving two or more ships

Article 8

1. Whenever damage has resulted from an incident involving two or more ships each of which is carrying hazardous and noxious substances, each owner, unless exonerated under Article 7, shall be liable for the damage. The owners shall be jointly and severally liable for all such damage which is not reasonably separable.

2. However, owners shall be entitled to the limits of liability applicable to each of them under Article 9.

3. Nothing in this Article shall prejudice any right of recourse of an owner against any other owner.

Limitation of liability

Article 9

1. The owner of a ship shall be entitled to limit liability under this Convention in respect of any one incident to an aggregate amount calculated as follows:

(a) 10 million units of account for a ship not exceeding 2 000 units of tonnage; and

(b) for a ship with a tonnage in excess thereof, the following amount in addition to that mentioned in (a):

— for each unit of tonnage from 2 001 to 50 000 units of tonnage, 1 500 units of account;

— for each unit of tonnage in excess of 50 000 units of tonnage, 360 units of account;

provided, however, that this aggregate amount shall not in any event exceed 100 million units of account.

2. The owner shall not be entitled to limit liability under this Convention if it is proved that the damage resulted from the personal act or omission of the owner, committed with the intent to cause such damage, or recklessly and with knowledge that such damage would probably result.

3. The owner shall, for the purpose of benefiting from the limitation provided for in paragraph 1, constitute a fund for the total sum representing the limit of liability established in accordance with paragraph 1 with the court or other competent authority of any one of the States Parties in which action is brought under Article 38 or, if no action is brought, with any court or other competent authority in any one of the States Parties in which an action can be brought under Article 38. The fund can be constituted either by depositing the sum or by producing a bank guarantee or other guarantee, acceptable under the law of the State Party where the fund is constituted, and considered to be adequate by the court or other competent authority.

4. Subject to the provisions of Article 11, the fund shall be distributed among the claimants in proportion to the amounts of their established claims.

5. If before the fund is distributed the owner or any of the servants or agents of the owner or any person providing to the owner insurance or other financial security has as a result of the incident in question, paid compensation for damage, such person shall, up to the amount that person has paid, acquire by subrogation the rights which the person so compensated would have enjoyed under this Convention.

6. The right of subrogation provided for in paragraph 5 may also be exercised by a person other than those mentioned therein in respect of any amount of compensation for damage which such person may have paid but only to the extent that such subrogation is permitted under the applicable national law.

7. Where owners or other persons establish that they may be compelled to pay at a later date in whole or in part any such amount of compensation, with regard to which the right of subrogation would have been enjoyed under paragraphs 5 or 6 had the compensation been paid before the fund was distributed, the court or other competent authority of the State where the fund has been constituted may order that a sufficient sum shall be provisionally set aside to enable such person at such later date to enforce the claim against the fund.

8. Claims in respect of expenses reasonably incurred or sacrifices reasonably made by the owner voluntarily to prevent or minimise damage shall rank equally with other claims against the fund.

9. (a) The amounts mentioned in paragraph 1 shall be converted into national currency on the basis of the value of that currency by reference to the Special Drawing Right on the date of the constitution of the fund referred to in paragraph 3. The value of the national currency, in terms of the Special Drawing Right, of a State Party which is a member of the International Monetary Fund, shall be calculated in accordance with the method of valuation applied by the International Monetary Fund in effect on the date in question for its operations and transactions. The value of the national currency, in terms of the Special Drawing Right, of a State Party which is not a member of the International Monetary Fund, shall be calculated in a manner determined by that State.

(b) Nevertheless, a State Party which is not a member of the International Monetary Fund and whose law does not permit the application of the provisions of paragraph 9(a) may, at the time of ratification, acceptance, approval of or accession to this Convention or at any time thereafter, declare that the unit of account referred to in paragraph 9(a) shall be equal to 15 gold francs. The gold franc referred to in this paragraph corresponds to sixty-five-and-a-half milligrammes of gold of millesimal fineness nine hundred. The conversion of the gold franc into the national currency shall be made according to the law of the State concerned.

(c) The calculation mentioned in the last sentence of paragraph 9(a) and the conversion mentioned in paragraph 9(b) shall be made in such manner as to express in the national currency of the State Party as far as possible the same real value for the amounts in paragraph 1 as would result from the application of the first two sentences of paragraph 9(a). States Parties shall communicate to the Secretary-General the manner of calculation pursuant to paragraph 9(a), or the result of the conversion in paragraph 9(b) as the case may be, when depositing an instrument of ratification, acceptance, approval of or accession to this Convention and whenever there is a change in either.

10. For the purpose of this Article the ship's tonnage shall be the gross tonnage calculated in accordance with the tonnage measurement regulations contained in Annex 1 of the International Convention on Tonnage Measurement of Ships, 1969.

11. The insurer or other person providing financial security shall be entitled to constitute a fund in accordance with this Article on the same conditions and having the same effect as if it were constituted by the owner. Such a fund may be constituted even if, under the provisions of paragraph 2, the owner is not entitled to limitation of liability, but its constitution shall in that case not prejudice the rights of any claimant against the owner.

Article 10

1. Where the owner, after an incident, has constituted a fund in accordance with Article 9 and is entitled to limit liability:

(a) no person having a claim for damage arising out of that incident shall be entitled to exercise any right against any other assets of the owner in respect of such claim; and

- (b) the court or other competent authority of any State Party shall order the release of any ship or other property belonging to the owner which has been arrested in respect of a claim for damage arising out of that incident, and shall similarly release any bail or other security furnished to avoid such arrest.
2. The foregoing shall, however, only apply if the claimant has access to the court administering the fund and the fund is actually available in respect of the claim.

Death and injury

Article 11

Claims in respect of death or personal injury have priority over other claims save to the extent that the aggregate of such claims exceeds two-thirds of the total amount established in accordance with Article 9(1).

Compulsory insurance of the owner

Article 12

1. The owner of a ship registered in a State Party and actually carrying hazardous and noxious substances shall be required to maintain insurance or other financial security, such as the guarantee of a bank or similar financial institution, in the sums fixed by applying the limits of liability prescribed in Article 9(1), to cover liability for damage under this Convention.
2. A compulsory insurance certificate attesting that insurance or other financial security is in force in accordance with the provisions of this Convention shall be issued to each ship after the appropriate authority of a State Party has determined that the requirements of paragraph 1 have been complied with. With respect to a ship registered in a State Party such compulsory insurance certificate shall be issued or certified by the appropriate authority of the State of the ship's registry; with respect to a ship not registered in a State Party it may be issued or certified by the appropriate authority of any State Party. This compulsory insurance certificate shall be in the form of the model set out in Annex 1 and shall contain the following particulars:
 - (a) name of the ship, distinctive number or letters and port of registry;
 - (b) name and principal place of business of the owner;
 - (c) IMO ship identification number;
 - (d) type and duration of security;
 - (e) name and principal place of business of insurer or other person giving security and, where appropriate, place of business where the insurance or security is established; and
 - (f) period of validity of certificate, which shall not be longer than the period of validity of the insurance or other security.
3. The compulsory insurance certificate shall be in the official language or languages of the issuing State. If the language used is neither English, nor French nor Spanish, the text shall include a translation into one of these languages.
4. The compulsory insurance certificate shall be carried on board the ship and a copy shall be deposited with the authorities who keep the record of the ship's registry or, if the ship is not registered in a State Party, with the authority of the State issuing or certifying the certificate.
5. An insurance or other financial security shall not satisfy the requirements of this Article if it can cease, for reasons other than the expiry of the period of validity of the insurance or security specified in the certificate under paragraph 2, before three months have elapsed from the date on which notice of its termination is given to the authorities referred to in paragraph 4, unless the compulsory insurance certificate has been issued within the said period. The foregoing provisions shall similarly apply to any modification which results in the insurance or security no longer satisfying the requirements of this Article.
6. The State of the ship's registry shall, subject to the provisions of this Article, determine the conditions of issue and validity of the compulsory insurance certificate.
7. Compulsory insurance certificates issued or certified under the authority of a State Party in accordance with paragraph 2 shall be accepted by other States Parties for the purposes of this Convention and shall be regarded by other States Parties as having the same force as compulsory insurance certificates issued or certified by them even if issued or certified in respect of a ship not registered in a State Party. A State Party may at any time request consultation with the issuing or certifying State should it believe that the insurer or guarantor named in the compulsory insurance certificate is not financially capable of meeting the obligations imposed by this Convention.

8. Any claim for compensation for damage may be brought directly against the insurer or other person providing financial security for the owner's liability for damage. In such case the defendant may, even if the owner is not entitled to limitation of liability, benefit from the limit of liability prescribed in accordance with paragraph 1. The defendant may further invoke the defences (other than the bankruptcy or winding up of the owner) which the owner would have been entitled to invoke. Furthermore, the defendant may invoke the defence that the damage resulted from the wilful misconduct of the owner, but the defendant shall not invoke any other defence which the defendant might have been entitled to invoke in proceedings brought by the owner against the defendant. The defendant shall in any event have the right to require the owner to be joined in the proceedings.

9. Any sums provided by insurance or by other financial security maintained in accordance with paragraph 1 shall be available exclusively for the satisfaction of claims under this Convention.

10. A State Party shall not permit a ship under its flag to which this Article applies to trade unless a certificate has been issued under paragraph 2 or 12.

11. Subject to the provisions of this Article, each State Party shall ensure, under its national law, that insurance or other security in the sums specified in paragraph 1 is in force in respect of any ship, wherever registered, entering or leaving a port in its territory, or arriving at or leaving an offshore facility in its territorial sea.

12. If insurance or other financial security is not maintained in respect of a ship owned by a State Party, the provisions of this Article relating thereto shall not be applicable to such ship, but the ship shall carry a compulsory insurance certificate issued by the appropriate authorities of the State of the ship's registry stating that the ship is owned by that State and that the ship's liability is covered within the limit prescribed in accordance with paragraph 1. Such a compulsory insurance certificate shall follow as closely as possible the model prescribed by paragraph 2.

CHAPTER III

COMPENSATION BY THE INTERNATIONAL HAZARDOUS AND NOXIOUS SUBSTANCES FUND (HNS FUND)

Establishment of the HNS Fund

Article 13

1. The International Hazardous and Noxious Substances Fund (HNS Fund) is hereby established with the following aims:

- (a) to provide compensation for damage in connection with the carriage of hazardous and noxious substances by sea, to the extent that the protection afforded by Chapter II is inadequate or not available; and
- (b) to give effect to the related tasks set out in Article 15.

2. The HNS Fund shall in each State Party be recognised as a legal person capable under the laws of that State of assuming rights and obligations and of being a party in legal proceedings before the courts of that State. Each State Party shall recognise the Director as the legal representative of the HNS Fund.

Compensation

Article 14

1. For the purpose of fulfilling its function under Article 13(1)(a), the HNS Fund shall pay compensation to any person suffering damage if such person has been unable to obtain full and adequate compensation for the damage under the terms of Chapter II:

- (a) because no liability for the damage arises under Chapter II;
- (b) because the owner liable for the damage under Chapter II is financially incapable of meeting the obligations under this Convention in full and any financial security that may be provided under Chapter II does not cover or is insufficient to satisfy the claims for compensation for damage; an owner being treated as financially incapable of meeting these obligations and a financial security being treated as insufficient if the person suffering the damage has been unable to obtain full satisfaction of the amount of compensation due under Chapter II after having taken all reasonable steps to pursue the available legal remedies;
- (c) because the damage exceeds the owner's liability under the terms of Chapter II.

2. Expenses reasonably incurred or sacrifices reasonably made by the owner voluntarily to prevent or minimise damage shall be treated as damage for the purposes of this Article.
3. The HNS Fund shall incur no obligation under the preceding paragraphs if:
- it proves that the damage resulted from an act of war, hostilities, civil war or insurrection or was caused by hazardous and noxious substances which had escaped or been discharged from a warship or other ship owned or operated by a State and used, at the time of the incident, only on Government non-commercial service; or
 - the claimant cannot prove that there is a reasonable probability that the damage resulted from an incident involving one or more ships.
4. If the HNS Fund proves that the damage resulted wholly or partly either from an act or omission done with intent to cause damage by the person who suffered the damage or from the negligence of that person, the HNS Fund may be exonerated wholly or partially from its obligation to pay compensation to such person. The HNS Fund shall in any event be exonerated to the extent that the owner may have been exonerated under Article 7(3). However, there shall be no such exoneration of the HNS Fund with regard to preventive measures.
5. (a) Except as otherwise provided in subparagraph (b), the aggregate amount of compensation payable by the HNS Fund under this Article shall in respect of any one incident be limited, so that the total sum of that amount and any amount of compensation actually paid under Chapter II for damage within the scope of application of this Convention as defined in Article 3 shall not exceed 250 million units of account.
- (b) The aggregate amount of compensation payable by the HNS Fund under this Article for damage resulting from a natural phenomenon of an exceptional, inevitable and irresistible character shall not exceed 250 million units of account.
- (c) Interest accrued on a fund constituted in accordance with Article 9(3), if any, shall not be taken into account for the computation of the maximum compensation payable by the HNS Fund under this Article.
- (d) The amounts mentioned in this Article shall be converted into national currency on the basis of the value of that currency with reference to the Special Drawing Right on the date of the decision of the Assembly of the HNS Fund as to the first date of payment of compensation.
6. Where the amount of established claims against the HNS Fund exceeds the aggregate amount of compensation payable under paragraph 5, the amount available shall be distributed in such a manner that the proportion between any established claim and the amount of compensation actually recovered by the claimant under this Convention shall be the same for all claimants. Claims in respect of death or personal injury shall have priority over other claims, however, save to the extent that the aggregate of such claims exceeds two-thirds of the total amount established in accordance with paragraph 5.
7. The Assembly of the HNS Fund may decide that, in exceptional cases, compensation in accordance with this Convention can be paid even if the owner has not constituted a fund in accordance with Chapter II. In such cases paragraph 5(d) applies accordingly.

Related tasks of the HNS Fund

Article 15

For the purpose of fulfilling its function under Article 13(1)(a), the HNS Fund shall have the following tasks:

- to consider claims made against the HNS Fund;
- to prepare an estimate in the form of a budget for each calendar year of:

Expenditure:

 - costs and expenses of the administration of the Fund in the relevant year and any deficit from operations in the preceding years; and
 - payments to be made by the HNS Fund in the relevant year;

Income:

 - surplus funds from operations in preceding years, including any interest;
 - initial contributions to be paid in the course of the year;
 - annual contributions if required to balance the budget; and
 - any other income;
- to use, at the request of a State Party its good offices as necessary to assist that State to secure promptly such personnel, material and services as are necessary to enable the State to take measures to prevent or mitigate damage arising from an incident in respect of which the HNS Fund may be called upon to pay compensation under this Convention; and

- (d) to provide, on conditions laid down in the internal regulations, credit facilities with a view to the taking of preventive measures against damage arising from a particular incident in respect of which the HNS Fund may be called upon to pay compensation under this Convention.

General provisions on contributions

Article 16

1. The HNS Fund shall have a general account, which shall be divided into sectors.
2. The HNS Fund shall, subject to Article 19(3) and (4), also have separate accounts in respect of:
 - (a) oil as defined in Article 1(5)(a)(i) (oil account);
 - (b) liquefied natural gases of light hydrocarbons with methane as the main constituent (LNG) (LNG account); and
 - (c) liquefied petroleum gases of light hydrocarbons with propane and butane as the main constituents (LPG) (LPG account).
3. There shall be initial contributions and, as required, annual contributions to the HNS Fund.
4. Contributions to the HNS Fund shall be made into the general account in accordance with Article 18, to separate accounts in accordance with Article 19 and to either the general account or separate accounts in accordance with Article 20 or Article 21(5). Subject to Article 19(6), the general account shall be available to compensate damage caused by hazardous and noxious substances covered by that account, and a separate account shall be available to compensate damage caused by a hazardous and noxious substance covered by that account.
5. For the purposes of Article 18, Article 19(1)(a)(i) and (ii) and (1)(c), Article 20 and Article 21(5), where the quantity of a given type of contributing cargo received in the territory of a State Party by any person in a calendar year when aggregated with the quantities of the same type of cargo received in the same State Party in that year by any associated person or persons exceeds the limit specified in the respective subparagraphs, such a person shall pay contributions in respect of the actual quantity received by that person notwithstanding that that quantity did not exceed the respective limit.
6. "Associated person" means any subsidiary or commonly controlled entity. The question whether a person comes within this definition shall be determined by the national law of the State concerned.

General provisions on annual contributions

Article 17

1. Annual contributions to the general account and to each separate account shall be levied only as required to make payments by the account in question.
2. Annual contributions payable pursuant to Articles 18, 19 and Article 21(5) shall be determined by the Assembly and shall be calculated in accordance with those Articles on the basis of the units of contributing cargo received or, in respect of cargoes referred to in Article 19(1)(b), discharged during the preceding calendar year or such other year as the Assembly may decide.
3. The Assembly shall decide the total amount of annual contributions to be levied to the general account and to each separate account. Following that decision the Director shall, in respect of each State Party, calculate for each person liable to pay contributions in accordance with Article 18, Article 19(1) and Article 21(5), the amount of that person's annual contribution to each account, on the basis of a fixed sum for each unit of contributing cargo reported in respect of the person during the preceding calendar year or such other year as the Assembly may decide. For the general account, the abovementioned fixed sum per unit of contributing cargo for each sector shall be calculated pursuant to the regulations contained in Annex II to this Convention. For each separate account, the fixed sum per unit of contributing cargo referred to above shall be calculated by dividing the total annual contribution to be levied to that account by the total quantity of cargo contributing to that account.
4. The Assembly may also levy annual contributions for administrative costs and decide on the distribution of such costs between the sectors of the general account and the separate accounts.
5. The Assembly shall also decide on the distribution between the relevant accounts and sectors of amounts paid in compensation for damage caused by two or more substances which fall within different accounts or sectors, on the basis of an estimate of the extent to which each of the substances involved contributed to the damage.

Annual contributions to the general account

Article 18

1. Subject to Article 16(5), annual contributions to the general account shall be made in respect of each State Party by any person who was the receiver in that State in the preceding calendar year, or such other year as the Assembly may decide, of aggregate quantities exceeding 20 000 tonnes of contributing cargo, other than substances referred to in Article 19(1), which fall within the following sectors:

- (a) solid bulk materials referred to in Article 1(5)(a)(vii);
- (b) substances referred to in paragraph 2; and
- (c) other substances.

2. Annual contributions shall also be payable to the general account by persons who would have been liable to pay contributions to a separate account in accordance with Article 19(1) had its operation not been postponed or suspended in accordance with Article 19. Each separate account the operation of which has been postponed or suspended under Article 19 shall form a separate sector within the general account.

Annual contributions to separate accounts

Article 19

1. Subject to Article 16(5), annual contributions to separate accounts shall be made in respect of each State Party:

- (a) in the case of the oil account.
 - (i) by any person who has received in that State in the preceding calendar year, or such other year as the Assembly may decide, total quantities exceeding 150 000 tonnes of contributing oil as defined in Article 1(3) of the International Convention on the Establishment of an International Fund for Compensation for Oil Pollution Damage, 1971, as amended, and who is or would be liable to pay contributions to the International Oil Pollution Compensation Fund in accordance with Article 10 of that Convention; and
 - (ii) by any person who was the receiver in that State in the preceding calendar year, or such other year as the Assembly may decide, of total quantities exceeding 20 000 tonnes of other oils carried in bulk listed in Appendix 1 to Annex 1 to the International Convention for the Prevention of Pollution from Ships, 1973, as modified by the Protocol of 1978 relating thereto, as amended;
- (b) in the case of the LNG account, by any person who in the preceding calendar year, or such other year as the Assembly may decide, immediately prior to its discharge, held title to an LNG cargo discharged in a port or terminal of that State;
- (c) in the case of the LPG account, by any person who in the preceding calendar year, or such other year as the Assembly may decide, was the receiver in that State of total quantities exceeding 20 000 tonnes of LPG.

2. Subject to paragraph 3, the separate accounts referred to in paragraph 1 above shall become effective at the same time as the general account.

3. The initial operation of a separate account referred to in Article 16(2) shall be postponed until such time as the quantities of contributing cargo in respect of that account during the preceding calendar year, or such other year as the Assembly may decide, exceed the following levels:

- (a) 350 million tonnes of contributing cargo in respect of the oil account;
- (b) 20 million tonnes of contributing cargo in respect of the LNG account; and
- (c) 15 million tonnes of contributing cargo in respect of the LPG account.

4. The Assembly may suspend the operation of a separate account if:

- (a) the quantities of contributing cargo in respect of that account during the preceding calendar year fall below the respective level specified in paragraph 3; or
- (b) when six months have elapsed from the date when the contributions were due, the total unpaid contributions to that account exceed ten percent of the most recent levy to that account in accordance with paragraph 1.

5. The Assembly may reinstate the operation of a separate account which has been suspended in accordance with paragraph 4.

6. Any person who would be liable to pay contributions to a separate account the operation of which has been postponed in accordance with paragraph 3 or suspended in accordance with paragraph 4, shall pay into the general account the contributions due by that person in respect of that separate account. For the purpose of calculating future contributions, the postponed or suspended separate account shall form a new sector in the general account and shall be subject to the BNS points system defined in Annex II.

Initial contributions

Article 20

1. In respect of each State Party, initial contributions shall be made of an amount which shall for each person liable to pay contributions in accordance with Article 16(5), Articles 18, 19 and Article 21(5) be calculated on the basis of a fixed sum, equal for the general account and each separate account, for each unit of contributing cargo received or, in the case of LNG, discharged in that State, during the calendar year preceding that in which this Convention enters into force for that State.
2. The fixed sum and the units for the different sectors within the general account as well as for each separate account referred to in paragraph 1 shall be determined by the Assembly.
3. Initial contributions shall be paid within three months following the date on which the HNS Fund issues invoices in respect of each State Party to persons liable to pay contributions in accordance with paragraph 1.

Reports

Article 21

1. Each State Party shall ensure that any person liable to pay contributions in accordance with Articles 18, 19 or paragraph 5 of this Article appears on a list to be established and kept up to date by the Director in accordance with the provisions of this Article.
2. For the purposes set out in paragraph 1, each State Party shall communicate to the Director, at a time and in the manner to be prescribed in the internal regulations of the HNS Fund, the name and address of any person who in respect of the State is liable to pay contributions in accordance with Articles 18, 19 or paragraph 5 of this Article, as well as data on the relevant quantities of contributing cargo for which such a person is liable to contribute in respect of the preceding calendar year.
3. For the purposes of ascertaining who are, at any given time, the persons liable to pay contributions in accordance with Articles 18, 19 or paragraph 5 of this Article and of establishing, where applicable, the quantities of cargo to be taken into account for any such person when determining the amount of the contribution, the list shall be *prima facie* evidence of the facts stated therein.
4. Where a State Party does not fulfil its obligations to communicate to the Director the information referred to in paragraph 2 and this results in a financial loss for the HNS Fund, that State Party shall be liable to compensate the HNS Fund for such loss. The Assembly shall, on the recommendation of the Director, decide whether such compensation shall be payable by a State Party.
5. In respect of contributing cargo carried from one port or terminal of a State Party to another port or terminal located in the same State and discharged there, States Parties shall have the option of submitting to the HNS Fund a report with an annual aggregate quantity for each account covering all receipts of contributing cargo, including any quantities in respect of which contributions are payable pursuant to Article 16(5). The State Party shall, at the time of reporting, either:
 - (a) notify the HNS Fund that that State will pay the aggregate amount for each account in respect of the relevant year in one lump sum to the HNS Fund; or
 - (b) instruct the HNS Fund to levy the aggregate amount for each account by invoicing individual receivers or, in the case of LNG, the title holder who discharges within the jurisdiction of that State Party, for the amount payable by each of them. These persons shall be identified in accordance with the national law of the State concerned.

Non-payment of contributions

Article 22

1. The amount of any contribution due under Articles 18, 19, 20 or Article 21(5) and which is in arrears shall bear interest at a rate which shall be determined in accordance with the internal regulations of the HNS Fund, provided that different rates may be fixed for different circumstances.
2. Where a person who is liable to pay contributions in accordance with Articles 18, 19, 20 or Article 21(5) does not fulfil the obligations in respect of any such contribution or any part thereof and is in arrears, the Director shall take all appropriate action, including court action, against such a person on behalf of the HNS Fund with a view to the recovery of the amount due. However, where the defaulting contributor is manifestly insolvent or the circumstances otherwise so warrant, the Assembly may, upon recommendation of the Director, decide that no action shall be taken or continued against the contributor.

Optional liability of States Parties for the payment of contributions

Article 23

1. Without prejudice to Article 21(5), a State Party may at the time when it deposits its instrument of ratification, acceptance, approval or accession or at any time thereafter declare that it assumes responsibility for obligations imposed by this Convention on any person liable to pay contributions in accordance with Articles 18, 19, 20 or Article 21(5) in respect of hazardous and noxious substances received or discharged in the territory of that State. Such a declaration shall be made in writing and shall specify which obligations are assumed.
2. Where a declaration under paragraph 1 is made prior to the entry into force of this Convention in accordance with Article 46, it shall be deposited with the Secretary-General who shall after the entry into force of this Convention communicate the declaration to the Director.
3. A declaration under paragraph 1 which is made after the entry into force of this Convention shall be deposited with the Director.
4. A declaration made in accordance with this Article may be withdrawn by the relevant State giving notice thereof in writing to the Director. Such a notification shall take effect three months after the Director's receipt thereof.
5. Any State which is bound by a declaration made under this Article shall, in any proceedings brought against it before a competent court in respect of any obligation specified in the declaration, waive any immunity that it would otherwise be entitled to invoke.

Organisation and administration

Article 24

The HNS Fund shall have an Assembly and a Secretariat headed by the Director.

Assembly

Article 25

The Assembly shall consist of all States Parties to this Convention.

Article 26

The functions of the Assembly shall be:

- (a) to elect at each regular session its President and two Vice-Presidents who shall hold office until the next regular session;
- (b) to determine its own rules of procedure, subject to the provisions of this Convention;
- (c) to develop, apply and keep under review internal and financial regulations relating to the aim of the HNS Fund as described in Article 13(1)(a), and the related tasks of the HNS Fund listed in Article 15;
- (d) to appoint the Director and make provisions for the appointment of such other personnel as may be necessary and determine the terms and conditions of service of the Director and other personnel;
- (e) to adopt the annual budget prepared in accordance with Article 15(b);
- (f) to consider and approve as necessary any recommendation of the Director regarding the scope of definition of contributing cargo;
- (g) to appoint auditors and approve the accounts of the HNS Fund;
- (h) to approve settlements of claims against the HNS Fund, to take decisions in respect of the distribution among claimants of the available amount of compensation in accordance with Article 14 and to determine the terms and conditions according to which provisional payments in respect of claims shall be made with a view to ensuring that victims of damage are compensated as promptly as possible;
- (i) to establish a Committee on Claims for Compensation with at least seven and not more than 15 members and any temporary or permanent subsidiary body it may consider to be necessary, to define its terms of reference and to give it the authority needed to perform the functions entrusted to it; when appointing the members of such body the Assembly shall endeavour to secure an equitable geographical distribution of members and to ensure that the States Parties are appropriately represented; the Rules of Procedure of the Assembly may be applied, *mutatis mutandis*, for the work of such subsidiary body;
- (j) to determine which States not party to this Convention, which Associate Members of the Organisation and which inter-governmental and international non-governmental organisations shall be admitted to take part, without voting rights, in meetings of the Assembly and subsidiary bodies.

- (k) to give instructions concerning the administration of the HNS Fund to the Director and subsidiary bodies;
- (l) to supervise the proper execution of this Convention and of its own decisions;
- (m) to review every five years the implementation of this Convention with particular reference to the performance of the system for the calculation of levies and the contribution mechanism for domestic trade; and
- (n) to perform such other functions as are allocated to it under this Convention or are otherwise necessary for the proper operation of the HNS Fund.

Article 27

1. Regular sessions of the Assembly shall take place once every calendar year upon convocation by the Director.
2. Extraordinary sessions of the Assembly shall be convened by the Director at the request of at least one-third of the members of the Assembly and may be convened on the Director's own initiative after consultation with the President of the Assembly. The Director shall give members at least 30 days' notice of such sessions.

Article 28

A majority of the members of the Assembly shall constitute a quorum for its meetings.

Secretariat

Article 29

1. The Secretariat shall comprise the Director and such staff as the administration of the HNS Fund may require.
2. The Director shall be the legal representative of the HNS Fund.

Article 30

1. The Director shall be the chief administrative officer of the HNS Fund. Subject to the instructions given by the Assembly, the Director shall perform those functions which are assigned to the Director by this Convention, the internal regulations of the HNS Fund and the Assembly.
2. The Director shall in particular:
 - (a) appoint the personnel required for the administration of the HNS Fund;
 - (b) take all appropriate measures with a view to the proper administration of the assets of the HNS Fund;
 - (c) collect the contributions due under this Convention while observing in particular the provisions of Article 22(2);
 - (d) to the extent necessary to deal with claims against the HNS Fund and to carry out the other functions of the HNS Fund, employ the services of legal, financial and other experts;
 - (e) take all appropriate measures for dealing with claims against the HNS Fund, within the limits and on conditions to be laid down in the internal regulations of the HNS Fund, including the final settlement of claims without the prior approval of the Assembly where these regulations so provide;
 - (f) prepare and submit to the Assembly the financial statements and budget estimates for each calendar year;
 - (g) prepare, in consultation with the President of the Assembly, and publish a report on the activities of the HNS Fund during the previous calendar year; and
 - (h) prepare, collect and circulate the documents and information which may be required for the work of the Assembly and subsidiary bodies.

Article 31

In the performance of their duties the Director and the staff and experts appointed by the Director shall not seek or receive instructions from any Government or from any authority external to the HNS Fund. They shall refrain from any action which might adversely reflect on their position as international officials. Each State Party on its part undertakes to respect the exclusively international character of the responsibilities of the Director and the staff and experts appointed by the Director, and not to seek to influence them in the discharge of their duties.

Finances

Article 32

1. Each State Party shall bear the salary, travel and other expenses of its own delegation to the Assembly and of its representatives on subsidiary bodies.
2. Any other expenses incurred in the operation of the HNS Fund shall be borne by the HNS Fund.

Voting

Article 33

The following provisions shall apply to voting in the Assembly:

- (a) each member shall have one vote;
- (b) except as otherwise provided in Article 34, decisions of the Assembly shall be made by a majority vote of the members present and voting;
- (c) decisions where a two-thirds majority is required shall be a two-thirds majority vote of members present; and
- (d) for the purpose of this Article the phrase 'members present' means 'members present at the meeting at the time of the vote', and the phrase 'members present and voting' means 'members present and casting an affirmative or negative vote'. Members who abstain from voting shall be considered as not voting.

Article 34

The following decisions of the Assembly shall require a two-thirds majority:

- ~~(a) a decision under Article 19(4) or (5) to suspend or reinstate the operation of a separate account;~~
- (b) a decision under Article 22(2), not to take or continue action against a contributor;
- (c) the appointment of the Director under Article 26(d);
- (d) the establishment of subsidiary bodies, under Article 26(f), and matters relating to such establishment; and
- (e) a decision under Article 51(1), that this Convention shall continue to be in force.

Tax exemptions and currency regulations

Article 35

1. The HNS Fund, its assets, income, including contributions, and other property necessary for the exercise of its functions as described in Article 13(1), shall enjoy in all States Parties exemption from all direct taxation.
- ~~2. When the HNS Fund makes substantial purchases of movable or immovable property, or of services which are necessary for the exercise of its official activities in order to achieve its aims as set out in Article 13(1), the cost of which include indirect taxes or sales taxes, the Governments of the States Parties shall take, whenever possible, appropriate measures for the remission or refund of the amount of such duties and taxes. Goods thus acquired shall not be sold against payment or given away free of charge unless it is done according to conditions approved by the Government of the State having granted or supported the remission or refund.~~
3. No exemption shall be accorded in the case of duties, taxes or dues which merely constitute payment for public utility services.
4. The HNS Fund shall enjoy exemption from all customs duties, taxes and other related taxes on articles imported or exported by it or on its behalf for its official use. Articles thus imported shall not be transferred either for consideration or gratis on the territory of the country into which they have been imported except on conditions agreed by the Government of that country.

5. Persons contributing to the HNS Fund as well as victims and owners receiving compensation from the HNS Fund shall be subject to the fiscal legislation of the State where they are taxable, no special exemption or other benefit being conferred on them in this respect.

6. Notwithstanding existing or future regulations concerning currency or transfers, States Parties shall authorize the transfer and payment of any contribution to the HNS Fund and of any compensation paid by HNS Fund without any restriction.

Confidentiality of information

Article 36

Information relating to individual contributors supplied for the purpose of this Convention shall not be divulged outside the HNS Fund except in so far as it may be strictly necessary to enable the HNS Fund to carry out its functions including the bringing and defending of legal proceedings.

CHAPTER IV

CLAIMS AND ACTIONS

Limitation of actions

Article 37

1. Rights to compensation under Chapter II shall be extinguished unless an action is brought thereunder within three years from the date when the person suffering the damage knew or ought reasonably to have known of the damage and of the identity of the owner.
2. Rights to compensation under Chapter III shall be extinguished unless an action is brought thereunder or a notification has been made pursuant to Article 39(7), within three years from the date when the person suffering the damage knew or ought reasonably to have known of the damage.
3. In no case, however, shall an action be brought later than 10 years from the date of the incident which caused the damage.
4. Where the incident consists of a series of occurrences, the 10-year period mentioned in paragraph 3 shall run from the date of the last of such occurrences.

Jurisdiction in respect of action against the owner

Article 38

1. Where an incident has caused damage in the territory, including the territorial sea or in an area referred to in Article 3(b), of one or more States Parties, or preventive measures have been taken to prevent or minimise damage in such territory including the territorial sea or in such area, actions for compensation may be brought against the owner or other person providing financial security for the owner's liability only in the courts of any such States Parties.
2. Where an incident has caused damage exclusively outside the territory, including the territorial sea, of any State and either the conditions for application of this Convention set out in Article 3(c) have been fulfilled or preventive measures to prevent or minimise such damage have been taken, actions for compensation may be brought against the owner or other person providing financial security for the owner's liability only in the courts of:
 - (a) the State Party where the ship is registered or, in the case of an unregistered ship, the State Party whose flag the ship is entitled to fly; or
 - (b) the State Party where the owner has habitual residence or where the principal place of business of the owner is established; or
 - (c) the State Party where a fund has been constituted in accordance with Article 9(3).

3. Reasonable notice of any action taken under paragraph 1 or 2 shall be given to the defendant.
4. Each State Party shall ensure that its courts have jurisdiction to entertain actions for compensation under this Convention.
5. After a fund under Article 9 has been constituted by the owner or by the insurer or other person providing financial security in accordance with Article 12, the courts of the State in which such fund is constituted shall have exclusive jurisdiction to determine all matters relating to the apportionment and distribution of the fund.

Jurisdiction in respect of action against the HNS Fund or taken by the HNS Fund

Article 39

1. Subject to the subsequent provisions of this Article, any action against the HNS Fund for compensation under Article 14 shall be brought only before a court having jurisdiction under Article 38 in respect of actions against the owner who is liable for damage caused by the relevant incident or before a court in a State Party which would have been competent if an owner had been liable.
2. In the event that the ship carrying the hazardous or noxious substances which caused the damage has not been identified, the provisions of Article 38(1), shall apply *mutatis mutandis* to actions against the HNS Fund.
3. Each State Party shall ensure that its courts have jurisdiction to entertain such actions against the HNS Fund as are referred to in paragraph 1.
4. Where an action for compensation for damage has been brought before a court against the owner or the owner's guarantor, such court shall have exclusive jurisdiction over any action against the HNS Fund for compensation under the provisions of Article 14 in respect of the same damage.
5. Each State Party shall ensure that the HNS Fund shall have the right to intervene as a party to any legal proceedings instituted in accordance with this Convention before a competent court of that State against the owner or the owner's guarantor.
6. ~~Except as otherwise provided in paragraph 7, the HNS Fund shall not be bound by any judgement or decision in proceedings to which it has not been a party or by any settlement to which it is not a party.~~
7. Without prejudice to the provisions of paragraph 5, where an action under this Convention for compensation for damage has been brought against an owner or the owner's guarantor before a competent court in a State Party, each party to the proceedings shall be entitled under the national law of that State to notify the HNS Fund of the proceedings. Where such notification has been made in accordance with the formalities required by the law of the court seised and in such time and in such a manner that the HNS Fund has in fact been in a position effectively to intervene as a party to the proceedings, any judgement rendered by the court in such proceedings shall, after it has become final and enforceable in the State where the judgement was given, become binding upon the HNS Fund in the sense that the facts and findings in that judgement may not be disputed by the HNS Fund even if the HNS Fund has not actually intervened in the proceedings.

Recognition and enforcement

Article 40

1. ~~Any judgement given by a court with jurisdiction in accordance with Article 38, which is enforceable in the State of origin where it is no longer subject to ordinary forms of review, shall be recognised in any State Party, except:~~
 - (a) where the judgement was obtained by fraud; or
 - (b) where the defendant was not given reasonable notice and a fair opportunity to present the case.
2. A judgement recognised under paragraph 1 shall be enforceable in each State Party as soon as the formalities required in that State have been complied with. The formalities shall not permit the merits of the case to be re-opened.
3. Subject to any decision concerning the distribution referred to in Article 14(6), any judgement given against the HNS Fund by a court having jurisdiction in accordance with Article 39(1) and (3) shall, when it has become enforceable in the State of origin and is in that State no longer subject to ordinary forms of review, be recognised and enforceable in each State Party.

Subrogation and recourse

Article 41

1. The HNS Fund shall, in respect of any amount of compensation for damage paid by the HNS Fund in accordance with Article 14(1), acquire by subrogation the rights that the person so compensated may enjoy against the owner or the owner's guarantor.

2. Nothing in this Convention shall prejudice any rights of recourse or subrogation of the HNS Fund against any person, including persons referred to in Article 7(2)(d), other than those referred to in the previous paragraph, in so far as they can limit their liability. In any event the right of the HNS Fund to subrogation against such persons shall not be less favourable than that of an insurer of the person to whom compensation has been paid.

3. Without prejudice to any other rights of subrogation or recourse against the HNS Fund which may exist, a State Party or agency thereof which has paid compensation for damage in accordance with provisions of national law shall acquire by subrogation the rights which the person so compensated would have enjoyed under this Convention.

Supersession clause

Article 42

This Convention shall supersede any convention in force or open for signature, ratification or accession at the date on which this Convention is opened for signature, but only to the extent that such convention would be in conflict with it; however, nothing in this Article shall affect the obligations of States Parties to States not party to this Convention arising under such convention.

CHAPTER V

TRANSITIONAL PROVISIONS

Information on contributing cargo

Article 43

When depositing an instrument referred to in Article 45(3), and annually thereafter until this Convention enters into force for a State, that State shall submit to the Secretary-General data on the relevant quantities of contributing cargo received or, in the case of LNG, discharged in that State during the preceding calendar year in respect of the general account and each separate account.

First session of the Assembly

Article 44

The Secretary-General shall convene the first session of the Assembly. This session shall take place as soon as possible after the entry into force of this Convention and, in any case, not more than 30 days after such entry into force.

CHAPTER VI

FINAL CLAUSES

Signature, ratification, acceptance, approval and accession

Article 45

1. This Convention shall be open for signature at the Headquarters of the Organisation from 1 October 1996 to 31 September 1997 and shall thereafter remain open for accession.

2. States may express their consent to be bound by this Convention by:
 - (a) signature without reservation as to ratification, acceptance or approval; or
 - (b) signature subject to ratification, acceptance or approval, followed by ratification, acceptance or approval; or
 - (c) accession.
3. Ratification, acceptance, approval or accession shall be effected by the deposit of an instrument to that effect with the Secretary-General.

Entry into force

Article 46

1. This Convention shall enter into force 18 months after the date on which the following conditions are fulfilled:
 - (a) at least 32 States, including four States each with not less than 2 million units of gross tonnage, have expressed their consent to be bound by it, and
 - (b) the Secretary-General has received information in accordance with Article 43 that those persons in such States who would be liable to contribute pursuant to Article 18(1)(a) and (c) have received during the preceding calendar year a total quantity of at least 40 million tonnes of cargo contributing to the general account.
2. For a State which expresses its consent to be bound by this Convention after the conditions for entry into force have been met, such consent shall take effect three months after the date of expression of such consent, or on the date on which this Convention enters into force in accordance with paragraph 1, whichever is the later.

Revision and amendment

Article 47

1. A conference for the purpose of revising or amending this Convention may be convened by the Organisation.
2. The Secretary-General shall convene a conference of the States Parties to this Convention for revising or amending the Convention, at the request of six States Parties or one-third of the States Parties whichever is the higher figure.
3. Any consent to be bound by this Convention expressed after the date of entry into force of an amendment to this Convention shall be deemed to apply to the Convention as amended.

Amendment of limits

Article 48

1. Without prejudice to the provisions of Article 47, the special procedure in this Article shall apply solely for the purposes of amending the limits set out in Article 9(1) and Article 14(5).
2. Upon the request of at least one half, but in no case less than six, of the States Parties, any proposal to amend the limits specified in Article 9(1), and Article 14(5), shall be circulated by the Secretary-General to all Members of the Organisation and to all Contracting States.
3. Any amendment proposed and circulated as above shall be submitted to the Legal Committee of the Organisation (the Legal Committee) for consideration at a date at least six months after the date of its circulation.
4. All Contracting States, whether or not Members of the Organisation, shall be entitled to participate in the proceedings of the Legal Committee for the consideration and adoption of amendments.
5. Amendments shall be adopted by a two-thirds majority of the Contracting States present and voting in the Legal Committee, expanded as provided in paragraph 4, on condition that at least one half of the Contracting States shall be present at the time of voting.

6. When acting on a proposal to amend the limits, the Legal Committee shall take into account the experience of incidents and, in particular, the amount of damage resulting therefrom, changes in the monetary values and the effect of the proposed amendment on the cost of insurance. It shall also take into account the relationship between the limits established in Article 9(1), and those in Article 14(5).

7. (a) No amendment of the limits under this Article may be considered less than five years from the date this Convention was opened for signature nor less than five years from the date of entry into force of a previous amendment under this Article.

(b) No limit may be increased so as to exceed an amount which corresponds to a limit laid down in this Convention increased by six percent per year calculated on a compound basis from the date on which this Convention was opened for signature.

(c) No limit may be increased so as to exceed an amount which corresponds to a limit laid down in this Convention multiplied by three.

8. Any amendment adopted in accordance with paragraph 5 shall be notified by the Organisation to all Contracting States. The amendment shall be deemed to have been accepted at the end of a period of 18 months after the date of notification, unless within that period no less than one-fourth of the States which were Contracting States at the time of the adoption of the amendment have communicated to the Secretary-General that they do not accept the amendment, in which case the amendment is rejected and shall have no effect.

9. An amendment deemed to have been accepted in accordance with paragraph 8 shall enter into force 18 months after its acceptance.

10. All Contracting States shall be bound by the amendment, unless they denounce this Convention in accordance with Article 49(1) and (2), at least six months before the amendment enters into force. Such denunciation shall take effect when the amendment enters into force.

11. When an amendment has been adopted but the 18-month period for its acceptance has not yet expired, a State which becomes a Contracting State during that period shall be bound by the amendment if it enters into force. A State which becomes a Contracting State after that period shall be bound by an amendment which has been accepted in accordance with paragraph 8. In the cases referred to in this paragraph, a State becomes bound by an amendment when that amendment enters into force, or when this Convention enters into force for that State, if later.

Denunciation

Article 49

1. This Convention may be denounced by any State Party at any time after the date on which it enters into force for that State Party.

2. Denunciation shall be effected by the deposit of an instrument of denunciation with the Secretary-General.

3. Denunciation shall take effect 12 months, or such longer period as may be specified in the instrument of denunciation, after its deposit with the Secretary-General.

4. Notwithstanding a denunciation by a State Party pursuant to this Article, any provisions of this Convention relating to obligations to make contributions under Articles 18, 19 or Article 21(5) in respect of such payments of compensation as the Assembly may decide relating to an incident which occurs before the denunciation takes effect shall continue to apply.

Extraordinary sessions of the Assembly

Article 50

1. Any State Party may, within 90 days after the deposit of an instrument of denunciation the result of which it considers will significantly increase the level of contributions from the remaining States Parties, request the Director to convene an extraordinary session of the Assembly. The Director shall convene the Assembly to meet not less than 60 days after receipt of the request.

2. The Director may take the initiative to convene an extraordinary session of the Assembly to meet within 60 days after the deposit of any instrument of denunciation, if the Director considers that such denunciation will result in a significant increase in the level of contributions from the remaining States Parties.

3. If the Assembly, at an extraordinary session, convened in accordance with paragraph 1 or 2 decides that the denunciation will result in a significant increase in the level of contributions from the remaining States Parties, any such State may, not later than 120 days before the date on which the denunciation takes effect, denounce this Convention with effect from the same date.

Cessation

Article 51

1. This Convention shall cease to be in force:
 - (a) on the date when the number of States Parties falls below six; or
 - (b) 12 months after the date on which data concerning a previous calendar year were to be communicated to the Director in accordance with Article 21, if the data shows that the total quantity of contributing cargo to the general account in accordance with Article 18(1)(a) and (c) received in the States Parties in that preceding calendar year was less than 30 million tonnes.

Notwithstanding (b), if the total quantity of contributing cargo to the general account in accordance with Article 18(1)(a) and (c) received in the States Parties in the preceding calendar year was less than 30 million tonnes but more than 25 million tonnes, the Assembly may, if it considers that this was due to exceptional circumstances and is not likely to be repeated, decide before the expiry of the abovementioned 12-month period that the Convention shall continue to be in force. The Assembly may not, however, take such a decision in more than two subsequent years.

2. States which are bound by this Convention on the day before the date it ceases to be in force shall enable the HNS Fund to exercise its functions as described under Article 52 and shall, for that purpose only, remain bound by this Convention.

Winding up of the HNS fund

Article 52

1. If this Convention ceases to be in force, the HNS Fund shall nevertheless:
 - (a) meet its obligations in respect of any incident occurring before this Convention ceased to be in force; and
 - (b) be entitled to exercise its rights to contributions to the extent that these contributions are necessary to meet the obligations under (a), including expenses for the administration of the HNS Fund necessary for this purpose.
2. The Assembly shall take all appropriate measures to complete the winding up of the HNS Fund including the distribution in an equitable manner of any remaining assets among those persons who have contributed to the HNS Fund.
3. For the purposes of this Article the HNS Fund shall remain a legal person.

Depositary

Article 53

1. This Convention and any amendment adopted under Article 48 shall be deposited with the Secretary-General.
2. The Secretary-General shall:
 - (a) inform all States which have signed this Convention or acceded thereto, and all Members of the Organisation, of:
 - (i) each new signature or deposit of an instrument of ratification, acceptance, approval or accession together with the date thereof;
 - (ii) the date of entry into force of this Convention;
 - (iii) any proposal to amend the limits on the amounts of compensation which has been made in accordance with Article 48(2);
 - (iv) any amendment which has been adopted in accordance with Article 48(5);
 - (v) any amendment deemed to have been accepted under Article 48(8), together with the date on which that amendment shall enter into force in accordance with paragraphs 9 and 10 of that Article;
 - (vi) the deposit of any instrument of denunciation of this Convention together with the date on which it is received and the date on which the denunciation takes effect; and
 - (vii) any communication called for by any Article in this Convention; and
 - (b) transmit certified true copies of this Convention to all States which have signed this Convention or acceded thereto.

3. As soon as this Convention enters into force, a certified true copy thereof shall be transmitted by the depositary to the Secretary-General of the United Nations for registration and publication in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations.

Languages

Article 54

This Convention is established in a single original in the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish languages, each text being equally authentic.

DONE at London this third day of May one thousand nine hundred and ninety-six.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorised by their respective Governments for that purpose, have signed this Convention.

ANNEX I

**CERTIFICATE OF INSURANCE OR OTHER FINANCIAL SECURITY IN RESPECT OF LIABILITY FOR DAMAGE
CAUSED BY HAZARDOUS AND NOXIOUS SUBSTANCES (HNS)**

Issued in accordance with the provisions of Article 12 of the International Convention on Liability and Compensation for Damage in Connection with the Carriage of Hazardous and Noxious Substances by Sea, 1996

Name of ship	Distinctive number or letters	IMO ship identification number	Port of registry	Name and full address of the principal place of business of the owner

This is to certify that there is in force in respect of the abovenamed ship a policy of insurance or other financial security satisfying the requirements of Article 12 of the International Convention on Liability and Compensation for Damage in Connection with the Carriage of Hazardous and Noxious Substances by Sea, 1996.

Type of security:

Duration of security:

Name and address of the insurer(s) and/or guarantor(s):

Name:

Address:

This certificate is valid until:

Issued or certified by the Government of:

(Full designation of the State)

At ON

(Place)

(Date)

.....
(Signature and title of issuing or certifying official)

Explanatory notes:

1. If desired, the designation of the State may include a reference to the competent public authority of the country where the certificate is issued.
 2. If the total amount of security has been furnished by more than one source, the amount of each of them should be indicated.
 3. If security is furnished in several forms, these should be enumerated.
 4. The entry 'Duration of the Security' must stipulate the date on which such security takes effect.
 5. The entry 'Address of the insurer(s) and/or guarantor(s)' must indicate the principal place of business of the insurer(s) and/or guarantor(s). If appropriate, the place of business where the insurance or other security is established shall be indicated.
-

ANNEX II

REGULATIONS FOR THE CALCULATION OF ANNUAL CONTRIBUTIONS TO THE GENERAL ACCOUNT

Regulation 1

1. The fixed sum referred to in Article 17(3) shall be determined for each sector in accordance with these regulations.
2. When it is necessary to calculate contributions for more than one sector of the general account, a separate fixed sum per unit of contributing cargo shall be calculated for each of the following sectors as may be required:
 - (a) solid bulk materials referred to in Article 1(5)(a)(vii);
 - (b) oil, if the operation of the oil account is postponed or suspended;
 - (c) LNG, if the operation of the LNG account is postponed or suspended;
 - (d) LPG, if the operation of the LPG account is postponed or suspended;
 - (e) other substances.

Regulation 2

1. For each sector, the fixed sum per unit of contributing cargo shall be the product of the levy per HNS point and the sector factor for that sector.
2. The levy per HNS point shall be the total annual contributions to be levied to the general account divided by the total HNS points for all sectors.
3. The total HNS points for each sector shall be the product of the total volume, measured in metric tonnes, of contributing cargo for that sector and the corresponding sector factor.
4. A sector factor shall be calculated as the weighted arithmetic average of the claims/volume ratio for that sector for the relevant year and the previous nine years, according to this regulation.
5. Except as provided in paragraph 6, the claims/volume ratio for each of these years shall be calculated as follows:
 - (a) established claims, measured in units of account converted from the claim currency using the rate applicable on the date of the incident in question, for damage caused by substances in respect of which contributions to the HNS Fund are due for the relevant year, divided by
 - (b) the volume of contributing cargo corresponding to the relevant year.
6. In cases where the information required in paragraphs 5(a) and (b) is not available, the following values shall be used for the claims/volume ratio for each of the missing years:

(a) solid bulk materials referred to in Article 1(5)(a)(vii)	0
(b) oil, if the operation of the oil account is postponed	0
(c) LNG, if the operation of the LNG account is postponed	0
(d) LPG, if the operation of the LPG account is postponed	0
(e) other substances	0,0001
7. The arithmetic average of the 10 years shall be weighted on a decreasing linear scale, so that the ratio of the relevant year shall have a weight of 10, the year prior to the relevant year shall have a weight of nine, the next preceding year shall have a weight of eight, and so on, until the 10th year has a weight of one.
8. If the operation of a separate account has been suspended, the relevant sector factor shall be calculated in accordance with those provisions of this regulation which the Assembly shall consider appropriate.

ΜΕΡΟΣ ΙΙ

ΔΙΕΘΝΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗ ΤΟΥ 1996 ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΣΤΙΚΗ ΕΥΘΥΝΗ ΚΑΙ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΗ ΓΙΑ ΖΗΜΙΑ ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΗ ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΒΛΑΒΩΝ ΟΥΣΙΩΝ (σύμβαση ΕΤΟ)

ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ ΣΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΣΥΜΒΑΣΗ,

ΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ τους κινδύνους που ενέχει η θαλάσσια μεταφορά σε πυκνόσπυα κλίμακα επικίνδυνων και επιβλαβών ουσιών,

ΕΧΟΝΤΑΣ ΠΕΙΘΘΕΙ, για την ανάγκη να διασφαλιστεί ότι κατάλληλη, έγκαιρη και αποτελεσματική αποζημίωση διατίθεται για τα πρόσωπα που έχουν υποστεί ζημία ή οποία προκλήθηκε από περιστατικά σχετικά με τη θαλάσσια μεταφορά τέτοιων ουσιών,

ΕΠΙΘΥΜΟΝΤΑΣ, να υιοθετήσουν ομοιόμορφους διεθνείς κανόνες και διαδικασίες για τη ρύθμιση ζημιών ευθύνης και αποζημίωσης εξαιτίας τέτοιων ζημιών,

ΚΥΝΗΟΝΤΑΣ, ότι οι οικονομικές συνέπειες των ζημιών που προκαλούνται από θαλάσσια μεταφορά επικίνδυνων και επιβλαβών ουσιών πρέπει να κατανέμονται μεταξύ της ναυτιλιακής βιομηχανίας και των εμπλεκόμενων φορέων,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ, τα ακόλουθα:

ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ορισμοί

Άρθρο 1

Για τους σκοπούς της παρούσας σύμβασης

1. «Πλοίο» σημαίνει κάθε κινούμενο στην θάλασσα σκάφος και πλωτό ναυπηγήμα, οποιουδήποτε τύπου.
2. «Πρόσωπο» σημαίνει οποιοδήποτε φυσικό πρόσωπο ή προσωπική εταιρεία ή εταιρεία δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου με νομική προσωπικότητα ή μη, συμπεριλαμβανομένου κράτους ή οποιοδήποτε από τα μέρη από τα οποία το κράτος αποτελείται.
3. «Πλοιοκτήτης» σημαίνει το πρόσωπο ή τα πρόσωπα που είναι εγγεγραμμένα στο ναυλόγιο ως κύριοι του πλοίου ή, σε περίπτωση απουσίας τέτοιας εγγραφής, το πρόσωπο ή τα πρόσωπα στα οποία ανήκει το πλοίο. Παράταϊτα, στην περίπτωση πλοίου που ανήκει σε κράτος και του οποίου τη διαχείριση έχει εταιρεία η οποία είναι εγγεγραμμένη στο κράτος αυτό ως η διευρυστρία του πλοίου, «πλοιοκτήτης» σημαίνει αυτή την εταιρεία.
4. «Παραλήτης» σημαίνει είτε
 - α) το πρόσωπο που διενεργεί τη φυσική παραλαβή εσφενότος φορτίου το οποίο εκφορτώνεται σε λιμάνια και σταθμούς εντός κράτους μέλους, με την προϋπόθεση ότι αν κατά το χρόνο παραλαβής το πρόσωπο που διενεργεί την φυσική παραλαβή του φορτίου ενεργεί ως πράκτορας άλλου προσώπου το οποίο υπάγεται στη δικαιοδοσία οποιουδήποτε κράτους μέλους, τότε εφόσον ο πράκτορας αναφέρει τα στοιχεία του εντολέα στο κεφάλαιο ΕΕΟ, ως παραλήτης θεωρείται ο εντολέας είτε
 - β) το πρόσωπο σ' ένα κράτος μέλος το οποίο, σύμφωνα με το εσωτερικό δικαίω του κράτους μέλους αυτού, θεωρείται ο παραλήτης του εσφενότος φορτίου που εκφορτώνεται σε λιμάνια και σταθμούς κράτους μέλους, με την προϋπόθεση ότι το συνολικό εισφέρον φορτίο το οποίο περιλαμβάνεται σύμφωνα με το ανωτέρω εσωτερικό δικαίω είναι κατ' ελάχιστον ίσο με αυτό το οποίο δι' έχει παραληφθεί σύμφωνα με το στοιχείο α).
5. «Επικίνδυνες και Επιβλαβείς Ουσίες» (ΕΕΟ) σημαίνει:
 - α) οποιαδήποτε ουσία, υλικό και αντικείμενο που μεταφέρονται δε πλοία ως φορτίο, οι οποίες αναφέρονται στα σημεία ή έως vii) κατωτέρω.

- ii) επιβλαβείς ρυστές ουσίες μεταφερόμενες χύδην οι οποίες αναφέρονται στο προσάρτημα II του παραρτήματος II της διεθνούς σύμβασης για την πρόληψη ρύπανσης από πλοία του 1973, όπως τροποποιήθηκε από το σχετικό πρωτόκολλο του 1978, όπως τροποποιήθηκε, καθώς και ουσίες και μείγματα τα οποία έχουν ταξινομηθεί προσωρινά στις κατηγορίες ρύπανσης Α, Β, Γ ή Α σύμφωνα με τον κανονισμό 3(4) του προαναφερόμενου παραρτήματος II.
 - iii) επικίνδυνες ρυστές ουσίες μεταφερόμενες χύδην οι οποίες απαριθμούνται στο κεφάλαιο 17 του διεθνούς κώδικα για την κατασκευή και τον εξοπλισμό πλοίων μεταφερόντων επικίνδυνες χημικές ουσίες χύδην του 1983, όπως έχει τροποποιηθεί και τα επικίνδυνα προϊόντα για τα οποία έχουν τεθεί από τη διοίκηση και τις διοικήσεις των εμπλεκόμενων λιμένων οι αρχικές κατάλληλες προϋποθέσεις μεταφοράς σύμφωνα με την παράγραφο 1.1.3 του Κώδικα.
 - iv) επικίνδυνες και επιβλαβείς ουσίες υλικά και αντικείμενα σε συσκευασμένη μορφή, τα οποία καλύπτονται από τον διεθνή ναυτιλιακό κώδικα επικίνδυνων εμπορευμάτων, όπως έχει τροποποιηθεί.
 - v) υγροποιημένα αέρια όπως απαριθμούνται στο κεφάλαιο 19 του διεθνούς κώδικα για την κατασκευή και τον εξοπλισμό πλοίων μεταφερόντων υγροποιημένα αέρια χύδην του 1983, όπως έχει τροποποιηθεί και προϊόντα για τα οποία έχουν τεθεί από την διοίκηση και τις διοικήσεις των εμπλεκόμενων λιμένων οι αρχικές κατάλληλες προϋποθέσεις μεταφοράς σύμφωνα με την παράγραφο 1.1.6 του Κώδικα.
 - vi) υγρές ουσίες μεταφερόμενες χύδην με σημείο ανάφλεξης που δεν υπερβαίνει τους 60 ° Κελσίου το οποίο μετράται με τη μέθοδο του κλειστού δοχείου.
 - vii) στερεά υλικά χύδην τα οποία εμπεριέχουν χημικούς κινδύνους και καλύπτονται από το προσάρτημα Β του Κώδικα για την ασφάλεια πρακτική σε σχέση με ξηρά χύδην φορτία, όπως έχει τροποποιηθεί, στο βαθμό που οι ουσίες αυτές υπάκουαν επίσης στις διατάξεις του διεθνούς ναυτιλιακού κώδικα επικίνδυνων εμπορευμάτων όταν μεταφέρονται σε συσκευασμένη μορφή και
- β) κατάλοιπα από προηγούμενη μεταφορά χύδην ουσιών που αναφέρονται στο στοιχείο α) σημεία i) έως iii) και σημεία v) έως vii) ανωτέρω.

6. «Ζημία» σημαίνει:

- α) απώλεια ζωής ή τραυματισμό επί του πλοίου ή εκτός πλοίου που μεταφέρει επικίνδυνες ή επιβλαβείς ουσίες, τα οποία προκαλούνται από τις ουσίες αυτές.
- β) απώλεια ή ζημία περιουσίας εκτός πλοίου που μεταφέρει επικίνδυνες και επιβλαβείς ουσίες οι οποίες προκαλούνται από τις ουσίες αυτές.
- γ) απώλεια ή ζημία από μόλυνση του περιβάλλοντος που προκαλείται από τις επικίνδυνες και επιβλαβείς ουσίες, υπό την προϋπόθεση ότι η αποζημίωση για τη βλάβη του περιβάλλοντος με εξαίρεση την αποζημίωση για διαφυγόντα κέρδη από την βλάβη αυτή, θα περιορίζεται σε δαπάνες για εύλογα μέτρα αποκατάστασης που πράγματι ελήφθησαν ή πρόκειται να ληφθούν και
- δ) τη δαπάνη για προληπτικά μέτρα και περαιτέρω απώλεια ή ζημία που προκαλούνται από τα προληπτικά μέτρα.

Όπου δεν είναι εύλογο δυνατό να γίνει διάκριση της ζημίας που προκαλείται από τις επικίνδυνες και επιβλαβείς ουσίες από αυτή που προκαλείται από άλλους παράγοντες, όλη η παραπάνω ζημία θα θεωρείται ότι έχει προκληθεί από τις επικίνδυνες και επιβλαβείς ουσίες εκτός αν, και στο μέτρο που, η ζημία που προκλήθηκε από άλλους παράγοντες αποτελεί ζημία της μορφής που αναφέρεται στο άρθρο 4 παράγραφος 3.

Στην παράγραφο αυτή «έχει προκληθεί από τις ουσίες αυτές» σημαίνει ότι έχει προκληθεί από την επικίνδυνη ή επιβλαβή φύση των ουσιών.

- 7. «Προληπτικά μέτρα» σημαίνει οποιαδήποτε εύλογα μέτρα τα οποία λαμβάνονται από οποιοδήποτε πρόσωπο όταν συμβεί ένα περιστατικό, για την πρόληψη ή μείωση της ζημίας.
- 8. «Πραγματικό» σημαίνει οποιοδήποτε συμβάν ή σειρά συμβάντων που έχουν την ίδια προέλευση το οποίο προκαλεί ζημία ή δημοσιονομική βλάβη και εξασφάλιση απελά πρόκλησης ζημίας.
- 9. «Περίοδος μεταφοράς» σημαίνει την περίοδο από τη στιγμή που οι επικίνδυνες και επιβλαβείς ουσίες εισέρχονται σε οποιοδήποτε μέρος του εξοπλισμού του πλοίου κατά τη φόρτωση, μέχρι τη στιγμή που πηγαίνουν να βρισκούνται σε οποιοδήποτε μέρος του εξοπλισμού του πλοίου, κατά την εκφόρτωση. Αν δεν χρησιμοποιείται εξοπλισμός του πλοίου, η περίοδος αρχίζει και λήγει αντίστοιχα όταν οι επικίνδυνες και επιβλαβείς ουσίες εισέλθουν την κοιταστή του πλοίου.
- 10. «Εξοπλισμός φορτίου» σημαίνει οποιοδήποτε επικίνδυνο και επιβλαβές ουσίες που μεταφέρονται από τη διάρκεια εκ φόρτωσης σε λιμένα ή σταθμό στο επίπεδο ενός κράτους μέλους και εκφορτώνονται στο κράτος αυτό. Φορτίο υπό διερευνητική ή οποιοδήποτε μεταφορικό περιβάλλον ή μέσα λιμένων ή σταθμών, από ένα πλοίο σε άλλο, εν όψει ή εν μέσω, κατά τη διάρκεια της μεταφοράς από το λιμένα ή το σταθμό της αρχικής φόρτωσης στο λιμένα ή τον σταθμό του τελικού προορισμού, θεωρείται ως φορτίο φορτία μόνο αναφορικά με την παραλαβή στον τελικό προορισμό.
- 11. «Κεφάλαιο ΖΕΠ» σημαίνει το διεθνές κεφάλαιο επικίνδυνων και επιβλαβών ουσιών που ιδρύεται σύμφωνα με το άρθρο 13.
- 12. «Αναγκαία μέτρα» σημαίνει τα ίδια αναγκαία μέτρα όπως ορίζεται από το Διεθνές Ναυτιλιακό Ταμείο.

13. «Κράτος νηολογίου του πλοίου» σημαίνει σε σχέση με νηολογημένο πλοίο, το κράτος νηολόγησης του πλοίου και σε σχέση με πλοίο μη νηολογημένο, το κράτος, τη σημαία του οποίου, δικαιούται να υψώσει το πλοίο.
14. «Σταθμός» σημαίνει οποιονδήποτε τόπο αποθήκευσης επικίνδυνων και επιβλαβών ουσιών που παραλαμβάνονται από μέσο υδάτινης μεταφοράς στον οποίο περιλαμβάνονται οποιαδήποτε υπεράκτιες εγκαταστάσεις που συνδέονται με αγωγή ή κατ' άλλο τρόπο με τον παραπάνω τόπο.
15. «Διευθυντής» σημαίνει τον Διευθυντή του κεφαλαίου ΕΕΟ.
16. «Όργανισμός» σημαίνει τον Διεθνή Ναυτιλιακό Οργανισμό (ΙΜΟ).
17. «Γενικός Γραμματέας» σημαίνει τον γενικό γραμματέα του Οργανισμού.

Παραρτήματα

Άρθρο 2

Τα παραρτήματα της παρούσας σύμβασης αποτελούν ενιαίο τμήμα αυτής.

Πεδίο εφαρμογής

Άρθρο 3

Η παρούσα σύμβαση εφαρμόζεται αποκλειστικά

- α) σε οποιαδήποτε ζημία η οποία προκαλείται στο έδαφος, συμπεριλαμβανομένων των χωρικών υδάτων, κράτους μέλους
- β) σε ζημία από μόλυνση του περιβάλλοντος η οποία προκαλείται στην αποκλειστική οικονομική ζώνη ενός κράτους μέλους την οποία έχει εγκαθιδρύσει σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο ή, αν ένα κράτος μέλος δεν έχει συστήσει τέτοια ζώνη, στην περιοχή που βρίσκεται πέρα από τα χωρικά ύδατα που το κράτος καθόρισε σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο, συννοείται με αυτά και δεν εκτείνεται περισσότερο από 200 ναυτικά μίλια από τις γραμμές βάσης από τις οποίες μετράται το εύρος των χωρικών του υδάτων.
- γ) σε ζημία διάφορη από ζημία προκαλούμενη από μόλυνση του περιβάλλοντος η οποία προκαλείται έξω από το έδαφος, συμπεριλαμβανομένων των χωρικών υδάτων, οποιουδήποτε κράτους, αν η ζημία αυτή προκλήθηκε από ουσία μεταπερόμενη σε πλοίο νηολογημένο σε κράτος μέλος ή, στην περίπτωση μη νηολογημένου πλοίου, σε πλοίο το οποίο δικαιούται να υψώσει τη σημαία κράτους μέλους και
- δ) σε προληπτικά μέτρα, οποιαδήποτε λαμβάνονται αυτά.

Άρθρο 4

1. Η παρούσα σύμβαση εφαρμόζεται σε απαιτήσεις για ζημία που προκλήθηκε από τη διάδοση μεταφορά επικίνδυνων και επιβλαβών ουσιών με την εξαίρεση των αερίων που απορρέουν από οποιαδήποτε σύμβαση μεταφοράς εμπορευμάτων και επιβατικών.
2. Η παρούσα σύμβαση δεν εφαρμόζεται στο βαθμό που οι διατάξεις της αντίκεινται σε διατάξεις του εφαρμοστέου δικαίου σχετικά με εργατικές υποχρεώσεις ή προγράμματα κοινωνικής ασφάλισης.
3. Η παρούσα σύμβαση δεν εφαρμόζεται:
 - α) σε ζημία από ρύπανση όπως αυτή ορίζεται στην δεύτερη σύμβαση για την αστική ευθύνη υπό ζημία ρεατίας ρύπανσης (από περίληψη του 1969, όπως έχει τροποποιηθεί πλείονες φορές) αν για μια τέτοια ζημία οφείλεται ή όχι υποχρέωση σύμφωνα με την παραπάνω σύμβαση, και
 - β) σε ζημία η οποία προκαλείται από ραδιενεργό υλικό κλάσης 7 όπως ορίζεται είτε στο διεθνή ναυτικό κώδικα επικίνδυνων εμπορευμάτων, όπως έχει τροποποιηθεί είτε στο πρόγραμμα Β του κώδικα ασφαλείας πλοίων για τη διάχυση φορτίου όπως έχει τροποποιηθεί.
4. Εκτός από την περίπτωση της παραγράφου 5, οι διατάξεις της παρούσας σύμβασης δεν εφαρμόζονται σε πολεμικά πλοία, βοηθητικά πλοία του πολεμικού ναυτικού ή άλλα πλοία η κυριότητα ή εμετάλληση των οποίων ανήκει σε κράτος και τα οποία χρησιμοποιούνται, προς το παρόν, μόνο σε κυβερνητικές μη εμπορικές επιχειρήσεις.
5. Ένα κράτος μέλος μπορεί να υποψιεθεί να εφαρμόσει την παρούσα σύμβαση στα πολεμικά πλοία του ή σε άλλα πλοία του που περιγράφονται στην παράγραφο 4. Στην περίπτωση αυτή, οφείλει να γνωστοποιήσει ταίρια στον γενικό γραμματέα προαναγγέλλοντας τους λόγους και τις προϋποθέσεις υπέρ της εφαρμογής.
6. Αναφορικά με πλοία τα οποία ανήκουν στην εμπορική κράτους μέλους και χρησιμοποιούνται για εμπορικούς σκοπούς κάθε κράτος είναι δυνατό να υποβάλει στις δικαιούσες και φέρουσες στο άρθρο 3Κ και 3Α τις πληροφορίες από όλες τις ενστάσεις του του εμπορίου από την ίδρυση του ως λιμάνι του κράτους.

Άρθρο 5

1. Κατά το χρόνο επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης στην παρούσα σύμβαση ή σε οποιοδήποτε μεταγενέστερο χρόνο, ένα κράτος δύναται να δηλώσει ότι η παρούσα σύμβαση δεν εφαρμόζεται σε πλοία:
- των οποίων η ολική χωρητικότητα δεν υπερβαίνει τους 200 κούρους, και
 - τά οποία μεταφέρουν επικίνδυνες και επιβλαβείς ουσίες μόνο σε συσκευασμένη μορφή, και
 - όταν εκτελούν πλοίες μεταξύ λιμένων ή εγκαταστάσεων του κράτους αυτού.
2. Όταν δύο γειτονικά κράτη συμφωνούν ότι η παρούσα σύμβαση δεν θα εφαρμόζεται στα πλοία που καλύπτονται από την παράγραφο 1 στοιχεία α) και β) όταν εκτελούν πλοίες μεταξύ λιμένων ή εγκαταστάσεων των κρατών αυτών, τα ενδιαφερόμενα κράτη δύναται να δηλώσουν ότι η εξαίρεση από την εφαρμογή της παρούσας σύμβασης που έχει δηλωθεί σύμφωνα με την παράγραφο 1, ισχύει και για τα πλοία που αναφέρονται στην παρούσα παράγραφο.
3. Οποιοδήποτε κράτος το οποίο έχει προβεί στην δήλωση που προβλέπεται από τις παραγράφους 1 ή 2 μπορεί να ανακαλέσει την δήλωση αυτή οποτεδήποτε.
4. Δήλωση που έγινε σύμφωνα με τις παραγράφους 1 ή 2 και ανάκληση της δήλωσης που έγινε σύμφωνα με την παράγραφο 3, κοινοποιείται στον Γενικό Γραμματέα, ο οποίος τη γνωστοποιεί στο διευθυντή μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας σύμβασης.
5. Όταν ένα κράτος έχει προβεί σε δήλωση σύμφωνα με τις παραγράφους 1 ή 2 και δεν την έχει ανακαλέσει, οι επικίνδυνες και επιβλαβείς ουσίες που μεταφέρονται σε πλοία που αναφέρονται σε μία από αυτές τις παραγράφους δεν θεωρούνται ως εισαγόμενο φορτίο για το σκοπό της εφαρμογής των άρθρων 18, 20, του άρθρου 21 παράγραφος 5 και του άρθρου 43.
6. Το κεφάλαιο ΕΕΟ δεν ευθύνεται σε καταβολή αποζημίωσης για ζημία που προκλήθηκε από ουσίες που μεταφέρονται σε πλοίο στο οποίο δεν εφαρμόζεται η παρούσα σύμβαση μετά από δήλωση που έγινε σύμφωνα με τις παραγράφους 1 ή 2, στο μέτρο που:
- η ζημία, όπως αυτή ορίζεται στο άρθρο 1 παράγραφος 6 στοιχεία α), β) ή γ), προκλήθηκε
 - στο έδαφος, συμπεριλαμβανομένων των χωρικών υδάτων, κράτους το οποίο έχει προβεί σε δήλωση ή, σε περίπτωση γειτονικών κρατών που έχουν προβεί σε δήλωση σύμφωνα με την παράγραφο 2, οποιουδήποτε από τα δύο κράτη, ή
 - στην αποκλειστική οικονομική ζώνη ή στην περιοχή που αναφέρεται στο άρθρο 3 στοιχείο β), του κράτους ή των κρατών που αναφέρονται στο σημείο i),
 - η ζημία περιλαμβάνει μέτρα που λήφθηκαν για την πρόληψη ή μείωση της ζημίας αυτής.

Καθήκοντα των κρατών μελών

Άρθρο 6

Κάθε κράτος μέλος οφείλει να διασφαλίζει την εκπλήρωση οποιοδήποτε υποχρέωσης η, οποία απορρέει από την παρούσα σύμβαση και λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα σύμφωνα με την νομοθεσία του, στα οποία περιλαμβάνεται η επιβολή κυρώσεων, όπου κρίνει αυτό αναγκαίο, προς το σκοπό της αποτελεσματικής εκπλήρωσης οποιοδήποτε τέτοιου υποχρέωσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΕΥΘΥΝΗ

Ευθύνη του πλοιοκτήτη

Άρθρο 7

- Με την επιφύλαξη των διατάξεων των παραγράφων 2 και 3, ο πλοιοκτήτης κατά το χρόνο επίτευξης ενός περιστατικού ευθύνεται για τη ζημία που προκλήθηκε από οποιοδήποτε επικίνδυνες και επιβλαβείς ουσίες σε σχέση με τη διεύθυνση μεταφοράς τους πάνω σε πλοίο, υπό τον όρο ότι, αν το περιστατικό αποδίδεται από σειρά συμβάντων που έχουν την ίδια προέλευση ο πλοιοκτήτης ήι φέρει ευθύνη κατά το χρόνο επίτευξης του πρώτου από τα παραπάνω συμβάντα.
- Ο πλοιοκτήτης δεν φέρει ευθύνη αν αποδείξει ότι:
 - η ζημία ήταν αποτέλεσμα πράξης πολέμου, γρήγορων, εμφυλίου πολέμου, εξέγερσης ή φυσικού φαινομένου με εξαιρετικά, ανεξπρόβλεπτα και ακτινωτάχρητο χαρακτήρα, ή
 - η ζημία προκλήθηκε εξολοκλήρου από πράξη ή παράπραξη τρίτου η οποίου τι λέσθηκε με πρόθεση πρόκλησης ζημίας ή
 - η ζημία προκλήθηκε εξολοκλήρου από ανέμελο ή άλλη περιστατική περίπτωση έκτακτης έκτακτης ή άλλης αρχής επισημοποιημένη με την ανακήρυξη των φόρων ή άλλων βιμήλιμων κυρώσεων επί της άσκησης της λειτουργίας αυτής ή

δ) η μη παροχή πληροφοριών από τον φορτωτή ή αποδεχόμενο άλλο πρόσωπο σχετικά με την επικίνδυνη και επιβλαβή φύση των ουσιών που φορτώθηκαν είτε

- ι) πρόκλισε εν όλω ή εν μέρει την ζημία είτε
- ii) οδήγησε τον πλοιοκτήτη στη μη λήψη ασφάλισης σύμφωνα με το άρθρο 12

με την προϋπόθεση ότι ούτε ο πλοιοκτήτης ούτε οι βοηθοί εκπλήρωσης ή εντολοδόχοι αυτού γνώριζαν ή όφελαν εύλογα να γνωρίζουν την επικίνδυνη και επιβλαβή φύση των ουσιών που φορτώθηκαν.

3. Αν ο πλοιοκτήτης αποδείξει ότι η ζημία προκλήθηκε εν όλω ή εν μέρει είτε από πράξη ή παράλειψη του προσώπου που υπέστη τη ζημία, το οποίο ενεργούσε με πρόθεση πρόκλησης ζημίας είτε από αφέλεια αυτού του προσώπου, ο πλοιοκτήτης δύνανται να απαλλαγεί ολικά ή μερικτά από την ευθύνη έναντι αυτού του προσώπου.

4. Οποιαδήποτε απαίτηση για αποζημίωση μπορεί να εγερθεί κατά του πλοιοκτήτη μόνο σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας σύμβασης.

5. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 6, καμία απαίτηση για αποζημίωση σύμφωνα με την παρούσα σύμβαση ή άλλως δεν μπορεί να εγερθεί κατά:

- α) των βοηθών εκπλήρωσης ή εντολοδόχων του πλοιοκτήτη ή των μελών του πληρώματος
- β) του πλοηγού ή οποιουδήποτε άλλου προσώπου το οποίο, χωρίς να είναι μέλος του πληρώματος, παρέχει υπηρεσίες για το πλοίο
- γ) οποιουδήποτε ναυλωτή (όπως και αν αυτός περιγράφεται, συμπεριλαμβανομένου του κυλωτή γυμνού πλοίου), διαχειριστή ή οποιουδήποτε προσώπου το οποίο ασκεί τη λειτουργία του πλοίου
- δ) οποιουδήποτε προσώπου το οποίο παρέχει υπηρεσίες διάσωσης με τη συνείδηση του πλοιοκτήτη ή μετά από εντολές αρμόδιας δημόσιας αρχής
- ε) οποιουδήποτε προσώπου το οποίο λαμβάνει προληπτικά μέτρα και
- στ) των βοηθών εκπλήρωσης ή εντολοδόχων των προσώπων που αναφέρονται παραπάνω στα στοιχεία γ), δ) και ε).

εκτός αν η ζημία προκλήθηκε από προσωπική τους πράξη ή παράλειψη η οποία τελέστηκε με πρόθεση πρόκλησης της ζημίας αυτής ή απροσεχώς και εν γνώσει ότι η ζημία αυτή ήταν πιθανό να επέλθει.

6. Καμία διάταξη της παρούσας σύμβασης δεν παραλύει οποιοδήποτε υπάρχουν δικαίωμα του πλοιοκτήτη να στραφεί εναντίον οποιουδήποτε τρίτου, συμπεριλαμβανομένων, ενδεικτικά, του φορτωτή ή παραλήπτη της ουσίας που προκάλυψε την ζημία ή των προσώπων που αναφέρονται στην παράγραφο 5.

Περισσότερα στα οποία εμπλέκονται δύο ή περισσότερα πλοία

Άρθρο 8

1. Στην περίπτωση που η ζημία προκλήθηκε από περιστατικό στο οποίο εμπλέκονται δύο ή περισσότερα πλοία, κάθε ένα από τα οποία μεταφέρει επικίνδυνες και επιβλαβείς ουσίες, ο κάθε πλοιοκτήτης ευθύνεται για την ζημία, εκτός αν αποδειχθεί σύμφωνα με το άρθρο 7. Οι πλοιοκτήτες ευθύνονται ως αλληλένδετοι για το σύνολο μιας τέτοιας ζημίας που δεν είναι εύλογα διαμετρή.
2. Εντούτοις, οι πλοιοκτήτες δικαιούνται να περιορίσουν την ευθύνη που αναλογεί σε καθένα από αυτούς σύμφωνα με το άρθρο 9.
3. Το παρόν άρθρο δεν περιλαμβάνει με κανέναν τρόπο το δικαίωμα του ενός πλοιοκτήτη να ζητήσει κατά του άλλου.

Περιορισμός της ευθύνης

Άρθρο 9

1. Ο πλοιοκτήτης δικαιούται να περιορίσει την ευθύνη του δικαίωμα της παρούσας σύμβασης σε σχέση με οποιοδήποτε περιστατικό, μέχρι ενός συνολικού ποσού που υπολογίζεται ως ακολούθως:
 - α) 10 εκατομμύρια λογιστικές μονάδες για πλοίο ή χωρητικότητα του οποίου δεν υπερβαίνει τους 2 000 κόβοντες και
 - β) για πλοίο με μεγαλύτερη χωρητικότητα, το ακόλουθο ποσό επαυξάνεται αυτού που αναφέρεται στο στοιχείο α):
 - για κάθε τόνο από 2 001 μέχρι 50 000, 1 500 λογιστικές μονάδες
 - για κάθε τόνο από των 50 000, 300 λογιστικές μονάδες
- και την προϋπόθεση, όμως, ότι το συνολικό ποσό δεν υπερβαίνει σε καμία περίπτωση τα 100 εκατομμύρια λογιστικές μονάδες.

2. Ο πλοιοκτήτης δεν δικαιούται να περιορίσει την ευθύνη του σύμφωνα με την παρούσα σύμβαση αν αποδειχθεί ότι η ζημία προήλθε από προσωπική πράξη ή παράλειψη του πλοιοκτήτη η οποία τελέσθηκε με πρόθεση πρόκλησης της ζημίας αυτής ή απερισκεψία και εν γνώσει ότι η ζημία αυτή ήταν πιθανό να επέλθει.
3. Ο πλοιοκτήτης, προκειμένου να επωφεληθεί του περιορισμού που προβλέπεται στην παράγραφο 1, οφείλει να συστήσει κεφάλαιο συνολικού ποσού ίσου με το όριο ευθύνης που προβλέπεται στην παράγραφο 1, στο δικαστήριο ή άλλη αρμόδια αρχή οποιοδήποτε από τα κράτη μέλη ενώπιον του οποίου εγείρεται αγωγή σύμφωνα με το άρθρο 38 ή, αν δεν εγείρεται αγωγή, στο δικαστήριο ή άλλη αρμόδια αρχή οποιοδήποτε από τα κράτη μέλη ενώπιον του οποίου είναι δυνατό να εγερθεί αγωγή σύμφωνα με το άρθρο 38. Το κεφάλαιο μπορεί να συσταθεί με κατάθεση του ποσού ή τραπεζικής εγγυητικής επιστολής ή άλλης εγγυήσης η οποία είναι αποδεκτή κατά το δίκαιο του κράτους μέλους όπου συστήνεται το κεφάλαιο και η οποία κρίνεται ως επαρκής από το δικαστήριο ή τη σχετική αρμόδια αρχή.
4. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 11, το κεφάλαιο διενεργείται μεταξύ των διαιτητών επί αναλογία των ποσών των αποδεσμευμένων απαιτήσεων τους.
5. Σε περίπτωση που, πριν τη διανομή του κεφαλαίου, ο πλοιοκτήτης ή οποιοδήποτε από τους βοηθούς εκτέλεσής ή εντολοδόχοι του πλοιοκτήτη ή οποιοδήποτε πρόσωπο το οποίο παρέχει στον πλοιοκτήτη ασφάλιση ή άλλη οικονομική εξασφάλιση έχει, ως αποτέλεσμα του εν λόγω περιστατικού, καταβάλει αποζημίωση για ζημία, το πρόσωπο αυτό δικαιούται να υποκατασταθεί στα δικαιώματα του προσώπου που αποζημιώθηκε σύμφωνα με την παρούσα σύμβαση, μέχρι του ποσού που αυτό το πρόσωπο κατέβαλε.
6. Το δικαίωμα υποκατάστασης που προβλέπεται στην παράγραφο 5, μπορεί να ασκηθεί επίσης από πρόσωπο διάφορο από αυτό που αναφέρονται στην παράγραφο αυτή σε σχέση με οποιοδήποτε ποσό αποζημίωσης για ζημία την οποία κατέβαλε το πρόσωπο αυτό αλλά μόνο στο μέτρο που η υποκατάσταση αυτή επιτρέπεται από το εφαρμοστέο εθνικό δίκαιο.
7. Όταν πλοιοκτήτες ή άλλα πρόσωπα αποδείξουν ότι μπορεί να υποχρεωθούν να καταβάλουν σε μεταγενέστερη ημερομηνία εν όλω ή εν μέρει οποιοδήποτε ποσό αποζημίωσης ως προς το οποίο διέχον δικαίωμα υποκατάστασης σύμφωνα με τις παραγράφους 5 και 6 αν η αποζημίωση είχε καταβληθεί πριν διανεμηθεί το κεφάλαιο, το δικαστήριο ή άλλη αρμόδια αρχή του κράτους αυτού έχει συσταθεί το κεφάλαιο δύναται να διατάξει να αποχωρισθεί προσωρινά επαρκές ποσό ώστε να προέβει στο πρόσωπο αυτό στη μεταγενέστερη αυτή ημερομηνία να προβεί σε εκτέλεση σε σχέση με την απαίτησή του κατά του κεφαλαίου.
8. Απατήσεις σχετικά με έξοδα ή θυσίες που έγιναν εύλογα και εκούσια από τον πλοιοκτήτη προς τον σκοπό πρόληψης ή μείωσης της ζημίας καταπίπτουσα συμμετρα με άλλες απατήσεις κατά του κεφαλαίου.
9. α) Τα ποσά που αναφέρονται στην παράγραφο 1 μετατρέπονται σε εθνικό νόμισμα με βάση την ισοτιμία μεταξύ του νομισματικού αιώου και του εθνικού τραπεζικού δικαιώματος κατά την ημερομηνία σύστασης του κεφαλαίου που αναφέρεται στην παράγραφο 3. Η ισοτιμία μεταξύ του εθνικού νομισματικού ενός κράτους μέλους που είναι μέλος του διεθνούς νομισματικού ταμείου, και του εθνικού τραπεζικού δικαιώματος υπολογίζεται σύμφωνα με τη μέθοδο εύρεσης ισοτιμίας που εφαρμόζεται κατά την εν λόγω ημερομηνία από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο για τις λειτουργίες και συναλλαγές του. Η ισοτιμία μεταξύ του εθνικού νομισματικού ενός κράτους μέλους και του εθνικού τραπεζικού δικαιώματος είναι το κράτος αυτό δεν είναι μέλος του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου υπολογίζεται με τρόπο που καθορίζεται από το κράτος αυτό.
- β) Παραπάνω, ένα κράτος μέλος που δεν είναι μέλος του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και το δίκαιο του οποίου δεν επιτρέπει την εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου 9 στοιχείο α) δύναται, κατά το χρόνο επικύρωσης, αποδοχής, έκφρασης ή προσχώρησης στην παρούσα σύμβαση ή οποιοδήποτε μετέπειτα να δηλώσει ότι η λογιστική μονάδα που αναφέρεται στην παράγραφο 9 στοιχείο α) θα ισούται με 15 χρυσά φράγκα. Το χρυσό φράγκα που αναφέρεται στην παρούσα παράγραφο ισοδυναμεί με εξήντα πέντε και ήμισυ (65,50) χιλιοστόγραμμα χρυσού καθαρότητας εννιάκοσων χιλιοστών. Η μετατροπή του χρυσού φράγκου σε εθνικό νόμισμα γίνεται σύμφωνα με το δίκαιο του ενδιαφερόμενου κράτους.
- γ) Ο υπολογισμός που προβλέπεται από το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 9 στοιχείο α) και η μετατροπή που προβλέπεται από την παράγραφο 9 στοιχείο β) γίνονται κατά τρόπο ώστε να εφαρμόζονται στο εθνικό νόμισμα του κράτους μέλους όσο το δυνατό περισσότερο την πραγματική αξία των ποσών της παραγράφου 1 όπως αυτά θα προέκυπταν από την εφαρμογή των δύο πρώτων εδαφίων της παραγράφου 9 στοιχείο α). Τα κράτη μέλη οφείλουν να ενημερώσουν το Γενικό Γραμματεία για τον τρόπο υπολογισμού σύμφωνα με την παράγραφο 9 στοιχείο α) ή το αποτέλεσμα της μετατροπής σύμφωνα με την παράγραφο 9 στοιχείο β), ανάλογα με την περίπτωση, κατά το χρόνο επίδοσης εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής, έκφρασης ή προσχώρησης στην παρούσα σύμβαση και οποιοδήποτε άλλοτε υπάρξει αλλαγή σ' ένα από τα παραπάνω.
10. Για τους σκοπούς του άρθρου αυτού, η χωρικότητα του πλοίου είναι η ολική χωρικότητα, η οποία υπολογίζεται σύμφωνα με τον κανονισμό καταμέτρησης χωρικότητας που περιέχεται στο παράρτημα 1 της διεθνούς σύμβασης για την καταμέτρηση χωρικότητας πλοίων του 1969.
11. Ο ασφαλιστής ή άλλο πρόσωπο που παρέχει οικονομική εξασφάλιση δικαιούται να συστήσει κεφάλαιο σύμφωνα με το άρθρο αυτό με τις ίδιες προϋποθέσεις και τα ίδια αποτελέσματα που διέχουν το συντάκτη ο πλοιοκτήτης. Το κεφάλαιο αυτό μπορεί να συσταθεί εκούσια και αν, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 2, ο πλοιοκτήτης δεν δικαιούται να περιορίσει την ευθύνη του αλλά η σύστασή του, στην περίπτωση αυτή, δεν συμβάλλει να δικαιώματα που έχει οποιοδήποτε δανειστής ενός του πλοιοκτήτη.

Άρθρο 10

1. Όταν ο πλοιοκτήτης μετά από περιστατικό, έχει συστήσει κεφάλαιο σύμφωνα με το άρθρο 4 και δικαιούται να περιορίσει την ευθύνη του:
- α) κανένα από τα κράτη μέλη που παρέχει ασφάλιση για ζημία που προέκυψε από ένα περιστατικό από ένα δικαστήριο να ασκήσει οποιαδήποτε απαίτηση εναντίον άλλων περιστατικών στοιχείων του πλοιοκτήτη σε σχέση με την απαίτηση αυτή και

β) το δικαστήριο ή άλλη αρμόδια αρχή οποιαδήποτε κράτους μέλους διατάσσει την άρση οποιαδήποτε απαγορευτικού μέτρου κατά του πλοίου ή άλλου προσωπικού στοιχείου που ανήκει στον πλοιοκτήτη το οποίο μέτρο έχει ληφθεί σε σχέση με την απαίτηση για ζημία που έχει ως αιτία το περιστατικό αυτό και συναφώς διατάσσει την ανάληψη οποιασδήποτε εγγυητικής ή άλλης εξασφάλισης η οποία έχει παρασχεθεί προς αποφυγή λήψης ενός τέτοιου απαγορευτικού μέτρου.

2. Τα παραπάνω, εντούτοις, ισχύουν μόνο αν ο δικαιούχος έχει πρόσβαση στο δικαστήριο που χριζείται το κεφάλαιο και το κεφάλαιο είναι πράγματι διαθέσιμο σε σχέση με την απαίτηση.

Θάνατος και τραυματισμός

Άρθρο 11

Απαίτησης από θάνατο ή τραυματισμό προηγούνται των υπολοίπων απαιτήσεων εκτός από την περίπτωση κατά την οποία το σύνολο των απαιτήσεων από θάνατο ή τραυματισμό υπερβαίνει τα δύο τρίτα του συνολικού ποσού που έχει συγκεκριωθεί σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 1.

Υποχρεωτική ασφάλιση του πλοιοκτήτη

Άρθρο 12

1. Ο πλοιοκτήτης αλλοίου νηολογημένου σε κράτος μέλος το οποίο μεταφέρει πράγματα επικίνδυνες και επιβλαβείς ουσίες υποχρεούται να διατηρεί ασφάλιση ή άλλη οικονομική εξασφάλιση, όπως εγγύηση τράπεζας ή συναφούς χρηματοδοτικού ιδρύματος για τα ποσά που καθορίζονται κατά την εφαρμογή των ορίων ευθύνης που προβλέπονται από το άρθρο 9 παράγραφος 1, για την κάλυψη ευθύνης από ζημία σύμφωνα με την παρούσα σύμβαση.

2. Πιστοποιητικό υποχρεωτικής ασφάλισης το οποίο πιστοποιεί ότι η ασφάλιση ή άλλη οικονομική εξασφάλιση βρίσκεται σε ισχύ σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας σύμβασης εκδίδεται για κάθε πλοίο αφού η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους αποφασίζει ότι οι προϋποθέσεις της παραγράφου 1 έχουν πληρωθεί. Σε σχέση με πλοίο νηολογημένο σε κράτος μέλος, αυτό το πιστοποιητικό υποχρεωτικής ασφάλισης εκδίδεται ή επικυρώνεται από την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους του πλοίου. Σε σχέση με πλοίο μη νηολογημένο σε κράτος μέλος το πιστοποιητικό αυτό μπορεί να εκδοθεί ή επικυρωθεί από την αρμόδια αρχή οποιασδήποτε κράτους μέλους. Αυτό το πιστοποιητικό υποχρεωτικής ασφάλισης έχει τη μορφή του υποδείγματος που προβλέπεται στο παράρτημα 1 και περιέχει τα ακόλουθα στοιχεία:

α) όνομα του πλοίου, διακριτικό αριθμό ή γράμματα και λήματα νηολόγησης

β) όνομα και επιχειρηματική έδρα του πλοιοκτήτη

γ) αριθμό IMO του πλοίου

δ) είδος και διάρκεια εξασφάλισης

ε) όνομα και επιχειρηματική έδρα του ασφαλιστή ή άλλου προσώπου το οποίο παρέχει εξασφάλιση και, όπου είναι απαραίτητο, τόπο όπου έχει υστεωθεί η ασφάλιση ή άλλη εξασφάλιση και

στ) διάρκεια ισχύος του πιστοποιητικού, η οποία δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερη από τη διάρκεια ισχύος της ασφάλισης ή άλλης εξασφάλισης.

3. Το πιστοποιητικό υποχρεωτικής ασφάλισης συντάσσεται στην επίσημη γλώσσα ή γλώσσες του κράτους που το εκδίδει. Αν η γλώσσα που χρησιμοποιείται δεν είναι η αγγλική ή η γαλλική ή η ισπανική, το κείμενο περιέχει μετάφραση σε μία από τις γλώσσες αυτές.

4. Το πιστοποιητικό υποχρεωτικής ασφάλισης φυλάσσεται επί του πλοίου και αντίγραφο αυτού κατατίθεται στις αρχές που τηρούν το φάκελο του πλοίου ή, αν το πλοίο δεν είναι νηολογημένο σε κράτος μέλος, στις αρχές του κράτους που εκδίδει ή επικυρώνει το πιστοποιητικό.

5. Η ασφάλιση ή άλλη οικονομική εξασφάλιση δεν ικανοποιεί τις προϋποθέσεις του παρόντος άρθρου αν είναι δυνατό να πωστεί να ισχύει, για λόγους διάφορους της λήξης της διάρκειας ισχύος της ασφάλισης ή εξασφάλισης που καθορίζονται στο πιστοποιητικό της παραγράφου 2, πριν την παρέλευση τριών μηνών από την ημερομηνία κατά την οποία δίδεται ειδοποίηση ή δικαστική επίκληση διάρκειας της έν- λόγω περιόδου: Ως παρεμπόδιση διατάσσεται ομοίως σε οποιαδήποτε τροποποίηση που έχει ως αποτέλεσμα τη μη ικανοποίηση των προϋποθέσεων του παρόντος άρθρου από την ασφάλιση ή εξασφάλιση.

6. Το κράτος του νηολογίου του πλοίου καθορίζει τις προϋποθέσεις έκδοσης και επικυρώσεως του πιστοποιητικού υποχρεωτικής ασφάλισης με την επιβλεπτική των διατάξεων των παρόντων άρθρων.

7. Τα πιστοποιητικά υποχρεωτικής ασφάλισης που εκδίδονται ή επικυρώνονται από ένα κράτος μέλος σύμφωνα με την παρούσα σύμβαση 2 γίνονται δεκτά από τα κράτη μέλη για τους σκοπούς της παρούσας σύμβασης και θεωρούνται από τα κράτη μέλη με τη μέση ή την ίδια ισχύ με τα πιστοποιητικά υποχρεωτικής ασφάλισης που εκδίδονται ή επικυρώνονται από αυτά κράτη και αν έχουν εκδοθεί ή επικυρωθεί σε σχέση με πλοίο μη νηολογημένο σε κράτος μέλος. Ένα κράτος μέλος δύναται να απαιτήσει να συμπεριλαμβάνεται το κράτος που έχει εκδώσει ή επικυρώσει το πιστοποιητικό αν διαπιστώσει ότι ο ασφαλιστής ή η εταιρεία που αναφέρεται στο πιστοποιητικό δεν είναι οικονομικά ικανός να ικανοποιήσει τις υποχρεώσεις που επιβάλλονται από την παρούσα σύμβαση.

8. Οποιαδήποτε απαίτηση για αποζημίωση μπορεί να εγερθεί απευθείας κατά του ασφαλιστή ή άλλου προσώπου που παρέχει οικονομική εξασφάλιση για την ευθύνη του πλοιοκτήτη από ζημία. Στην περίπτωση αυτή ο εναγόμενος μπορεί, ακόμη και αν ο πλοιοκτήτης δεν δικαιούται να περιορίσει την ευθύνη του, να επαφελθεί του περιορισμού της ευθύνης που προβλέπεται σύμφωνα με την παράγραφο 1. Ο εναγόμενος μπορεί περαιτέρω να επικαλεσθεί τις ενστάσεις (εκτός από την πρόχειρη ή τη θέση σε εκκώλυση του πλοιοκτήτη) τις οποίες θα επικαλείτο να επικαλεσθεί ο πλοιοκτήτης. Επιπλέον, ο εναγόμενος μπορεί να επικαλεσθεί την ένσταση ότι η ζημία προήλθε από δόλο του πλοιοκτήτη αλλά ο εναγόμενος δεν δικαιούται να επικαλεσθεί οποιαδήποτε άλλη ένσταση την οποία θα μπορούσε να επικαλεσθεί σε περίπτωση άσκησης αγωγής από τον πλοιοκτήτη κατά του εναγόμενου. Ο εναγόμενος έχει σε κάθε περίπτωση το δικαίωμα να απαιτήσει από τον πλοιοκτήτη να κατιστεί ομόδικος του.

9. Οποιαδήποτε ποσό το οποίο παρέχεται δύναμι ασφάλισης ή τηρείται δύναμι άλλης οικονομικής εξασφάλισης σύμφωνα με την παράγραφο 1, διατίθεται αποκλειστικά για την ικανοποίηση των απαιτήσεων που προβλέπονται στην παρούσα σύμβαση.

10. Κανένα κράτος μέλος δεν θα επιτρέπει σε πλοίο που υψώνει την σημαία του και στο οποίο έχει εφαρμογή το παρόν άρθρο να διενεργεί θαλάσσιες μεταφορές χωρίς το πιστοποιητικό ή έκδοση του οποίου προβλέπεται από τις παραγράφους 2 ή 12.

11. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του παρόντος άρθρου, κάθε κράτος μέλος διασφαλίζει με το εθνικό του δικαίωμα ότι η ασφάλιση ή άλλη εξασφάλιση, τα ποσά των οποίων προβλέπονται στην παράγραφο 1, ισχύει για κάθε πλοίο, οπουδήποτε και αν είναι νηολογημένο, το οποίο καταπλέει ή αποπλέει από λιμάνι στο έδαφος του ή καταπλέει ή αποπλέει από παράκτια εγκατάσταση εντός των χωρικών υδάτων του.

12. Αν ασφάλιση ή άλλη οικονομική εξασφάλιση δεν τηρείται σε σχέση με πλοίο η κυριότητα του οποίου ανήκει σε κράτος μέλος, οι σχετικές διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν εφαρμόζονται στο πλοίο αυτό αλλά το πλοίο θα φέρει πιστοποιητικό υποχρεωτικής ασφάλισης που έχει εκδοθεί από τις αρμόδιες αρχές του κράτους του νηολογίου του πλοίου και το οποίο πιστοποιεί ότι το πλοίο ανήκει κατά κυριότητα στο κράτος αυτό και ότι η αστική ευθύνη του πλοίου καλύπτεται μέχρι το όριο που προβλέπεται σύμφωνα με την παράγραφο 1. Αυτό το πιστοποιητικό υποχρεωτικής ασφάλισης θα είναι στο μεγαλύτερο δυνατό βαθμό σύμφωνο με το υπόδειγμα της παραγράφου 2.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΗ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΒΛΑΒΩΝ ΟΥΣΙΩΝ (ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΕΟ)

Ίδρυση του κεφαλαίου ΕΕΟ

Άρθρο 13

1. Το διεθνές κεφάλαιο επικίνδυνων και επιβλαβών ουσιών (κεφάλαιο ΕΕΟ) ιδρύεται με την παρούσα, με τους ακόλουθους σκοπούς:

α) να παρέχει αποζημίωση για ζημία που προήλθε από θαλάσσια μεταφορά επικίνδυνων και επιβλαβών ουσιών στο βαθμό που η προστασία που παρέχεται σύμφωνα με το κεφάλαιο II είναι ανεπαρκής ή μη διαθέσιμη και

β) να έχει τις συναφείς αρμοδιότητες, οι οποίες εκτίθενται στο άρθρο 15.

2. Το κεφάλαιο ΕΕΟ αναγνωρίζεται σε κάθε κράτος μέλος ως νομικό πρόσωπο ικανό, σύμφωνα με το δικαίωμα του κράτους αυτού, να έχει δικαιώματα και υποχρεώσεις και να είναι διάδικος ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους αυτού. Κάθε κράτος μέλος αναγνωρίζει το διεθνή ως το νόμιμο εκπρόσωπο του κεφαλαίου ΕΕΟ.

Αποζημίωση

Άρθρο 14

1. Για την πραγματοποίηση του σκοπού της λειτουργίας του σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφος 1 στοιχείο α), το κεφάλαιο ΕΕΟ καταβάλλει αποζημίωση σε οποιαδήποτε πρόσωπο υφίσταται ζημία αν-το πρόσωπο αυτό δεν έλαβε πλήρη και επαρκή αποζημίωση για τη ζημία σύμφωνα με τους όρους του κεφαλαίου II:

α) όταν δεν υπάρχει ευθύνη για τη ζημία σύμφωνα με τις διατάξεις του κεφαλαίου II

β) όταν ο πλοιοκτήτης που ευθύνεται για τη ζημία σύμφωνα με τις διατάξεις του κεφαλαίου II δεν είναι οικονομικά σε θέση να εκπληρώσει στο πλήρες τις υποχρεώσεις του όπως προβλέπονται στην παρούσα σύμβαση και οποιαδήποτε οικονομική εξασφάλιση η οποία μπορεί να έχει παρηγορηθεί σύμφωνα με το κεφάλαιο II δεν καλύπτει ή είναι ανεπαρκής για να ικανοποιηθεί τις απαιτήσεις για αποζημίωση. Ο πλοιοκτήτης κρίνεται ως οικονομικά ανέμπονος ως εκπληρώσει τις υποχρεώσεις αυτές και η οικονομική εξασφάλιση κρίνεται ανεπαρκής αν το πρόσωπο που υφίσταται τη ζημία δεν μπορεί να ικανοποιηθεί πλήρως από τη ποσότητα της αποζημίωσης που οφείλεται σύμφωνα με το κεφάλαιο II αφού πρώτα προβή σε όλες τις ελλείψεις τμήματά για την επίλυση των διαδόμενων νόμιμων διαδικασιών.

γ) όταν η ζημία υπερβαίνει το όριο ευθύνης του πλοιοκτήτη σύμφωνα με τους όρους του κεφαλαίου II.

2. Εύλογες διαιρέσεις ή θυσίες που πραγματοποιούνται από τον πλοιοκτήτη με τη θέλησή του για την πρόληψη ή μείωση της ζημίας θεωρούνται ως ζημία για τους σκοπούς του άρθρου αυτού.
3. Το κεφάλαιο ΕΕΟ δεν υπόκεινται ευθύνη σύμφωνα με τις προηγούμενες παραγράφους αν:
- α) αποδείξει ότι η ζημία ήταν αποτέλεσμα πολεμικής πράξης, εκδρομαρξιών, εμφυλίου πολέμου ή εξέγερσης ή προκλήθηκε από επικίνδυνες και επηβληθείς ουσίες που διέφυγαν ή εκφορτώθηκαν από πολεμικό πλοίο ή άλλο πλοίο που ανήκει στην κυριότητα ή τελεί υπό την εκμετάλλευση κράτους και χρησιμοποιείται κατά το χρόνο που έλαβε χώρα το περιστατικό μόνο για κυβερνητικούς μη εμπορικούς σκοπούς, ή
 - β) ο δυνεστής δεν μπορεί να αποδείξει ότι υπάρχει εύλογη πιθανότητα να έχει προκληθεί η ζημία από περιστατικό στο οποίο εμπλέκονται ένα ή περισσότερα πλοία.
4. Αν το κεφάλαιο ΕΕΟ αποδείξει ότι η ζημία προκλήθηκε ολική ή μερικώς από πράξη ή παράλειψη που έγινε με πρόθεση πρόκλησης ζημίας από το πρόσωπο που υπέστη αυτή ή από αμέλεια του προσώπου αυτού, το κεφάλαιο ΕΕΟ μπορεί να απαλλαγεί ολική ή μερικώς από την υποχρέωσή του να καταβάλει αποζημίωση στο παραπάνω πρόσωπο. Το κεφάλαιο ΕΕΟ, απαλλάσσεται σε κάθε περίπτωση στο βαθμό που έχει τύχει απαλλαγής και ο πλοιοκτήτης σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 3. Εντούτοις, το κεφάλαιο ΕΕΟ δεν είναι δυνατό να τύχει απαλλαγής αναφορικά με προληπτικά μέτρα.
5. α) Εκτός από την περίπτωση του στοιχείου β), το συνολικό ποσό αποζημίωσης που είναι καταβλητέο από το κεφάλαιο ΕΕΟ σύμφωνα με το παρόν άρθρο, περιορίζεται σε σχέση με κάθε ένα περιστατικό κατά τρόπο ώστε το σύνολο του παραπάνω ποσού και οποιουδήποτε ποσού αποζημίωσης το οποίο έχει πράγματι καταβληθεί σύμφωνα με το κεφάλαιο II για ζημία η οποία επιπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας σύμβασης, όπως αυτό ορίζεται στο άρθρο 3, να μην υπερβαίνει τα 250 εκατομμύρια λογιστικές μονάδες.
- β) Το συνολικό ποσό της αποζημίωσης που είναι καταβλητέο από το κεφάλαιο ΕΕΟ σύμφωνα με το παρόν άρθρο από ζημία που έχει προκληθεί εξαιτίας φυσικού φαινομένου με εξαίρετικό, αναπόφευκτο και αναπαιτήσιμο χαρακτήρα δεν είναι δυνατό να υπερβαίνει τα 250 εκατομμύρια λογιστικές μονάδες.
- γ) οι τυχόν τόκοι επί κεφαλαίου που συνιστάται σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 3, δεν λαμβάνονται υπόψη για τον υπολογισμό της μέγιστης αποζημίωσης που είναι καταβλητέα από το κεφάλαιο ΕΕΟ σύμφωνα με το παρόν άρθρο.
- δ) τα ποσά που αναφέρονται στο παρόν άρθρο μετατρέπονται σε εθνικό νόμισμα με βάση την ισοτιμία του νόμισματος αυτού προς το εθνικό τραπεζικό δικαίωμα κατά το χρόνο που λαμβάνεται η απόφαση της συνέλευσης του κεφαλαίου ΕΕΟ σχετικά με την πρώτη ημερομηνία πληρωμής της αποζημίωσης.
6. Όταν το ποσό των αποδεδειγμένων απαιτήσεων κατά του κεφαλαίου ΕΕΟ υπερβαίνει το συνολικό ποσό της αποζημίωσης που είναι καταβλητέο σύμφωνα με την παράγραφο 5, το διαθέσιμο ποσό διανέμεται κατά τέτοιο τρόπο ώστε η αναλογία μεταξύ οποιασδήποτε αποδεδειγμένης απαίτησης και του ποσού της αποζημίωσης που πράγματι εισπράττεται από το δανειστή σύμφωνα με την παρούσα σύμβαση να είναι η ίδια για όλους τους δανειστές. Απαιτήσεις από θάνατο ή τραυματισμό προηγούνται έναντι άλλων απαιτήσεων στο μέτρο που το άθροισμα των απαιτήσεων από θάνατο ή τραυματισμό δεν υπερβαίνει τα δύο τρίτα του συνολικού ποσού που προβλέπεται στην παράγραφο 5.
7. Η συνέλευση του κεφαλαίου ΕΕΟ μπορεί να αποφασίσει ότι σε εξαιρετικές περιπτώσεις, η αποζημίωση σύμφωνα με την παρούσα σύμβαση καταβάλλεται ακόμη και αν ο πλοιοκτήτης δεν έχει συστήσει κεφάλαιο σύμφωνα με το κεφάλαιο II. Στις περιπτώσεις αυτές, η παράγραφος 5 στοιχείο δ) εφαρμόζεται αναλόγως.

Συναφείς αρμοδιότητες του κεφαλαίου ΕΕΟ

Άρθρο 15

Για το σκοπό της εκπλήρωσης της λειτουργίας του σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφος 1 στοιχείο α), το κεφάλαιο ΕΕΟ έχει τις ακόλουθες αρμοδιότητες:

- α) εξετάζει τις απαιτήσεις που προβάλλονται κατά του κεφαλαίου ΕΕΟ
- β) συντάσσει έκθεση με μορφή ερωτηματολογίου για κάθε ημερολογιακό έτος αναφορικά με:
 - Δαπάνες:
 - η έξοδα και δαπάνες διεκδίκησης του κεφαλαίου ΕΕΟ για το σχετικό έτος και οποιοδήποτε έλλομμα από ενέργειες προηγούμενων ετών και
 - η πληρωμολόγια που προέκυψαν να πληρωθούν από το κεφάλαιο ΕΕΟ ή από το σχετικό έτος
 - Έσοδα:
 - ιη πληρωμολόγια κεφαλαίου από ενέργειες προηγούμενων ετών, συμπεριλαμβανομένων τυχόν τόκων,
 - ιβ) αρχικές εισφορές καταβλητέες κατά τη διάρκεια του έτους,
 - ιγ) ετήσιες εισφορές, αν απαιτούνται ημεδαύτως να εισπράττονται ημιαπομειωμένες και
 - ιδ) οποιαδήποτε άλλα έσοδα
 - ιε) προσφέρει, ύστερα από αίτηση κράτους μέλους, τις υπηρεσίες του με όποιο τρόπο χρειάζεται ώστε να βοηθήσει το κράτος αυτό να διασφαλίσει αν ενόψει χρονικού διαστήματος το εθνικό και τις υπηρεσίες που είναι αναγκαίες ώστε να μεταφερθεί το κράτος αυτό να λάβει μέτρα πρόληψης ή εξουδετέρωσης της ζημίας και προκληθεί από περιστατικό οι οποίες με το οποίο το κεφάλαιο ΕΕΟ μπορεί να κληθεί να καταβάλει αποζημίωση σύμφωνα με την παρούσα σύμβαση και

- δ) παρέχει με τους όρους που τίθενται από εσωτερικούς κανονισμούς πιστώσεως προκειμένου να καταστεί δυνατή η λήψη προληπτικών μέτρων κατά ζημίας που προκαλείται από συγκεκριμένο περιστατικό σε σχέση με το οποίο το κεφάλαιο ΕΕΟ μπορεί να κληθεί να καταβάλει αποζημίωση σύμφωνα με την παρούσα σύμβαση.

Γενικές διατάξεις για τις εισφορές

Άρθρο 16

1. Το κεφάλαιο ΕΕΟ έχει ένα γενικό λογαριασμό ο οποίος χωρίζεται σε τομείς.
2. Το κεφάλαιο ΕΕΟ, με την επαύλαξη του άρθρου 19 παράγραφος 3 και 4, έχει επίσης χωριστούς λογαριασμούς αναφορικά με
 - α) πετρέλαιο, όπως ορίζεται στο άρθρο 1 παράγραφος 5 στοιχείο α) σημείο ι) (λογαριασμός πετρελαίου).
 - β) υδροποιημένα φυσικά αέρια ελαφρών υδρογονανθράκων με κύριο συστατικό το μεθάνιο (ΥΦΑ) (λογαριασμός ΥΦΑ),
 - γ) υδροποιημένα αέρια πετρελαίου ελαφρών υδρογονανθράκων με κύρια συστατικά το πρόπαιο και το βουτάνιο (ΥΑΠ) (λογαριασμός ΥΑΠ).
3. Στο κεφάλαιο ΕΕΟ καταβάλλονται αρχικές εισφορές καθώς και, στο μέτρο που απαιτείται, ετήσιες εισφορές.
4. Εισφορές προς το κεφάλαιο ΕΕΟ καταβάλλονται στο γενικό λογαριασμό σύμφωνα με το άρθρο 18, σε χωριστούς λογαριασμούς σύμφωνα με το άρθρο 19 και είτε σε γενικό λογαριασμό είτε σε χωριστούς λογαριασμούς σύμφωνα με το άρθρο 20 ή το άρθρο 21, παράγραφος 5. Με την επαύλαξη του άρθρου 19 παράγραφος 6, ο γενικός λογαριασμός προορίζεται για την αποκατάσταση ζημίας που προκλήθηκε από επικίνδυνες και επιβλαβείς ουσίες οι οποίες καλύπτονται από το λογαριασμό αυτό και κάθε χωριστός λογαριασμός προορίζεται για την αποκατάσταση ζημίας που προκλήθηκε από επικίνδυνες και επιβλαβείς ουσίες οι οποίες καλύπτονται από το λογαριασμό αυτό.
5. Για τους σκοπούς του άρθρου 18, του άρθρου 19 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημεία ι) και ιι) και παράγραφος 1 στοιχείο γ), του άρθρου 20 και του άρθρου 21 παράγραφος 5, όποτε η ποσότητα ενός συγκεκριμένου τύπου εισφέροντος φθέρτου το οποίο παραλαμβάνεται στο έδαφος ενός κράτους μέλους από οποιοδήποτε πρόσωπο μέσα σ' ένα ημερολογιακό έτος αθροισμένη με τις ποσότητες φορτίου του ίδιου τύπου το οποίο παραλαμβάνεται στο έδαφος του ίδιου κράτους μέλους μέσα στο ίδιο ημερολογιακό έτος από οποιοδήποτε συνδεδεμένο πρόσωπο ή πρόσωπα υπερβαίνει το όριο που καθορίζεται στα αντίστοιχα εδάφη, αυτό το πρόσωπο καταβάλλει εισφορές σε σχέση με την πραγματική ποσότητα που παρέλαβε, μολοντί η ποσότητα αυτή δεν υπερβαίνει το αντίστοιχο όριο.
6. «Συνδεδεμένο πρόσωπο» σημαίνει οποιοδήποτε θυγατρική εταιρεία ή από κοινού ελεγγόμενο νομικό πρόσωπο. Το ερώτημα αν ένα πρόσωπο ημιτίτλο που ορισμό αυτό απαιτείται από το εθνικό δίκαιο του ενδιαφερόμενου κράτους.

Γενικές διατάξεις σχετικά με τις ετήσιες εισφορές

Άρθρο 17

1. Ετήσιες εισφορές στο γενικό λογαριασμό και σε κάθε χωριστό λογαριασμό επιβάλλονται μόνο στο μέτρο που απαιτείται να γίνουν πληρωμές από τον εν λόγω λογαριασμό.
2. Οι ετήσιες εισφορές που είναι καταβλητέες σύμφωνα με τα άρθρα 18, 19 και το άρθρο 21 παράγραφος 5, καθορίζονται από τη συνέλευση και υπολογίζονται σύμφωνα με τα άρθρα αυτά ανάλογα με τις μονάδες εισφέροντος φορτίου που παρελήφθη ή, σε σχέση με τα φορτία που αναφέρονται στο άρθρο 19 παράγραφος 1 στοιχείο β), ανάλογα με τις μονάδες εισφέροντων φορτίων που εκφορτώθηκαν κατά τη διάρκεια του προηγούμενου ημερολογιακού έτους ή οποιουδήποτε άλλου έτους, κατά την κρίση της συνέλευσης.
3. Η συνέλευση αποφασίζει για το συνολικό ποσό των ετήσιων εισφορών που πρέπει να καταβληθούν στο γενικό λογαριασμό και σε κάθε χωριστό λογαριασμό. Κατόπιν της απόφασης αυτής ο διευθυντής υπολογίζει, σε σχέση με κάθε κράτος μέλος, για κάθε πρόσωπο που ενδέχεται να καταβληθεί εισφορών σύμφωνα με τα άρθρα 18, 19 και 21 παράγραφος 5, το ποσό της ετήσιας εισφοράς του προσώπου αυτού σε κάθε λογαριασμό, καθορίζοντας ένα συγκεκριμένο ποσό για κάθε μονάδα εισφέροντος φορτίου για το οποίο έχει υποσχεθεί έκθεση-ως-προς-το-πρόσωπο-αυτό-κατά-τη-διάρκεια-του-προηγούμενου-ημερολογιακού-έτους ή οποιοδήποτε άλλου έτους, κατά την κρίση της συνέλευσης. Ως προς το γενικό λογαριασμό, το παραπάνω προκαθορισμένο ποσό ανά μονάδα εισφέροντος φορτίου για κάθε τομέα υπολογίζεται σύμφωνα με τους κανονισμούς του παραρτήματος II της παρούσας σύμβασης. Ως προς κάθε χωριστό λογαριασμό, το αναφερόμενο ποσό είναι προκαθορισμένο ποσό ανά μονάδα εισφέροντος φορτίου υπολογίζεται διαιρώντας την συνολική ετήσια εισφορά που πρέπει να καταβληθεί στο λογαριασμό αυτό με τη συνολική ποσότητα φορτίου που εισφέρει στο λογαριασμό αυτό.
4. Η συνέλευση μπορεί επίσης να επιβάλλει ετήσιες εισφορές για διοικητικές δαπάνες και να απομαρτίζει την κατανομή των δαπανών αυτών μεταξύ των τομέων του γενικού λογαριασμού και των χωριστών λογαριασμών.
5. Η συνέλευση αποφασίζει επίσης για την κατανομή μεταξύ των σχετικά λογαριασμών και τομέων των ποσών που εισβλήθηκαν ως αποζημίωση για ζημία που προκλήθηκε από δύο ή περισσότερες ουσίες οι οποίες εμπίπτουν σε διαφορετικούς λογαριασμούς ή τομείς βάσει της βιαιότητας των βλαβών κατά τον οποίο καθήκον από τις εμπλεκόμενες ουσίες εισφέρει στην ζημία.

Ετήσιες εισφορές στο γενικό λογαριασμό

Άρθρο 18

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 16 παράγραφος 5, οι ετήσιες εισφορές στο γενικό λογαριασμό γίνονται σε σχέση με κάθε κράτος μέλος από οποιοδήποτε πρόσωπο το οποίο ήταν ο παραλήπτης στο κράτος αυτό κατά τη διάρκεια του προηγούμενου ημερολογιακού έτους ή οποιουδήποτε άλλου έτους κατά την κρίση της συνλεύσης, συνολικών ποσοτήτων που υπερβαίνουν τους 20 000 τόνους εισφέροντας φορτίου, χωρίς να αμειψολογούνται οι ουσίες που αναφέρονται στο άρθρο 19 παράγραφος 1, οι οποίες εμπίπτουν στους ακόλουθους τομείς:

- α) στερεά υλικά χυδίων που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 5 (στοιχείο α) σημείο vii),
- β) ουσίες που αναφέρονται στην παράγραφο 2 και
- γ) άλλες ουσίες.

2. Ετήσιες εισφορές είναι επίσης καταβλητέες στο γενικό λογαριασμό από πρόσωπα που θα ευθύνονταν σε καταβολή εισφορών σε χωριστό λογαριασμό σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 1, αν η λειτουργία του δεν είχε αναβληθεί ή ανασταλεί σύμφωνα με το άρθρο 19. Κάθε χωριστός λογαριασμός ή λειτουργία του οποίου αναβάλλεται ή ανασταλείται σύμφωνα με το άρθρο 19 αποτελεί χωριστό τομέα μέσα στα πλαίσια του γενικού λογαριασμού.

Ετήσιες εισφορές σε χωριστούς λογαριασμούς

Άρθρο 19

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 16 παράγραφος 5, ετήσιες εισφορές σε χωριστούς λογαριασμούς καταβάλλονται σε σχέση με κάθε κράτος μέλος:

α) στην περίπτωση του λογαριασμού πετρελαίου,

- i) από οποιοδήποτε πρόσωπο το οποίο παρέλαβε στο κράτος αυτό κατά τη διάρκεια του προηγούμενου ημερολογιακού έτους ή οποιουδήποτε άλλου έτους κατά την κρίση της συνλεύσης, συνολικές ποσότητες που υπερβαίνουν τους 150 000 τόνους εισφέροντας πετρελαίου όπως ορίζεται στο άρθρο 1 παράγραφος 3, της διεθνούς σύμβασης για την ίδρυση διεθνούς κεφαλαίου για την αποζημίωση ζημιών ρύπανσης από πετρέλαιο του 1971, όπως τροποποιήθηκε, και το οποίο ευθύνεται ή θα ευθύνεται για την καταβολή εισφορών στο διεθνές κεφάλαιο αποζημίωσης για ρύπανση από πετρέλαιο σύμφωνα με το άρθρο 10 της σύμβασης αυτής και
- ii) από οποιοδήποτε πρόσωπο το οποίο παρέλαβε στο κράτος αυτό κατά τη διάρκεια του προηγούμενου ημερολογιακού έτους ή οποιουδήποτε άλλου έτους κατά την κρίση της συνλεύσης, συνολικές ποσότητες που υπερβαίνουν τους 20 000 τόνους άλλων πετρελαιοειδών χυδίων που αναφέρονται στο παράρτημα 1, προσάρτημα 1 της διεθνούς σύμβασης για την πρόληψη ρύπανσης από πλοία του 1973 όπως τροποποιήθηκε από το σχετικό πρωτόκολλο του 1978, όπως τροποποιήθηκε.

β) στην περίπτωση του λογαριασμού ΥΦΑ, από οποιοδήποτε πρόσωπο το οποίο εντός του προηγούμενου ημερολογιακού έτους ή οποιουδήποτε άλλου έτους κατά την κρίση της συνλεύσης, είχε νόμιμο τίτλο σε φορτίο ΥΦΑ που εκφορτώθηκε σε λιμένα ή σταθμό του κράτους αυτού αμέσως πριν την εκφόρτωσή του.

γ) στην περίπτωση του λογαριασμού ΥΑΠ, από οποιοδήποτε πρόσωπο το οποίο εντός του προηγούμενου ημερολογιακού έτους ή οποιουδήποτε άλλου έτους κατά την κρίση της συνλεύσης, ήταν ο παραλήπτης στο κράτος αυτό συνολικών ποσοτήτων που υπερβαίνουν τους 20 000 τόνους ΥΑΠ.

2. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 3, οι χωριστοί λογαριασμοί που αναφέρονται στην παράγραφο 1 παραπάνω, καθίστανται ενεργοί κατά την ίδια χρονική στιγμή όπως και ο γενικός λογαριασμός.

3. Η αρχική λειτουργία ενός χωριστού λογαριασμού που αναφέρεται στο άρθρο 16 παράγραφος 2, αναβάλλεται μέχρι τη στιγμή που οι ποσότητες εισφέροντας φορτίου σε σχέση με το λογαριασμό αυτό κατά τη διάρκεια του προηγούμενου ημερολογιακού έτους ή οποιουδήποτε άλλου έτους κατά την κρίση της συνλεύσης, υπερβούν τα ακόλουθα όρια:

- α) 350 εκατομμύρια τόνους εισφέροντας φορτίου σε σχέση με το λογαριασμό πετρελαίου,
- β) 20 εκατομμύρια τόνους εισφέροντας φορτίου σε σχέση με το λογαριασμό ΥΦΑ και
- γ) 15 εκατομμύρια τόνους εισφέροντας φορτίου σε σχέση με το λογαριασμό ΥΑΠ.

4. Η ανάλυση μπορεί να ανασταλεί τη λειτουργία ενός χωριστού λογαριασμού ως:

α) σε περίπτωση που εισφέροντας φορτίου σε σχέση με το λογαριασμό αυτό κατά τη διάρκεια του προηγούμενου ημερολογιακού έτους βρεθούν κείνα από τα αντιστοιχούν όρια που καθορίζεται στην παράγραφο 3 ή

β) μετά την πύραυλο εξάμηνου υπό την ημερομηνία κατά την οποία αποφασίζονται οι εισφορές σε συνολικές μη καταβεβλημένες εισφορές στο λογαριασμό αυτό υπερβαίνουν το 10% της πλέον πρόσφατης επιβολής εισφορές στο λογαριασμό αυτό σύμφωνα με την παράγραφο 1.

5. Η συνλεύση δύναται να ξεκινήσει σε λειτουργία ένα χωριστό λογαριασμό ή λειτουργία του οποίου είχε ανασταλεί σύμφωνα με την παράγραφο 4.

6. Οποιοδήποτε πρόσωπο το οποίο θα ευθύνεται στην καταβολή εισφορών σε χωριστό λογαριασμό ή λειτουργία του οποίου έχει αναβληθεί σύμφωνα με την παράγραφο 3 ή ανασταλεί σύμφωνα με την παράγραφο 4, καταβάλλει στο γενικό λογαριασμό τις εισφορές που οφείλονται υπό αυτό σε σχέση με αυτό το χωριστό λογαριασμό. Προκειμένου να υπολογισθούν οι μελλοντικές εισφορές σε χωριστούς λογαριασμούς ή λειτουργία του οποίου έχει αναβληθεί ή ανασταλεί ανασταλούν ένα νέο τμήμα στο γενικό λογαριασμό και υπολογίζονται ως εισφορές των εισφορών ΕΕΥ που ορίζεται στο παράρτημα II.

Αρχικές εισφορές

Άρθρο 20

1. Σε σχέση με κάθε κράτος μέλος, οι αρχικές εισφορές αποτελούνται από ένα ποσό το οποίο υπολογίζεται για κάθε πρόσωπο που ευθύνεται στην καταβολή εισφορών σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 5, τα άρθρα 18 και 19 και το άρθρο 21 παράγραφος 5, στη βάση ενός προκαθορισμένου ποσού το οποίο είναι το ίδιο για το γενικό λογαριασμό και για κάθε χωριστό λογαριασμό, για κάθε μονάδα εισφερόντος φορτίου που παρελήφθη ή, στην περίπτωση του λογαριασμού ΥΦΑ, για κάθε μονάδα εισφερόντος φορτίου που εκφορτώθηκε στο κράτος αυτό κατά τη διάρκεια του προηγούμενου ημερολογιακού έτους από το έτος έναρξης ισχύος της παρούσας σύμβασης για το κράτος αυτό.
2. Το προκαθορισμένο ποσό και οι μονάδες για τους διαφορετικούς τομείς μέσα στα πλαίσια του γενικού λογαριασμού καθώς και για κάθε χωριστό λογαριασμό που αναφέρονται στην παράγραφο 1 καθορίζονται από την συνέλευση.
3. Οι αρχικές εισφορές καταβάλλονται μέσα σε τρεις μήνες από την ημερομηνία κατά την οποία το κεφάλαιο ΕΕΟ εκδίδει τηολόγια σε σχέση με κάθε κράτος μέλος προς τα πρόσωπα που ευθύνονται στην καταβολή εισφορών σύμφωνα με την παράγραφο 1.

Εκθέσεις

Άρθρο 21

1. Κάθε κράτος μέλος οφείλει να διασφαλίσει ότι οποιοδήποτε πρόσωπο υπεύθυνο για την καταβολή εισφορών σύμφωνα με τα άρθρα 18 και 19 ή σύμφωνα με την παράγραφο 5 του παρόντος άρθρου θα καταχωρείται σε κατάλογο ο οποίος θα τηρείται και θα ενημερώνεται από τον διευθυντή σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου.
2. Για την πραγμάτωση των σκοπών που τίθενται στην παράγραφο 1, κάθε κράτος μέλος υποχρεούται να γνωστοποιεί στον διευθυντή, κατά το χρόνο και με τον τρόπο που ορίζεται στους εσωτερικούς κανονισμούς του κεφαλαίου ΕΕΟ, το όνομα και τη διεύθυνση οποιουδήποτε προσώπου υπεύθυνου για την καταβολή εισφορών για λογαριασμό του κράτους αυτού σύμφωνα με τα άρθρα 18 και 19 ή σύμφωνα με την παράγραφο 5 του παρόντος άρθρου, καθώς επίσης και πληροφορίες σχετικά με τις αντίστοιχες ποσότητες του εισφερόντος φορτίου για το οποίο ευθύνεται το συγκεκριμένο πρόσωπο σε καταβολή εισφορών για το προηγούμενο ημερολογιακό έτος.
3. Προκειμένου να εξακριβωθεί ποια είναι, σε οποιαδήποτε χρονική στιγμή, τα πρόσωπα που ευθύνονται για την καταβολή εισφορών σύμφωνα με τα άρθρα 18 και 19 ή σύμφωνα με την παράγραφο 5 του παρόντος άρθρου και προκειμένου να καθοριστούν, όπου χρειάζεται, οι ποσότητες φορτίου που πρέπει να ληφθούν υπόψη για κάθε τέτοιο πρόσωπο κατά τον καθορισμό του ποσού της εισφοράς, ο κατάλογος επιστέφεται τακτικά για την απόδοση των γεγονότων που αναφέρονται σε αυτό.
4. Αν ένα κράτος μέλος δεν εκπληρώνει την υποχρέωσή του να γνωστοποιεί προς τον διευθυντή τις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 2 και αυτό έχει ως αποτέλεσμα την επέλευση οικονομικής ζημίας στο κεφάλαιο ΕΕΟ, αυτό το κράτος μέλος υποχρεούται να αποζημιώσει το κεφάλαιο ΕΕΟ για κάθε τέτοια ζημία. Η συνέλευση αποφασίζει, μετά από σχετική σύσταση του διευθυντή, αν ένα κράτος μέλος οφείλει να καταβάλει μία τέτοια αποζημίωση.
5. Ως προς το εισφέρον φορτίο το οποίο μεταφέρεται από ένα λιμάνι ή σταθμό ενός κράτους μέλους σε άλλο λιμάνι ή σταθμό ευρισκόμενο στο ίδιο κράτος και φορτώνεται εκεί, τα κράτη μέλη έχουν την ευχέρεια να υποβάλλουν στο κεφάλαιο ΕΕΟ έκθεση με τη συνολική ετήσια ποσότητα που αναλογεί σε κάθε λογαριασμό, η οποία θα καλύπτει όλες τις παραλλαγές εισφερόντος φορτίου, συμπεριλαμβανομένων και οποιωνδήποτε ποσοτήτων για τις οποίες πρέπει να καταβληθούν εισφορές σύμφωνα με την παράγραφο 5 του άρθρου 16. Το κράτος μέλος οφείλει, κατά το χρόνο σύνταξης της έκθεσης είτε:
 - α) να γνωστοποιήσει στο κεφάλαιο ΕΕΟ ότι θα πληρώσει το συνολικό ποσό για κάθε λογαριασμό που αντιστοιχεί στο συγκεκριμένο έτος με μία συνολική καταβολή προς το κεφάλαιο ΕΕΟ είτε
 - β) να ζητά από το κεφάλαιο ΕΕΟ να επιβάλει το συνολικό ποσό για κάθε λογαριασμό εκδίδοντας τηολόγια προς μηχανικούς παραλήπτες ή, στην περίπτωση του λογαριασμού ΥΦΑ, προς τον κομιστή τίτλου ο οποίος εισφύονται μέσα στη δικαιοδοσία ενός κράτους μέλους για το ποσό που οφείλεται από κλιβάνοι από αυτόν. Τα πρόσωπα αυτά εξαιρούνται κατά την παρούσα σύμβαση με την εθνική νομοθεσία του εμπλεκόμενου κράτους.

Μη πληρωμή εισφορών

Άρθρο 22

1. Το ποσό οποιαδήποτε υφεισμένης εισφοράς σύμφωνα με τα άρθρα 18, 19, 20 και το άρθρο 21 παράγραφος 5, το οποίο βρέσκεται σε καθυστέρηση, επιβαρύνεται με τόκο, το οποίο το οποίο καθορίζεται σύμφωνα με τους εσωτερικούς κανονισμούς του κεφαλαίου ΕΕΟ, με την προϋπόθεση ότι διαφορετικά επίδικα είναι δυνατά να ορισθούν για διαφορετικές περιπτώσεις.
2. Αν ένα πρόσωπο το οποίο ευθύνεται για την πληρωμή εισφορών σύμφωνα με τα άρθρα 18, 19, 20 και το άρθρο 21 παράγραφος 5, δεν εκπληρώνει την υποχρέωσή του για την πληρωμή των εισφορών αυτών ή οποιουδήποτε μέρους τους και είναι σε καθυστέρηση σε σχέση με τις εισφορές αυτές, ο διευθυντής οφείλει να προβεί σε όλες τις ενδεδειγμένες ενέργειες, συμπεριλαμβανομένης και της ασπίσης ενδίκων βοηθημάτων, επί υπεύθυνου του προσώπου για λογαριασμό του κεφαλαίου ΕΕΟ, σύμφωνα με τον κανόνα της υπεύθυνης διαχείρισης. Παρόμοια αυτή, αν ο υπέρμαχος οφειλής των εισφορών είναι καταδικασμένος υπέρ γυός ή αν οι περιπτώσεις επιβεβαιώνουν επί άλλο τρόπο αυτό, η συνέλευση μπορεί, μετά από πρόταση του διευθυντή, να απαιτήσει να μην προβεί σε καμία ενέργεια ή μη αντίστοιχη ενέργεια στις οποίες έχει ήδη προβεί κατά του υπόμαχου για πληρωμή εισφορών.

Προαιρετική ευθύνη των κρατών μελών για την πληρωμή εισφορών

Άρθρο 23

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 21 παράγραφος 5, ένα κράτος μέλος μπορεί, κατά το χρόνο κατάθεσης του εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης ή σε οποιοδήποτε μεταγενέστερο χρόνο, να δηλώσει ότι αναλαμβάνει την ευθύνη για τις υποχρεώσεις που επιβάλλονται από την παρούσα Σύμβαση σε οποιοδήποτε πρόσωπο το οποίο ευδύνεται για την πληρωμή εισφορών σύμφωνα με τα άρθρα 18, 19, 20 και το άρθρο 21 παράγραφος 5, σχετικά με επικινδύνες και επιβλαβείς ουσίες οι οποίες παραλαμβάνονται ή εκφορτώνονται στο έδαφός αυτού του κράτους. Μία τέτοια δήλωση πρέπει να διατυπώνεται γραπτά και να εξαιρείται τις υποχρεώσεις που αναλαμβάνονται.
2. Αν η δήλωση που προβλέπεται από την παράγραφο 1 γίνει πριν από έναρξη ισχύος της παρούσας σύμβασης σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 46, πρέπει να κατατεθεί ενώπιον του γενικού γραμματέα, ο οποίος οφείλει, μετά από την έναρξη ισχύος της παρούσας σύμβασης, να διαβιβάσει τη δήλωση στον διευθυντή.
3. Αν η δήλωση που προβλέπεται από την παράγραφο 1 γίνει μετά από την έναρξη ισχύος της παρούσας σύμβασης, πρέπει να κατατεθεί ενώπιον του διευθυντή.
4. Η δήλωση που γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου είναι δυνατή να ανακληθεί από το κράτος που την πραγματοποιεί, με έγγραφη αποδοχή που κοινοποιείται στον διευθυντή. Η αποδοχή που γίνεται μ' αυτό τον τρόπο επιφέρει αποτελεσματικά τρεις μήνες μετά από τη λήξη της από τον διευθυντή.
5. Κάθε κράτος το οποίο δεσμεύεται από μία δήλωση που έχει γίνει σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου, οφείλει, στα πλαίσια οποιασδήποτε δικής που διεξάγεται εναντίον του ενώπιον αρμοδίου δικαστηρίου σε σχέση με οποιαδήποτε υποχρέωση η οποία εξαιρείται στη δήλωση, να παρατηρεί από οποιαδήποτε αμύλια την οποία σε διαφορετική περίπτωση θα είχε δικαίωμα να επικαλεσθεί.

Οργάνωση και διοίκηση

Άρθρο 24

Το κεφάλαιο ΕΕΟ έχει συνέλευση και γραμματεία, επικεφαλής των οποίων είναι ο διευθυντής.

Συνέλευση

Άρθρο 25

Η συνέλευση αποτελείται από όλα τα κράτη μέλη της παρούσας σύμβασης.

Άρθρο 26

Οι αρμοδιότητες της συνέλευσης είναι οι ακόλουθες:

- α) εκλέγει σε κάθε τακτική συνεδρίαση τον πρόεδρό της και δύο αντιπροέδρους, οι οποίοι καταλαμβάνουν αυτά τα αξιώματα μέχρι την επόμενη τακτική συνεδρίαση
- β) καθορίζει τους δικούς της διαδικαστικούς κανόνες, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας σύμβασης
- γ) αναπτύσσει, εφαρμόζει και αναθεωρεί εσωτερικούς και οικονομικούς κανονισμούς σχετικά με το στόχο του κεφαλαίου ΕΕΟ, όπως περιγράφεται στο άρθρο 13 παράγραφος 1 στοιχείο α) και με τα σχετικά καθήκοντα του κεφαλαίου ΕΕΟ, τα οποία απορρέουν από το άρθρο 15
- δ) διορίζει τον διευθυντή, προμηθά για το διορισμό λοιπού προσωπικού το οποίο κρίνεται αναγκαίο και καθορίζει τους όρους και τις προϋποθέσεις κάτω από τις οποίες ο διευθυντής και το λοιπό προσωπικό παύονται τις υπηρεσίες τους
- ε) υποδέχεται τον ετήσιο προϋπολογισμό ο οποίος συντάσσεται σύμφωνα με το άρθρο 15 (στοιχείο β)
- στ) εξετάζει και εγκρίνει, εφόσον το κρίνει αναγκαίο, οποιαδήποτε σύσταση του διευθυντή σχετικά με το εύρος του ορισμού του μαθήματος φοροτίου
- ζ) διορίζει ελεγκτές και εγκρίνει τους λογαριασμούς του κεφαλαίου ΕΕΟ
- η) εγκρίνει συζητήσεις χρηματιστηρίων που στρέφονται κατά του κεφαλαίου ΕΕΟ, λαμβάνει αποφάσεις σχετικά με τη διανομή μεριδίων των δικαιούχων των απαιτήσεων του διαθέσιμου ποσού απολίμνης σύμφωνα με το άρθρο 14 και καθορίζει τους όρους και τις προϋποθέσεις σύμφωνα με τις οποίες πραγματοποιούνται προσωρινές πληρωμές σχετικά με απαιτήσεις, με σκοπό να διασφαλιστεί ότι όσο έχουν υποστεί ζημία θα αποζημιωθούν το συντομότερο δυνατό
- θ) συνάγει επιτροπή σχετικά με τις απαιτήσεις για απολίμνη, αποτελούμενη από τουλάχιστον τρία και όχι περισσότερα από 15 μέλη και οποιοδήποτε πρόσωπο ή μέγιστο βοηθητικό όργανο, το οποίο θεωρεί αναγκαίο, προσδιορίζει τους όρους λειτουργίας αυτής της επιτροπής ή του οργάνου και τους παύει την απαιτούμενη εξουσία προκειμένου να τελειώσουν τις αρμοδιότητες που τους έχουν ανατεθεί όταν διορίζει τα μέλη ενός τέτοιου οργάνου, η συντέλεση επιδέχεται να εξασφαλιστεί μια υψηλή γνωστική κατάσταση των μελών και να διασφαλιστεί ότι τα κράτη μέλη εκπροσωπούνται έδωτος οι διαδικαστικοί κανόνες της συνέλευσης μπορούν να εφαρμοστούν αναλόγως για τη λήψη των εντός τριτοκων βοηθητικών οργάνων,
- ι) κρίνει ποια κράτη ή οι οποίοι δεν είναι μέλη της παρούσας σύμβασης, πώς αναλαμβάνουν και ποια άλλα ενδιαφέροντα και δυνατότητες και/ή χρηματικά οφέλη που είναι δυνατόν να αποκτήσουν να λαμβάνουν μέρος χωρίς δικαίωμα ψήφου, σε συνεδριάσεις της συνέλευσης και των βοηθητικών οργάνων.

- ια) δίνει οδηγίες σχετικά με τη διοίκηση του κεφαλαίου ΕΕΟ στον διευθυντή και στα βοηθητικά όργανα.
- ιβ) επιβλέπει τη σωστή εφαρμογή της παρούσας σύμβασης και των αποφάσεων που λαμβάνει η ίδια.
- ιγ) ελέγχει κάθε πέντε έτη την εφαρμογή της παρούσας σύμβασης, δίνοντας ιδιαίτερη σημασία στη λειτουργία του συστήματος για τον υπολογισμό των επιβαρύνσεων και το μηχανισμό εσφορών στο εσωτερικό εμπόριο και
- ιδ) ασκεί όλες τις άλλες αρμοδιότητες οι οποίες της απονέμονται με την παρούσα σύμβαση ή είναι σε κάθε περίπτωση αναγκαίες για την ορθή λειτουργία του κεφαλαίου ΕΕΟ.

Άρθρο 27

1. Οι τακτικές συνεδριάσεις της συνέλευσης λαμβάνουν χώρα μία φορά σε κάθε ημερολογιακό έτος, μετά από πρόσκληση του διευθυντή.
2. Οι έκτακτες συνεδριάσεις της συνέλευσης συγκαλούνται από τον διευθυντή μετά από αίτηση του ενός τρίτου τουλάχιστον των μελών της συνέλευσης. Έκτακτες συνεδριάσεις της συνέλευσης είναι επίσης δυνατή να συγκαληθούν με πρωτοβουλία του διευθυντή, μετά από γνωμοδότηση του προέδρου της συνέλευσης. Ο διευθυντής οφείλει να αποδοτήσει τα μέλη τουλάχιστον τριάντα ημέρες πριν από μία τέτοια συνεδρίαση.

Άρθρο 28

Η πλειοψηφία των μελών της συνέλευσης απαιτείται για το σχηματισμό απαρτίας κατά τις συνεδριάσεις της.

Γραμματεία

Άρθρο 29

1. Η γραμματεία αποτελείται από τον διευθυντή και οποιοδήποτε άλλο προσωπικό το οποίο η διοίκηση του κεφαλαίου ΕΕΟ τυχόν θα ζητήσει.
2. Ο διευθυντής είναι ο νόμιμος εκπρόσωπος του κεφαλαίου ΕΕΟ.

Άρθρο 30

1. Ο διευθυντής είναι ο επικεφαλής διευθυντικός αξιωματούχος του κεφαλαίου ΕΕΟ. Με την επιφύλαξη των οδηγιών που του δίνονται από τη συνέλευση, ο διευθυντής ασκεί τις αρμοδιότητες που ανήκουν στον διευθυντή σύμφωνα με την παρούσα σύμβαση, τους εσωτερικούς κανονισμούς του κεφαλαίου ΕΕΟ και τη συνέλευση.
2. Ο διευθυντής ειδικότερα
 - α) διορίζει το προσωπικό που απαιτείται για τη διοίκηση του κεφαλαίου ΕΕΟ.
 - β) λαμβάνει όλα τα προληπτικά μέτρα για τη χρηστή διοίκηση των περιουσιακών στοιχείων του κεφαλαίου ΕΕΟ.
 - γ) συλλέγει τις οφειλόμενες εισφορές σύμφωνα με την παρούσα σύμβαση τηρώντας παράλληλα ιδιαίτερα τις διατάξεις του άρθρου 22 παράγραφος 2.
 - δ) στο μέτρο που είναι αναγκαίο προκειμένου να αντιμετωπίσει τις απαιτήσεις που εγείρονται κατά του κεφαλαίου και προκειμένου να ασκήσει τις υπόλοιπες αρμοδιότητες του κεφαλαίου ΕΕΟ, προσέρχεται στις υπηρεσίες εμπειρογνομόνων επί νηρικών, οικονομικών και άλλων θεμάτων.
 - ε) λαμβάνει όλα τα κατάλληλα μέτρα για την αντιμετώπιση των απαιτήσεων που εγείρονται κατά του κεφαλαίου ΕΕΟ, μέσα στα όρια και κάτω από τις προϋποθέσεις που καθορίζονται από τους εσωτερικούς κανονισμούς του κεφαλαίου ΕΕΟ, συμπληρωματικών του τελικού δικαιονομημού των απαιτήσεων χωρίς την προηγούμενη έγκριση της συνέλευσης, όπου αυτό προβλέπεται από αυτούς τους κανονισμούς.
 - στ) συντάσσει και υποβάλλει στη συνέλευση τις οικονομικές καταστάσεις και τις εκτιμήσεις για τον προϋπολογισμό κάθε ημερολογιακού έτους.
 - ζ) συντάσσει, σε συνεννόηση με τον πρόεδρο της συνέλευσης, και δημοσιεύει έκθεση σχετικά με τις δραστηριότητες του κεφαλαίου ΕΕΟ κατά τη διάρκεια του προηγούμενου ημερολογιακού έτους και
 - η) συντάσσει, συλλέγει και δίνει σε κάθε φορέα τα έγγραφα και τις πληροφορίες που έχουν απαιτήσει για το έργο της συντήρησης και των βοηθητικών εργασιών.

Άρθρο 31

Κατά την άσκηση των καθηκόντων τους ο διευθυντής, το προσωπικό και οι εμπειρογνομόνες που διορίζονται από τον διευθυντή δεν έχουν καμία ευθύνη από οποιαδήποτε λήψη ή από οποιαδήποτε άλλη έγκριση προς το κεφάλαιο ΕΕΟ. Ακόμη από οποιαδήποτε έγγραφο ή από οποιονδήποτε άλλο έγγραφο που έχει φροντιστεί να γίνει έγκριση των μελών του κεφαλαίου ΕΕΟ από τη δική του πλευρά, κάθε κρίσιμη μέλος υποκαθίσταται με μέλη των υποκαταστάσεων δικαστηρίων των εδρών του δικαστηρίου των πρωτοδικών και των εμπειρογνομόνων που διορίζονται από το διευθυντή και οι εμπειρογνομόνες υποκαθίσταται με την άσκηση των καθηκόντων τους.

Οικονομικά

Άρθρο 32

1. Κάθε κράτος μέλος επιβαρύνεται με την πλήρωση του μισού, των οδοιπορικών και λοιπών εξόδων της αντιπροσωπείας του στη συνέλευση και των εκπροσώπων του στα βοηθητικά όργανα.
2. Οποιοδήποτε άλλες δαπάνες οι οποίες προκαλούνται κατά τη λειτουργία του κεφαλαίου ΕΕΟ, βαρύνουν το κεφάλαιο ΕΕΟ.

Ψηφοφορίες

Άρθρο 33

Οι ακόλουθες διατάξεις εφαρμόζονται στις ψηφοφορίες που λαμβάνουν χώρα στη συνέλευση:

- α) κάθε μέλος έχει μία ψήφο
- β) με την εξαίρεση των προβλεπόμενων από το άρθρο 34, οι αποφάσεις της συνέλευσης λαμβάνονται με πλειοψηφία των παρόντων μελών που ψηφίζουν.
- γ) αποφασίσει για τις οποίες απαιτείται πλειοψηφία των δύο τρίτων των παρόντων μελών και
- δ) για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, η φράση «παρόντα μέλη» σημαίνει «μέλη παρόντα στη συνεδρίαση κατά το χρόνο της ψηφοφορίας» και η φράση «παρόντα μέλη που ψηφίζουν» σημαίνει «παρόντα μέλη οι οποίοι ρίχνουν θετική ή αρνητική ψήφο». Μέλη τα οποία απουσιάζουν από την ψηφοφορία θεωρούνται ότι δεν ψηφίζουν.

Άρθρο 34

Οι ακόλουθες αποφάσεις της συνέλευσης λαμβάνονται με πλειοψηφία των δύο τρίτων:

- α) η απόφαση που λαμβάνεται σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 4 ή 5, για την αναστολή λειτουργίας και την επανεργοποίηση ενός χωριστού λογαριασμού.
- β) η απόφαση που λαμβάνεται σύμφωνα με το άρθρο 22 παράγραφος 2; για τη μη λήψη ή τη μη ανάλυση μέτρων κατά υπόχρεο σε εισφορά.
- γ) ο διορισμός του διευθυντή σύμφωνα με το άρθρο 26 στοιχείο δ).
- δ) η σύσταση βοηθητικών σωμάτων, σύμφωνα με το άρθρο 26 στοιχείο θ) και τα θέματα που σχετίζονται με μια τέτοια σύσταση και
- ε) η απόφαση που λαμβάνεται σύμφωνα με το άρθρο 51 παράγραφος 1, ότι η παρούσα σύμβαση δια συνεχίσει να είναι σε ισχύ.

Φορολογικές απαλλαγές και νομισματικές διατάξεις

Άρθρο 35

1. Το κεφάλαιο ΕΕΟ, οι περιουσιακά του στοιχεία, το εισόδημα, συμπεριλαμβανομένων και των εισφορών και η λοιπή περιουσία που είναι ικανά για την άσκηση των αρμοδιοτήτων του, όπως περιγράφονται στο άρθρο 13 παράγραφος 1, απολαμβάνουν ως όλοι οι κριτήρια μέλη απαλλαγής από κάθε άμεση φορολόγηση.
2. Όταν το κεφάλαιο ΕΕΟ πραγματοποιεί σημαντικές αγορές κινητής ή ακίνητης περιουσίας ή υπηρεσιών που είναι αναγκαίες για την άσκηση των επίσημων δραστηριοτήτων του προκειμένου να επιτύχει τους σκοπούς του, όπως προσδιορίζονται στο άρθρο 13 παράγραφος 1, το κόστος των σπασίων περιλαμβάνεται ήμισυς φόρους ή φόρους εκπτώσεων, οι κυβερνήσεις των κρατών μελών επιτρέπουν να λαμβάνονται άμεσα είναι δυνατόν, οι προσηλυνημάτων για την απόδοση ή την αποπληρωμή του ποσού των τελών και φόρων. Τα αγαθά που υποκρίνονται με αυτό τον τρόπο δεν είναι δυνατόν να πωληθούν έναντι τιμήματος ή να διατεθούν δωρεάν εκτός αν η διάθεση τους πραγματοποιηθεί σύμφωνα με προϋποθέσεις που έχουν εγκριθεί από την κυβέρνηση του κράτους το οποίο έχει πραγματοποιήσει ή εισέρχεται την απόδοση ή την αποπληρωμή των τελών και φόρων.
3. Δεν παράχεται απαλλαγή σε περίπτωση τελών, φόρων ή επιβαρύνσεων οι οποίες αποστέλλουν απλά πληρωμή για την παροχή υπηρεσιών δημοτικής χρήσης.
4. Το κεφάλαιο ΕΕΟ υπαλλάσσεται από όλα τα τελωνειακά τέλη, τους φόρους και άλλες σχετικές επιβαρύνσεις που επιβάλλονται σε πράγματα που εισάγονται ή εξάγονται από αυτό ή για λογαριασμό αυτού, για επίσημη χρήση αυτών. Τα πράγματα που εισάγονται με τον τρόπο αυτό δεν είναι δυνατόν να μεταβιβασθούν είτε από επιταγή είτε από χειριστική αυτή στην επικράτεια του κράτους στο οποίο έχουν εισαχθεί, χωρίς μόνον με τις προϋποθέσεις που συμφωνούνται από την κυβέρνηση αυτού του κράτους.

5. Τα πρόσωπα που πραγματοποιούν εισφορές προς το κεφάλαιο Ε.Ε.Ο. καθώς επίσης οι ζημιωθέντες και οι υιοκτήτες που λαμβάνουν αποζημίωση από το κεφάλαιο Ε.Ε.Ο. υπόκεινται στη φορολογική νομοθεσία του κράτους στο οποίο φορολογούνται και δεν τυχόντων εξαιρετικές ή προνομαχικές μεταχειρίσεις γι' αυτό το λόγο.

6. Παρά την τυχόν ύπαρξη κανονισμών που βρίσκονται σε ισχύ ή που θα τεθούν σε ισχύ στο μέλλον για τη θέσπιση νομορικών διατάξεων ή για τη ρύθμιση του καθεστώτος μεταβίβασης πραγμάτων, τα κράτη μέλη οφείλουν να επιτρέπουν τη μεταβίβαση και την πληρωμή οποιασδήποτε εισφοράς προς το κεφάλαιο Ε.Ε.Ο. και οποιασδήποτε αποζημίωσης που καταβάλλεται από το κεφάλαιο Ε.Ε.Ο. χωρίς κενά περιορισμό.

Απόρρητο των πληροφοριών

Άρθρο 36

Πληροφορίες σχετικά με τους εκάστοτε υπόχρεους σε εισφορά οι οποίες παρέχονται για το σκοπό της παρούσας σύμβασης δεν μεταδίδονται έξω από το κεφάλαιο Ε.Ε.Ο. εκτός από την περίπτωση, και στην έκταση που τυχόν είναι απόλυτα αναγκαίο προκειμένου να μπορέσει το κεφάλαιο Ε.Ε.Ο. να ασκήσει τις αρμοδιότητές του, στις οποίες περιλαμβάνεται και η άσκηση εκδίκαι και η αντίρρηση ενδίκων βοηθημάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΛΟΓΙΣΤ.

Περιορισμός του δικαιώματος άσκησης αγωγών

Άρθρο 37

1. Το δικαίωμα αποζημίωσης σύμφωνα με το κεφάλαιο II αποσβέννεται αν δεν ασκηθεί αγωγή μέσα σε διάστημα τριών ετών από το χρόνο κατά τον οποίο το πρόσωπο που υπέστη τη ζημία έλαβε γνώση ή οφείλει εύλογα να έχει λάβει γνώση της ζημίας και της ταυτότητας του κυρίου.

2. Το δικαίωμα αποζημίωσης σύμφωνα με το κεφάλαιο III αποσβέννεται αν δεν ασκηθεί αγωγή ή αν δεν πραγματοποιηθεί η ειδοποίηση που προβλέπεται από το άρθρο 39 παράγραφος 7, μέσα σε διάστημα τριών ετών από το χρόνο κατά τον οποίο το πρόσωπο που υπέστη τη ζημία έλαβε γνώση ή οφείλει εύλογα να έχει λάβει γνώση της ζημίας.

3. Σε κάθε περίπτωση πάντως, δεν είναι δυνατό να ασκηθεί αγωγή μετά την πάροδο δέκα ετών από το χρόνο κατά τον οποίο έλαβε χώρα το περιστατικό που προκάλεσε τη ζημία.

4. Σε περίπτωση που το περιστατικό αποτελείται από μία σειρά συμβάντων, η περίοδος των δέκα ετών που αναφέρεται στην παράγραφο 3 υπολογίζεται από το χρόνο κατά τον οποίο συνέβη το τελευταίο από αυτά τα συμβάντα.

Δίκαιη αποδοσία σε περίπτωση αγωγής κατά του κυρίου

Άρθρο 38

1. Εάν το περιστατικό προκάλεσε ζημία στο έδαφος, περιλαμβανομένων και των χωρικών υδάτων, ή στην περιοχή που αναφέρεται στο άρθρο 3 στοιχείο β), εντός ή περισσότερων κρατών μελών ή εάν έχουν ληφθεί προληπτικά μέτρα προκειμένου να αποφευχθεί ή να ελαττωθεί η ζημία σε αυτό το έδαφος, συμπεριλαμβανομένων και των χωρικών υδάτων, ή σε μια τέτοια περιοχή, η αγωγή για αποζημίωση κατά του κυρίου ή άλλου προσώπου το οποίο παρέχει οικονομική εξασφάλιση για την υλική ευθύνη του κυρίου μπορεί να ασκηθεί μόνο ενώπιον των δικαστηρίων των κρατών μελών.

~~2. Εάν το περιστατικό προκάλεσε ζημία υποκειμενικά έξω από το έδαφος, περιλαμβανομένων και των χωρικών υδάτων, οποιαδήποτε κράτος και επί πληροίαντα οι προϋποθέσεις για την εφαρμογή της παρούσας σύμβασης που τίθεται στο άρθρο 3 στοιχείο γ) είτε έχουν ληφθεί προληπτικά μέτρα προκειμένου να αποφευχθεί ή να ελαττωθεί αυτή η ζημία, η αγωγή για αποζημίωση κατά του κυρίου ή άλλου προσώπου το οποίο παρέχει οικονομική εξασφάλιση για την υλική ευθύνη του κυρίου μπορεί να ασκηθεί μόνο ενώπιον των δικαστηρίων.~~

α) του κράτους μέλους στο οποίο το πλοίο είναι υφολογημένο ή, σε περίπτωση μη υφολογημένου πλοίου, του κράτους μέλους του οποίου τη σημαία δικαιούται να υψώσει το πλοίο ή

β) του κράτους μέλους στο οποίο ο κύριος έχει την ουσιαστική κατοικία του ή στο οποίο είναι εγκατεστημένη η επιχειρηματική έδρα του κυρίου ή

γ) του κράτους μέλους στο οποίο έχει ανεπιβλήτι κεφάλαιο σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 3.

3. Οποιαδήποτε αγωγή που ασκείται σύμφωνα τις παραγράφους 1 ή 2 πρέπει να κοινοποιείται πριν από εύλογο χρόνο προς τον ενδιαφερόμενο.
4. Κάθε κράτος μέλος διασφαλίζει την ύπαρξη δικαιοδοσίας στα δικαστήρια του προκειμένου να δικάσουν αγωγές για αποζημίωση σύμφωνα με την παρούσα σύμβαση.
5. Μετά από τη σύσταση ενός κεφαλαίου σύμφωνα με το άρθρο 9 από τον κύριο ή από τον ασφαλιστή ή από άλλο πρόσωπο το οποίο παρέχει οικονομική εγγύηση σύμφωνα με το άρθρο 12, τα δικαστήρια του κράτους στο οποίο έχει συσταθεί αυτό το κεφάλαιο θα έχουν αποκλειστική δικαιοδοσία προκειμένου να καθορίσουν όλα τα θέματα που αφορούν στην κατανομή και διανομή του κεφαλαίου.

Δικαιοδοσία σε περίπτωση αγωγής κατά του κεφαλαίου ΕΕΟ ή αγωγής που ασκείται από το κεφάλαιο ΕΕΟ

Άρθρο 39

1. Με την επιφύλαξη των επόμενων διατάξεων του παρόντος άρθρου, οποιαδήποτε αγωγή κατά του κεφαλαίου ΕΕΟ για αποζημίωση σύμφωνα με το άρθρο 14, ασκείται μόνο ενώπιον του δικαστηρίου το οποίο έχει δικαιοδοσία σύμφωνα με το άρθρο 38 για την επίλυση αγωγών κατά του κυρίου ο οποίος ευθύνεται για ζημιές που προέβλεψαν από το σχετικό περιστατικό ή ενώπιον δικαστηρίου ενός κράτους μέλους το οποίο θα ήταν αρμόδιο αν ο κύριος ευθυνόταν προς αποζημίωση.
2. Σε περίπτωση που το πλαιο που μετέφερε τις επεκτινδνες ή επιβλαβείς ουσίες που προέκυψαν τη ζημία δεν έχει αναγνωριστεί, οι διατάξεις του άρθρου 38 παράγραφος 1, εφαρμόζονται αναλογικά σε αγωγές κατά του κεφαλαίου ΕΕΟ.
3. Κάθε κράτος μέλος διασφαλίζει την ύπαρξη δικαιοδοσίας στα δικαστήρια του προκειμένου να δικάσουν αγωγές κατά του κεφαλαίου ΕΕΟ οι οποίες αναφέρονται στην παράγραφο 1.
4. Όταν μία αγωγή για αποζημίωση ασκείται ενώπιον ενός δικαστηρίου κατά του κυρίου ή κατά του εγγυητή του κυρίου, αυτό το δικαστήριο έχει αποκλειστική δικαιοδοσία για οποιαδήποτε αγωγή κατά του κεφαλαίου ΕΕΟ για αποζημίωση σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 14 σχετικά με την ίδια ζημία.
5. Κάθε κράτος μέλος διασφαλίζει το δικαίωμα του κεφαλαίου ΕΕΟ να παρηγορηθεί ως διάδικος σε οποιαδήποτε δίκη που έχει ανοιχθεί σύμφωνα με την παρούσα σύμβαση ενώπιον αρμόδιου δικαστηρίου του κράτους αυτού κατά του κυρίου ή κατά του εγγυητή του κυρίου.
6. Με την εξαίρεση όσων προβλέπονται στην παράγραφο 7, το κεφάλαιο ΕΕΟ δεν δεσμεύεται από καμία δικαστική απόφαση που έχει ληφθεί μετά από δίκη στην οποία δεν ήταν διάδικος ούτε από κανένα συμβιβασμό στον οποίο δεν έλαβε μέρος.
7. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 5, όταν μία αγωγή για αποζημίωση σύμφωνα με την παρούσα σύμβαση ασκείται κατά του κυρίου ή κατά του εγγυητή του κυρίου ενώπιον αρμόδιου δικαστηρίου ενός κράτους μέλους, κάθε διάδικος έχει το δικαίωμα σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία αυτού του κράτους να εδωσεί το κεφάλαιο ΕΕΟ για τη δίκη. Αν η εδωκοποίηση αυτή έχει πραγματοποιηθεί σύμφωνα με όσα προβλέπονται από το νόμο του δικαστηρίου που δικάζει και σε τέτοιο χρόνο και με τέτοιο τρόπο ώστε το κεφάλαιο ΕΕΟ να έχει πράγματι τη δυνατότητα να παρήξει αποτελεσματικά ως διάδικος στη δίκη, οποιαδήποτε απόφαση που ληφθεί από το δικαστήριο μετά από τη δίκη αυτή, αφού καταστεί τελεσίδικη και εκτελεστική στο κράτος όπου έχει ληφθεί, δεσμεύει το κεφάλαιο ΕΕΟ με την έννοια ότι τα πραγματικά περιστατικά που έγιναν δεκτά σ' αυτή την απόφαση δεν μπορούν να αμφισβητηθούν από το κεφάλαιο ΕΕΟ, ακόμη και αν το κεφάλαιο ΕΕΟ δεν παρενβή στη δίκη.

Αναγνώριση και εκτέλεση

Άρθρο 40

1. Οποιαδήποτε απόφαση η οποία έχει εκδοθεί από δικαστήριο που έχει δικαιοδοσία σύμφωνα με το άρθρο 38 και η οποία είναι εκτελεστική στο κράτος όπου εκδόθηκε και δεν υφίσταται πλέον σε τυπικό ένδικο μέσα, αναγνωρίζεται σε κάθε κράτος μέλος, εκτός:
 - a) αν η απόφαση εκδόθηκε μετά από τριτογενή ή
 - β) αν ο ενδιαφερόμενος δεν έλαβε γνώση της απόφασης πριν από εύλογο χρόνο και δεν του δόθηκε εύλογη δυνατότητα να προβάλει τυχόν ισχυρισμούς του.
2. Μια δικαστική απόφαση η οποία έχει αναγνωρισθεί σύμφωνα με την παράγραφο 1, καθίσταται εκτελεστική σε οποιοδήποτε κράτος μέλος, υπέρ και εναντίον των τυπικών διαδικασιών που απαιτούνται από αυτό το κράτος μέλος. Οι τυπικές διαδικασίες δεν είναι δυνατόν να επηρεάσουν την εφικτότητα της ουσίας της απόφασης.
3. Με την επιφύλαξη οποιασδήποτε απόφασης σχετικά με τη δυνατότητα αναγνώρισης στο άρθρο 14 παράγραφος 6, κάθε δικαστική απόφαση η οποία εκδίδεται κατά του κεφαλαίου ΕΕΟ από δικαστήριο το οποίο έχει δικαιοδοσία σύμφωνα με το άρθρο 39 παράγραφος 1 και 3, μόλις καταστεί εκτελεστική στο κράτος όπου εκδόθηκε και εφόσον δεν υφίσταται πλέον σ' αυτό το κράτος σε τυπικό ένδικο μέσα, αναγνωρίζεται και είναι εκτελεστική σε κάθε κράτος μέλος.

Υποκατάσταση και αναγωγή

Άρθρο 41

1. Το κεφάλαιο ΕΕΟ, σε σχέση με οποιοδήποτε ποσό αποζημίωσης για ζημία το οποίο καταβλήθηκε από το κεφάλαιο ΕΕΟ σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφος 1, αποκτά διά υποκατάστασης τα δικαιώματα που έχει το πρόσωπο που αποζημιώθηκε κατά του κυρίου ή κατά του εγγυητή του κυρίου.
2. Τίποτε στην παρούσα σύμβαση δεν παραβιάζει τα δικαιώματα αναγωγής ή υποκατάστασης του κεφαλαίου ΕΕΟ εναντίον οποιουδήποτε προσώπου, συμπεριλαμβανομένων και προσώπων τα οποία αναφέρονται στο άρθρο 7 παράγραφος 2 στοιχείο β), εκτός από αυτά που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο, κατά το μέτρο που αυτά μπορούν να περιορίσουν την ευθύνη τους. Σε κάθε περίπτωση, το δικαίωμα του κεφαλαίου ΕΕΟ σε υποκατάσταση εναντίον αυτών των προσώπων δεν μπορεί να είναι λιγότερο επωφελές από το αντίστοιχο δικαίωμα του ασφαλιστή του προσώπου στο οποίο καταβλήθηκε αποζημίωση.
3. Με την επιφύλαξη οποιουδήποτε άλλων δικαιωμάτων υποκατάστασης ή αναγωγής κατά του κεφαλαίου ΕΕΟ που είναι δυνατό να υπάρχουν, ένα κράτος μέλος ή πράκτορας αυτού που κατέβαλε αποζημίωση για ζημία σύμφωνα με τις διατάξεις εθνικού νόμου, αποκτά διά υποκατάστασης τα δικαιώματα τα οποία θα είχε σύμφωνα με την παρούσα σύμβαση το πρόσωπο που έλαβε την αποζημίωση.

Ρήτρα υπεροχής

Άρθρο 42

Η παρούσα σύμβαση αντικαθιστά οποιαδήποτε άλλη σύμβαση που βρίσκεται σε ισχύ ή παύει να ισχύει αποκτική προς υπογραφή, επικύρωση ή προσχώρηση κατά την ημερομηνία κατά την οποία η παρούσα σύμβαση τίθεται προς υπογραφή, αλλά μόνο στην έκταση στην οποία μία τέτοια σύμβαση συγκρούεται με την παρούσα ραδιολαΐα, τίποτε στο παρόν άρθρο δεν είναι δυνατό να επηρεάσει τις υποχρεώσεις των κρατών μελών προς κράτη που δεν είναι μέρη της παρούσας σύμβασης και οι οποίες απορρέουν από μία τέτοια σύμβαση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Πληροφορίες σχετικά με το εισφέρουν φορτίο

Άρθρο 43

Κατά το χρόνο κατάθεσης του εγγράφου που αναφέρεται στο άρθρο 45 παράγραφος 3, και έκτοτε και έτος μέχρι το χρόνο κατά τον οποίο η παρούσα σύμβαση τίθεται σε ισχύ σ' ένα κράτος, το κράτος αυτό υποβάλλει στον γενικό γραμματέα στοιχεία σχετικά με τις ποσότητες του εισφέροντος φορτίου που έχουν ληφθεί ή, στην περίπτωση του λεγαριασμού ΥΦΑ, που έχουν εκφορτωθεί σ' αυτό το κράτος κατά τη διάρκεια του προηγούμενου ημερολογιακού έτους σε σχέση με το γενικό λεγαριασμό και με κάθε χωριστό λεγαριασμό.

Πρώτη συνεδρίαση της συνέλευσης

Άρθρο 44

Ο γενικός γραμματέας συγκληθεί την πρώτη συνεδρίαση της συνέλευσης. Αυτή η συνεδρίαση θα λάβει χώρα το συντομότερο δυνατό μετά από την έναρξη ισχύος της παρούσας συνέλευσης και, σε κάθε περίπτωση, όχι αργότερα από τριάντα ημέρες μετά από την έναρξη ισχύος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Υπογραφή, επικύρωση, αποδοχή, έγκριση και προσχώρηση

Άρθρο 45

1. Η παρούσα σύμβαση θα επικυρωθεί αποκτική προς υπογραφή στην Γενική του Οργανισμού από την 1η Οκτωβρίου 1990, έως τις 31 Σεπτεμβρίου 1995 και ίσως-τις άλλες σημαντικές αποκτική σε προσχώρηση.

2. Τα κράτη μπορούν να εκφράσουν τη συναίνεσή τους να δεσμευθούν από την παρούσα σύμβαση με:
- α) υπογραφή χωρίς επιφύλαξη σχετικά με την επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση, ή
 - β) υπογραφή η οποία υπόκειται σε επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση, της οποίας έπεται επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση, ή
 - γ) προσχώρηση.
3. Η επικύρωση, αποδοχή, έγκριση ή προσχώρηση πραγματοποιείται με την κατάθεση εντύπων του γενικού γραμματέα ενός εγγράφου με αυτό το περιεχόμενο.

Έναρξη ισχύος

Άρθρο 46

1. Η παρούσα σύμβαση θα πύλι σε ισχύ δεκαοκτώ μήνες μετά από την ημερομηνία κατά την οποία θα πληρωθούν οι ακόλουθες προϋποθέσεις:
- α) τουλάχιστον 12 κράτη, συμπεριλαμβανομένων τριών κρατών καθένα από τα οποία διαθέτει 2 εκατομμύρια μονάδες ολικής χωρητικότητας, έχουν εκφράσει τη συναίνεσή τους να δεσμευθούν από αυτή και
 - β) ο γενικός γραμματέας έχει λάβει πληροφορίες, σύμφωνα με το άρθρο 43, ότι τα πρόσωπα, σε αυτά τα κράτη, τα οποία θα ευθύνονταν σε εισφορά σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 1 στοιχεία α) και γ), έχουν λάβει κατά τη διάρκεια του προηγούμενου ημερολογιακού έτους συνολική ποσότητα τουλάχιστον 40 εκατομμυρίων τόνων φορτίου το οποίο εισέρχεται στο γενικό λογαριασμό.
2. Για ένα κράτος το οποίο εκφράζει τη συναίνεσή του να δεσμευτεί από την παρούσα σύμβαση μετά την πλήρωση των προϋποθέσεων για την έναρξη ισχύος αυτής, η συναίνεση αυτή επιφέρει αποτελέσματα τρεις μήνες μετά από την ημερομηνία κατά την οποία εκφράστηκε ή μετά από την ημερομηνία κατά την οποία η παρούσα σύμβαση τίθεται σε ισχύ σύμφωνα με την παράγραφο 1, οποιοδήποτε από τα δύο συμβεί αργότερα.

Αναθεώρηση και τροποποίηση

Άρθρο 47

1. Μια συνδιάσκεψη με το σκοπό της αναθεώρησης ή τροποποίησης της παρούσας σύμβασης είναι δυνατό να συγκαληθεί από τον Οργανισμό.
2. Ο γενικός γραμματέας συγκαλεί συνδιάσκεψη των στοιχείων κρατών μελών στην παρούσα σύμβαση προκειμένου να αναθεωρηθούν ή να τροποποιηθούν τη σύμβαση, μετά από αίτηση έξι κρατών μελών ή του ενός τρίτου των κρατών μελών, οποιοσδήποτε αριθμός είναι υψηλότερος.
3. Οποιοδήποτε συναίνεση κράτους να δεσμευτεί από την παρούσα σύμβαση η οποία εκφράζεται μετά από την ημερομηνία έναρξης ισχύος μιας τροποποίησης της παρούσας σύμβασης θεωρείται ότι αφορά τη σύμβαση, όπως έχει τροποποιηθεί.

Τροποποίηση ορίων

Άρθρο 48

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 47, η ειδική διαδικασία του παρόντος άρθρου εφαρμόζεται αποκλειστικά για τους σκοπούς της τροποποίησης των ορίων που τίθενται στα άρθρα 9 παράγραφος 1 και στο άρθρο 14 παράγραφος 5.
2. Μετά από αίτηση τουλάχιστον του ημίσεως, αλλά σε καμία περίπτωση λιγότερων από έξι κρατών μελών, οποιοδήποτε πρόταση για την τροποποίηση των ορίων που τίθενται στο άρθρο 9 παράγραφος 1 και στο άρθρο 14 παράγραφος 5, κοινοποιείται από το γενικό γραμματέα σε όλα τα μέλη του Οργανισμού και σε όλα τα συμβαλλόμενα κράτη.
3. Οποιοδήποτε τροποποίηση που προτείνεται και κοινοποιείται σύμφωνα με τα οριζόμενα πιο πάνω, κατατίθεται στη νομική υπηρεσία του Οργανισμού (η νομική επιτροπή) για εξέταση τουλάχιστον έξι μήνες μετά από την ημερομηνία της κοινοποίησής της.
4. Όλα τα συμβαλλόμενα κράτη, είτε είναι μέλη του Οργανισμού είτε όχι, έχουν το δικαίωμα να συμμετέχουν στις εργασίες της νομικής επιτροπής για την εξέταση και υιοθέτηση τροποποιήσεων.
5. Τροποποιήσεις υιοθετούνται με πληροψηφία των δύο τρίτων των συμβαλλόμενων κρατών που είναι παρόντα και ψηφίζουν στη νομική επιτροπή, ή οποία είναι διευρυμένη όπως προβλέπεται στην παράγραφο 4, με την προϋπόθεση ότι τουλάχιστον οι ημίσει των συμβαλλόμενων κρατών είναι παρόντα κατά το χρόνο της ψηφοφορίας.

6. Κατά την εξέταση μιας πρότασης για τροποποίηση των ορίων, η νομική επιτροπή λαμβάνει υπόψη την εμπειρία των περιστατικών και, ειδικότερα, το μέγεθος των ζημιών που προκαλούνται από αυτά, τις μεταβολές στις νομοματικές ισοτηρίες και την επίπτωση της προτεινόμενης τροποποίησης στο κόστος ασφάλισης. Επίσης λαμβάνει υπόψη τη σχέση μεταξύ των ορίων που θεσπίζονται στο άρθρο 9 παράγραφος 1 και αυτών που θεσπίζονται στο άρθρο 14 παράγραφος 5.

7. α) Καμία τροποποίηση ορίων σύμφωνα με το παρόν άρθρο δεν είναι δυνατό να εξετασθεί σε λιγότερο από πέντε έτη από την ημερομηνία κατά την οποία η παρούσα σύμβαση αποδέχθηκε προς υπογραφή ούτε σε λιγότερο από πέντε έτη από την ημερομηνία έναρξης της ισχύος μιας προηγούμενης τροποποίησης σύμφωνα με το παρόν άρθρο.

β) Κανένα όριο δεν είναι δυνατό να αυξηθεί κατά τρόπο που να υπερβαίνει το ποσό που αντιστοιχεί στο όριο που έχει τεθεί από την παρούσα σύμβαση επανηξημένο κατά έξι εκατοστιαίες μονάδες κατ' έτος, υπολογιζόμενο συγκεντρωτικά από την ημερομηνία κατά την οποία η παρούσα σύμβαση αποδέχθηκε προς υπογραφή.

γ) Κανένα όριο δεν είναι δυνατό να αυξηθεί κατά τρόπο που να υπερβαίνει το ποσό που αντιστοιχεί στο όριο που έχει τεθεί από την παρούσα σύμβαση πολλαπλασιαζόμενο επί τρία.

8. Οποιαδήποτε τροποποίηση που υιοθετείται σύμφωνα με την παράγραφο 5 γνωστοποιείται από τον Οργανισμό στα συμβαλλόμενα κράτη. Η τροποποίηση θεωρείται ότι έχει γίνει αποδεκτή στο τέλος μιας περιόδου δεκαεξά μηνών μετά από την ημερομηνία της γνωστοποίησης, εκτός αν κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου τουλάχιστον το ένα τέταρτο των κρατών τα οποία ήταν συμβαλλόμενα κράτη κατά το χρόνο υιοθέτησης της τροποποίησης δηλώσουν στον γενικό γραμματέα ότι δεν αποδέχονται την τροποποίηση, στην οποία περίπτωση η τροποποίηση απορρίπτεται και δεν έχει κίνηρι ισχύ.

9. Μία τροποποίηση η οποία θεωρείται ότι έχει γίνει αποδεκτή σύμφωνα με την παράγραφο 8, τίθεται σε ισχύ δεκαεξά μήνες μετά από την αποδοχή της.

10. Όλα τα συμβαλλόμενα κράτη θεωρούνται από την τροποποίηση, εκτός αν καταγγείλουν την παρούσα σύμβαση σύμφωνα με το άρθρο 49 παράγραφος 1 και 2, τουλάχιστον έξι μήνες πριν από την έναρξη ισχύος της τροποποίησης. Μία τέτοια καταγγελία επιφέρει αποτελέσματα κατά το χρόνο έναρξης ισχύος της τροποποίησης.

11. Όταν μία τροποποίηση έχει υιοθετηθεί αλλά η περίοδος των δεκαεξά μηνών για την αποδοχή της δεν έχει εκπνεύσει ακόμη, ένα κράτος που γίνεται συμβαλλόμενο κράτος κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου δεσμεύεται από την τροποποίηση, εφόσον αυτή τεθεί σε ισχύ. Ένα κράτος που γίνεται συμβαλλόμενο κράτος μετά την πάροδο αυτής της περιόδου δεσμεύεται από οποιαδήποτε τροποποίηση η οποία έγινε αποδεκτή σύμφωνα με την παράγραφο 8. Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στην παρούσα παράγραφο, ένα κράτος δεσμεύεται από μία τροποποίηση όταν η τροποποίηση αυτή τεθεί σε ισχύ ή όταν η παρούσα σύμβαση τεθεί σε ισχύ σ' αυτό το κράτος, αν αυτό συμβεί αργότερα.

Καταγγελία

Άρθρο 49

1. Οποιοδήποτε κράτος μέλος μπορεί να καταγγείλει την παρούσα σύμβαση οποτεδήποτε μετά από την ημερομηνία κατά την οποία αυτή τίθεται σε ισχύ σ' αυτό το κράτος μέλος.

2. Η καταγγελία γίνεται με κατάθεση ενός εγγράφου καταγγελίας ενώπιον του γενικού γραμματέα.

3. Η καταγγελία επιφέρει αποτελέσματα δώδεκα μήνες ή οποιαδήποτε μακρύτερη χρονική περίοδο που ορίζεται στο έγγραφο καταγγελίας μετά από την κατάθεση αυτού του εγγράφου ενώπιον του γενικού γραμματέα.

4. Παρά την καταγγελία που κάνει ένα κράτος μέλος σύμφωνα με το παρόν άρθρο, οποιοδήποτε διατάξεις της παρούσας σύμβασης σχετικές με υποχρεώσεις για πραγματοποίηση εφορών σύμφωνα με τα άρθρα 18 ή 19 ή το άρθρο 21 παράγραφος 5, ανεφορικά με οποιοδήποτε πληρωμές αποζημίωσης τις οποίες μπορεί να αποφορτίσει η συνέλευση σχετικά με ένα περιστατικό το οποίο συνέβη πριν επιφέρει αποτελέσματα η καταγγελία, συνεχίζουν να εφαρμόζονται.

Έκτακτες συνεδριάσεις της συνέλευσης

Άρθρο 50

1. Οποιοδήποτε κράτος μέλος μπορεί, μέσα σε ενενήντη ημέρες από την κατάθεση ενός εγγράφου καταγγελίας η οποία θεωρεί ότι θα έχει ως αποτέλεσμα τη σημαντική αύξηση του ύψους των εφορών των υπολοίπων κρατών μελών, να ζητήσει από το διεκδικητή να συγκαλέσει μια έκτακτη συνεδρίαση της συνέλευσης. Ο διεκδικητής οφείλει να συγκαλέσει τη συνέλευση τουλάχιστον εννέα ημέρες μετά από την λήξη του ισχυρισμού.

2. Ο διεκδικητής μπορεί να λάβει την πρωτοβουλία σύγκλησης της συνέλευσης σε έκτακτη συνεδρίαση μέσα σε εννέα ημέρες από την κατάθεση ενός εγγράφου καταγγελίας, εφόσον ο διεκδικητής θεωρεί ότι μια τέτοια καταγγελία θα έχει ως αποτέλεσμα τη σημαντική αύξηση του ύψους των εφορών των υπολοίπων κρατών μελών.

3. Αν η συνέλευση, σε μία έκτακτη συνεδρίαση αυτής, η οποία συγκαλείται σύμφωνα με την παράγραφο 1 ή 2, αποφασίσει ότι η καταγγελία θα έχει ως αποτέλεσμα τη σημαντική αύξηση του ύψους των εφορών των υπολοίπων κρατών μελών, οποιοδήποτε από αυτά τα κράτη μπορεί τουλάχιστον 120 ημέρες πριν από την ημερομηνία κατά την οποία η καταγγελία επιφέρει αποτελέσματα, να προβεί σε καταγγελία της παρούσας σύμβασης η οποία καταγγελία θα επιφέρει τα αποτελέσματά της κατά την ίδια ημερομηνία.

Δήξη της σύμβασης

Άρθρο 51

1. Η παρούσα σύμβαση θα παύσει να ισχύει:

α) κατά το χρόνο που ο αριθμός των κριτών μελών θα γίνει μικρότερος από έξι, ή

β) δώδεκα μήνες μετά από το χρόνο κατά τον οποίο τα στοιχεία που αφορούνσαν το προηγούμενο ημερολογιακό έτος έπρεπε να έχουν υποβληθεί στον διευθυντή σύμφωνα με το άρθρο 21, εφόσον από τα στοιχεία προκύπτει ότι η συνολική ποσότητα του εισφερόντος φορτίου στο γενικό λογαριασμό σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 1 στοιχεία α) και γ), το οποίο λήφθηκε από τα κράτη μέλη κατά τη διάρκεια αυτού του προηγούμενου ημερολογιακού έτους ανερχόταν σε λιγότερο από 30 εκατομμύρια τόνους.

Παρά τα οριζόμενα στο στοιχείο β), αν η συνολική ποσότητα του εισφερόντος φορτίου στο γενικό λογαριασμό σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 1 στοιχεία α) και γ), το οποίο λήφθηκε από τα κράτη μέλη κατά τη διάρκεια του προηγούμενου ημερολογιακού έτους ανερχόταν σε λιγότερο από 30 εκατομμύρια τόνους αλλά περισσότερο από 25 εκατομμύρια τόνους, η συνέλευση, εφόσον θεωρεί ότι αυτό οφείλεται σε έκτακτες περιστάσεις και ότι δεν είναι πιθανό να επανληφθεί, μπορεί να αποφασίσει πριν από την πάροδο της προαναφερόμενης δωδεκάμηνης περιόδου ότι η σύμβαση θα παρτηνείναι σε ισχύ. Η συνέλευση δεν μπορεί, παράλληλα αυτά, να λάβει μια τέτοια απόφαση για περισσότερα από δύο συνεχόμενα έτη.

2. Κράτη τα οποία δεσμεύονται από την παρούσα σύμβαση κατά την τελευταία ημέρα πριν από το χρόνο κατά τον οποίο παύει να ισχύει, οφείλουν να διευκολύνουν το κεφάλαιο στην άσκηση των αρμοδιοτήτων του, όπως αυτές περιγράφονται στο άρθρο 52 και, αποκλειστικά για το σκοπό αυτό, συνεχίζουν να δεσμεύονται από την παρούσα σύμβαση.

Εκκαθάριση του κεφαλαίου ΕΕΟ

Άρθρο 52

1. Αν η παρούσα σύμβαση παύσει να είναι σε ισχύ, το κεφάλαιο ΕΕΟ παράλληλα αυτή:

α) οφείλει να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις του σχετικά με οποιοδήποτε περιστατικό το οποίο συνέβη πριν η παρούσα σύμβαση παύσει να είναι σε ισχύ και

β) μπορεί να ασκήσει τα δικαιώματά του σχετικά με εισφορές, στο μέτρο που αυτές οι εισφορές είναι αναγκαίες προκειμένου να αντιμετωπιστεί τις αναφερόμενες στο στοιχείο α) υποχρεώσεις του, στις οποίες περιλαμβάνονται διαπάνες για τη διοίκηση του κεφαλαίου ΕΕΟ οι οποίες είναι αναγκαίες για το σκοπό αυτό.

2. Η συνέλευση λαμβάνει όλα τα ενδεδειγμένα μέτρα προκειμένου να ολοκληρώσει την εκκαθάριση του κεφαλαίου ΕΕΟ, στα οποία μέτρα περιλαμβάνεται η διανομή με δικαιο τρόπο οπωσδήποτε υπολειπόμενων περιουσιακών στοιχείων μεταξύ των προώπων που έχουν συνεισφέρει στο κεφάλαιο ΕΕΟ.

3. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου το κεφάλαιο ΕΕΟ θα διατηρήσει τη νομική του προσωπικότητα.

Θεματοφύλακας

Άρθρο 53

1. Η παρούσα σύμβαση και οποιαδήποτε τροποποίηση η οποία υποδέχεται σύμφωνα με το άρθρο 48 κατατίθεται ενώπιον του γενικού γραμματέα.

2. Ο γενικός γραμματέας:

α) ενημερώνει όλα τα κράτη τα οποία έχουν υπογράψει την παρούσα σύμβαση ή έχουν προσχωρήσει σ' αυτήν και όλα τα μέλη του Οργανισμού, σχετικά με:

i) κάθε νέα υπογραφή ή κατάθεση εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης και την ημερομηνία αυτής,

ii) το χρόνο έναρξης ισχύος της παρούσας σύμβασης,

iii) οποιαδήποτε πρόταση για την τροποποίηση των ορίων στα πρού υπόλημωσής η οποία έγινε σύμφωνα με το άρθρο 48 παράγραφος 2,

iv) οποιαδήποτε τροποποίηση η οποία υποδέχθηκε σύμφωνα με το άρθρο 48 παράγραφος 5,

v) οποιαδήποτε τροποποίηση η οποία θεωρείται ότι έχει γίνει απευθείας σύμφωνα με το άρθρο 48 παράγραφος 8, καθώς και το χρόνο κατά τον οποίο αυτή η τροποποίηση έχει τεθεί σε ισχύ σύμφωνα με τις παραγράφους 9 και 10 αυτού του άρθρου,

vi) την κατάθεση οποιασδήποτε εγγράφου επικύρωσης της παρούσας σύμβασης, καθώς επίσης το χρόνο κατά τον οποίο γίνεται η παραλαβή αυτού και το χρόνο κατά τον οποίο καταγγέλλει επίσημα αποδέχεται, και

vii) οποιαδήποτε ειδοποίηση η οποία αποδέχεται από οποιαδήποτε άρθρο της παρούσας σύμβασης, και

β) αποστέλλει διακηρύξεις και τη γενική ήττά τους αντίγραφο της παρούσας σύμβασης προς όλα τα κράτη που έχουν υπογράψει την παρούσα σύμβαση ή έχουν προσχωρήσει σ' αυτήν.

3. Αμέσως μόλις η παρούσα σύμβαση τεθεί σε ισχύ, ένα αντίγραφο της θεωρημένο για τη γνησιότητα του θα αποσταλεί από το θεματοφύλακα προς τον γενικό γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών προκειμένου να καταχωρηθεί και να δημοσιευθεί σύμφωνα με το άρθρο 102 του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών.

Γλώσσες

Άρθρο 54

Η παρούσα σύμβαση συντάχθηκε σε ένα μοναδικό πρωτότυπο στην αραβική, κινεζική, αγγλική, γαλλική, ρωσική και ισπανική γλώσσα, καθένα εκάθε από τα οποία είναι εξίσου αυθεντικό.

ΕΠΙΝΕ ΣΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟ στις τρεις Μάου χιλια ενιακόσια ενήντα έξι.

ΠΡΟΣ ΠΙΣΤΩΣΗ ΤΩΝ ΑΝΩΤΕΡΩ οι υπογράφοντες, έχοντας λάβει τη δέουσα πληρεξουσιότητα από τις αντίστοιχες κυβερνήσεις τους για το σκοπό αυτό, υπέγραψαν την παρούσα σύμβαση.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 1

ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ Ή ΑΛΛΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΕΥΘΥΝΗ ΓΙΑ ΖΗΜΙΑ ΠΡΟΚΑΘΕΣΤΑ ΑΠΟ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΕΣ ΚΑΙ ΕΠΙΒΛΑΒΕΣ ΟΥΣΙΕΣ (ΕΕΟ)

Εκδίδεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 12 της διεθνούς σύμβασης του 1996 σχετικά με την αστική ευθύνη και αποζημίωση για ζημιές σε σχέση με τη θαλάσσια μεταφορά επικίνδυνων και επιβλαβών ουσιών.

Όνομα του πλοίου	Διακριτικός αριθμός ή γράμματι	Αριθμός IMO του πλοίου	Λιμάνι ημελόληξης	Όνομα και πλήρης διεύθυνση του τόπου άσκησης της κύριας δραστηριότητας του πλοιοκτήτη

Με το παρόν πιστοποιείται ότι σε σχέση με το προαναφερόμενο πλοίο υπάρχει σε ισχύ σύμβαση ασφάλισης ή άλλης οικονομικής εξασφάλισης η οποία ικανοποιεί τις απαιτήσεις του άρθρου 12 της διεθνούς σύμβασης του 1996 για την αστική ευθύνη και αποζημίωση για ζημιές σε σχέση με τη θαλάσσια μεταφορά επικίνδυνων και επιβλαβών ουσιών.

Είδος εξασφάλισης

Διάρκεια εξασφάλισης

Όνομα και διεύθυνση ασφαλιστή(-ών) ή/και εγγυητή(-ών)

Όνομα

Διεύθυνση

Το παρόν πιστοποιητικό ισχύει μέχρι

Εκδόθηκε και πιστοποιήθηκε από την κυβέρνηση

(ελάχιστος προσδιορισμός του κράτους)

.....

(τόπος)

(ημερομηνία)

.....

(υπογραφή και ιδιότητα του υπευθυνού που εκδίδει ή πιστοποιεί)

Επεξηγηματικές σημειώσεις

1. Αν είναι επιθυμητό, ο προσδιορισμός του κριτήριου μπορεί να περιλαμβάνει αναφορά σε αρμόδια δημόσια αρχή της χώρας όπου εκδίδεται το πιστοποιητικό.
2. Αν το συνολικό ποσό της εξασφάλισης έχει παρασχεθεί από περισσότερες πλευρές, το ποσό καθενός από αυτές πρέπει να αναφέρεται.
3. Αν η εξασφάλιση παρέχεται σε περισσότερες μορφές, αυτές πρέπει να αναριθμούνται.
4. Η συμπλήρωση της ένδειξης «Διάρκεια εξασφάλισης» πρέπει να ορίζει την ημερομηνία κατά την οποία η εξασφάλιση τίθεται σε ισχύ.
5. Η συμπλήρωση της ένδειξης «Διεύθυνση ασφαλιστή(-ών) ή/και εγγυητή(-ών)» πρέπει να αναφέρει τον τύπο της κύριας επιχειρηματικής δραστηριότητας του (των) ασφαλιστή(-ών) ή/και του (των) εγγυητή(-ών). Εφόσον ενδείκνυται, αναφέρεται ο τύπος επιχειρηματικής δραστηριότητας όπου συνάφθηκε η ασφάλιση ή άλλη εξασφάλιση.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ ΓΙΑ ΤΟΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟ ΤΩΝ ΕΤΗΣΙΩΝ ΕΙΣΦΟΡΩΝ ΣΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟ

Κανονισμός 1

1. Το καθορισμένο ποσό που αναφέρεται στο άρθρο 17 παράγραφος 3 ορίζεται για κάθε τομέα σύμφωνα με τους παρόντες κανονισμούς.
2. Όπου είναι απαραίτητο να υπολογιστούν εισφορές για περισσότερους από έναν τομείς του γενικού λογαριασμού, ένα ξεχωριστό ποσό ανά μονάδα εισφέροντος φορτίου υπολογίζεται για καθένα από τους ακόλουθους τομείς, όπως απαιτείται:
 - α) στερεά υλικά μεταφερόμενα χύδην, όπως αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 5 στοιχείο α) σημείο vii)
 - β) πετρέλαιο, αν η λειτουργία του λογαριασμού πετρελαίου αναβληθεί ή ανασταλεί·
 - γ) ΥΦΑ, αν η λειτουργία του λογαριασμού ΥΦΑ αναβληθεί ή ανασταλεί·
 - δ) ΥΑΠ, αν η λειτουργία του λογαριασμού ΥΑΠ αναβληθεί ή ανασταλεί·
 - ε) άλλες ουσίες.

Κανονισμός 2

1. Για κάθε τομέα, το καθορισμένο ποσό ανά μονάδα εισφέροντος φορτίου είναι το προϊόν της επιβάρυνσης ανά μονάδα ΕΕΟ και του συντελεστή τομέα για το συγκεκριμένο τομέα.
2. Η επιβάρυνση ανά μονάδα ΕΕΟ είναι το πηλίκο των συνολικών ετήσιων εισφορών που είναι καταβλητέες στο γενικό λογαριασμό δια του συνόλου των μονάδων ΕΕΟ για όλους τους τομείς.
3. Το σύνολο των μονάδων ΕΕΟ για κάθε τομέα είναι το προϊόν του συνολικού όγκου, μετρημένου σε μετρικούς τόνους, εισφέροντος φορτίου για το συγκεκριμένο τομέα και του αντίστοιχου συντελεστή τομέα.
4. Ο συντελεστής τομέα αποτελεί το ζυγισμένο αριθμητικό μέσο όρο του λόγου των απαιτήσεων προς τον όγκο φορτίου σε σχέση με τον εν λόγω τομέα για το συγκεκριμένο έτος και τα προηγούμενα εννέα έτη, σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.
5. Με την εξαίρεση των προβλεπόμενων στην παράγραφο 6, ο λόγος των απαιτήσεων προς τον όγκο φορτίου για καθένα από αυτά τα έτη υπολογίζεται όπως ακολουθεί:
 - α) εκκαθαρισμένες απαιτήσεις, υπολογισμένες σε λογιστικές μονάδες οι οποίες έχουν μετατραπεί από το νόμισμα στο οποίο εκφράζεται η απαίτηση σύμφωνα με την εφαρμοστέα ισοτιμία κατά το χρόνο του συγκεκριμένου περιστατικού, για ζημία που προκλήθηκε από φυσικές σε σχέση με τις οποίες οφείλονται εισφορές στο κεφάλαιο ΕΕΟ για το σχετικό έτος, οι οποίες διαγράφονται με
 - β) τον όγκο του εισφέροντος φορτίου που αντιστοιχεί στο σχετικό έτος.
6. Σε περιπτώσεις κατά τις οποίες οι πληροφορίες που απαιτούνται από την παράγραφο 5 στοιχεία α) και β) δεν είναι διαθέσιμες, χρησιμοποιούνται οι ακόλουθες τιμές για την εύρεση του λόγου των απαιτήσεων προς τον όγκο φορτίου για καθένα από τα έτη για τα οποία δεν υπάρχουν πληροφορίες.

α) στερεά υλικά μεταφερόμενα χύδην τα οποία αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 5 στοιχείο α) σημείο vii)	0
β) πετρέλαιο, αν η λειτουργία του λογαριασμού πετρελαίου αναβληθεί	0
γ) ΥΦΑ, αν η λειτουργία του λογαριασμού ΥΦΑ αναβληθεί	0
δ) ΥΑΠ, αν η λειτουργία του λογαριασμού ΥΑΠ αναβληθεί	0
ε) άλλες ουσίες	0,0001
7. Ο αριθμητικός μέσος όρος των δέκα ετών πολλαπλασιάζεται με συντελεστή η οποίος υπολογίζεται σε φθίνουσα γραμμική κλίμακα, έτσι ώστε ο λόγος του σχετικού έτους να έχει συντελεστή 10, ο λόγος του προηγούμενου από το σχετικό έτος να έχει συντελεστή 9, ο λόγος του προηγούμενου έτους από αυτό να έχει συντελεστή 8 και ούτω καθεξής, μέχρι το δέκατο έτος, το οποίο έχει συντελεστή 1.
8. Αν η λειτουργία ενός χημικού λογαριασμού έχει ανασταλεί, ο σχετικός συντελεστής τομέα υπολογίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού οι οποίες υφίστανται κατά την κρίση της συνέλευσης.